

Volume III
No. 27

Thursday
2nd February, 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RA'AYAT
(HOUSE OF REPRESENTATIVES)

OFFICIAL REPORT

**THIRD SESSION OF THE SECOND PARLIAMENT
OF MALAYSIA**

CONTENTS

ANNOUNCEMENT BY Mr (DEPUTY) SPEAKER:
Penanggohan Persidangan [Col. 4013]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 4014]

BILL:

The Supply Bill, 1967—

Committee of Supply (Fourth Allotted Day)—

Head S. 12 [Col. 4036]

Head S. 13 [Col. 4064]

MALAYSIA
DEWAN RA'AYAT
(HOUSE OF REPRESENTATIVES)
Official Report

Third Session of the Second Dewan Ra'ayat

Thursday, 2nd February, 1967

The House met at Ten o'clock a.m.

PRESENT:

- The Honourable Mr (Deputy) Speaker, **TUAN SYED ESA BIN ALWEE, J.M.N., S.M.J., P.I.S.** (Batu Pahat Dalam).
- „ the Deputy Prime Minister, Minister of Defence and Minister of National and Rural Development, **TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATO' HUSSAIN, S.M.N.** (Pekan).
- „ the Minister of Finance, **TUAN TAN SIEW SIN, J.P.** (Melaka Tengah).
- „ the Minister of Transport, **TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N.** (Pontian Utara).
- „ the Minister of Health, **TUAN BAHAMAN BIN SAMSUDIN** (Kuala Pilah).
- „ the Minister of Commerce and Industry, **DR LIM SWEE AUN, J.P.** (Larut Selatan).
- „ the Minister for Welfare Services, **TUAN HAJI ABDUL HAMID KHAN BIN HAJI SAKHAWAT ALI KHAN, J.M.N., J.P.** (Batang Padang).
- „ the Minister of Labour, **Tuan V. MANICKAVASAGAM, J.M.N., P.J.K.** (Klang).
- „ the Minister of Agriculture and Co-operatives, **TUAN HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI** (Ulu Perak).
- „ the Minister of Lands and Mines, **TUAN ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB** (Sarawak).
- „ the Assistant Minister of National and Rural Development **TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K.** (Bagan Datoh).
- „ the Assistant Minister of Culture, Youth and Sports, **DATO' ENSKU MUHSEIN BIN ABDUL KADIR, J.M.N., S.M.T., P.J.K.,** (Trengganu Tengah).
- „ the Assistant Minister of Education, **TUAN LEE SIOK YEW, A.M.N., P.J.K.** (Sepang).
- „ the Parliamentary Secretary to the Minister of Health, **TUAN IBRAHIM BIN ABDUL RAHMAN** (Seberang Tengah).
- „ the Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, **TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N.** (Segamat Selatan).

- The Honourable the Parliamentary Secretary to the Minister of Finance,
TUAN ALI BIN HAJI AHMAD (Pontian Selatan).
- .. the Parliamentary Secretary to the Deputy Prime Minister,
TUAN CHEN WING SUM (Damansara).
- .. TUAN ABDUL GHANI BIN ISHAK, A.M.N. (Melaka Utara).
- .. TUAN ABDUL KARIM BIN ABU, A.M.N. (Melaka Selatan).
- .. WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- .. TUAN ABDUL RAHMAN BIN HAJI TALIB, P.J.K. (Kuantan).
- .. WAN ABDUL RAHMAN BIN DATU TUANKU BUJANG, A.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS (Sabah).
- .. TUAN ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSIN (Lipis).
- .. TUAN ABDUL SAMAD BIN GUL AHMAD MIANJI (Pasir Mas Hulu).
- .. DATO' ABDULLAH BIN ABDULRAHMAN, S.M.T., Dato' Bijaya di-Raja (Kuala Trengganu Selatan).
- .. TUAN ABU BAKAR BIN HAMZAH (Bachok).
- .. TUAN HAJI AHMAD BIN ABDULLAH, S.M.K. (Kelantan Hilir).
- .. TUAN AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- .. TUAN HAJI AHMAD BIN SA'AID, J.P. (Seberang Utara).
- .. PUAN AJIBAH BINTI ABOL (Sarawak).
- .. TUAN AZIZ BIN ISHAK (Muar Dalam).
- .. TUAN JONATHAN BANGAU ANAK RENANG, A.B.S. (Sarawak).
- .. PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, P.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN CHAN CHONG WEN, A.M.N. (Kluang Selatan).
- .. TUAN CHAN SIANG SUN, P.J.K. (Bentong).
- .. TUAN CHEW BIOW CHUON (Bruas).
- .. TUAN CHIA CHIN SHIN, A.B.S. (Sarawak).
- .. TUAN CHIN FOON (Ulu Kinta).
- .. TUAN D. A. DAGO ANAK RANDAN *alias* DAGOK ANAK RANDAN (Sarawak).
- .. TUAN EDWIN ANAK TANGKUN (Sarawak).
- .. DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID (Johor Bahru Timor).
- .. TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- .. TUAN GANING BIN JANGKAT (Sabah).
- .. TUAN HAJI HAMZAH BIN ALANG, A.M.N., P.J.K. (Kapar).
- .. TUAN HANAFI BIN MOHD. YUNUS, A.M.N., J.P. (Kulim Utara).
- .. TUAN HANAFIAH BIN HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- .. TUAN HARUN BIN ABDULLAH, A.M.N., J.P. (Baling).
- .. WAN HASSAN BIN WAN DAUD (Tumpat).
- .. TUAN HUSSEIN BIN TO' MUDA HASSAN, A.M.N. (Raub).
- .. DATO' HAJI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, D.P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Parit).
- .. TUAN HUSSEIN BIN SULAIMAN (Ulu Kelantan).

The Honourable **TUAN HAJI HUSSAIN RAHIMI BIN HAJI SAMAN**,
(Kota Bharu Hulu).

- „ **TUAN IKHWAN ZAINI** (Sarawak).
- „ **TUAN ISMAIL BIN IDRIS** (Penang Selatan).
- „ **TUAN KADAM ANAK KIAI** (Sarawak).
- „ **TUAN THOMAS KANA** (Sarawak).
- „ **TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA** (Sarawak).
- „ **TUAN LEE SECK FUN, K.M.N.** (Tanjong Malim).
- „ **TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K.** (Alor Star).
- „ **DR MAHATHIR BIN MOHAMAD** (Kota Star Selatan).
- „ **TUAN T. MAHIMA SINGH, J.P.** (Port Dickson).
- „ **TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD** (Besut).
- „ **TUAN MOHAMED IDRIS BIN MATSIL, J.M.N., P.J.K., J.P.**
(Jelebu-Jempol).
- „ **TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K.**
(Kuala Langat).
- „ **TUAN MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N.** (Temerloh).
- „ **TUAN MOHD. ZAHIR BIN HAJI ISMAIL, J.M.N.** (Sungei Patani).
- „ **WAN MOKHTAR BIN AHMAD** (Kemaman).
- „ **TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL** (Perlis Selatan).
- „ **TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH**
(Pasir Mas Hilir).
- „ **TUAN HAJI MUHAMMAD SU'AUT BIN HAJI MUHD. TAHIR,**
A.B.S. (Sarawak).
- „ **DATO' HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S.,**
A.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ **TUAN MUSTAPHA BIN AHMAD** (Tanah Merah).
- „ **TUAN NG FAH YAM** (Batu Gajah).
- „ **TUAN HAJI OTHMAN BIN ABDULLAH** (Hilir Perak).
- „ **TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N.** (Perlis Utara).
- „ **TUAN QUEK KAI DONG, J.P.** (Seremban Timor).
- „ **TUAN HAJI RAHMAT BIN HAJI DAUD, A.M.N.**
(Johor Bahru Barat).
- „ **TUAN RAMLI BIN OMAR** (Krian Darat).
- „ **TUAN HAJI REDZA BIN HAJI MOHD. SAID, P.J.K., J.P.**
(Rembau-Tampin).
- „ **RAJA ROME BIN RAJA MA'AMOR, P.J.K., J.P.** (Kuala Selangor).
- „ **TUAN SANDOM ANAK NYUAK** (Sarawak).
- „ **TUAN SEAH TENG NGIAB, P.I.S.** (Muar Pantai).
- „ **TUAN D. R. SEENIVASAGAM** (Ipoh).
- „ **DATO' S. P. SEENIVASAGAM, D.P.M.P., P.M.P., J.P.** (Menglembu).
- „ **TUAN SIM BOON LIANG, A.B.S.** (Sarawak).
- „ **TUAN SIOW LOONG HIN, P.J.K.** (Seremban Barat).
- „ **TUAN SNAWI BIN ISMAIL, P.J.K.** (Seberang Selatan).
- „ **TUAN SOH AH TECK** (Batu Pahat).
- „ **TUAN SULEIMAN BIN ALI** (Dungun).

The Honourable **TUAN SULEIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).**

- „ **PENGIRAN TAHIR PETRA (Sabah).**
- „ **TUAN TAJUDIN BIN ALI, P.J.K. (Larut Utara).**
- „ **TUAN TAI KUAN YANG (Kulim-Bandar Bharu).**
- „ **DR TAN CHEE KHOON (Batu).**
- „ **TUAN TAN CHENG BEE, J.P. (Bagan).**
- „ **TUAN TAN KEE GAK (Bandar Melaka).**
- „ **TUAN TAN TOH HONG (Bukit Bintang).**
- „ **TUAN TAN TSAK YU (Sarawak).**
- „ **TUAN TIAH ENG BEE (Kluang Utara).**
- „ **TUAN TOH THEAM HOCK (Kampar).**
- „ **TUAN YEH PAO TZE (Sabah).**
- „ **TUAN HAJI ZAKARIA BIN HAJI MOHD. TAIB, P.J.K. (Langat).**

ABSENT:

The Honourable **Mr Speaker, DATO' CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, S.P.M.P., J.P., Dato' Bendahara, Perak.**

- „ **the Prime Minister and Minister of Foreign Affairs, Y.T.M. TUNKU ABDUL RAHMAN PUTRA AL-HAJ, K.O.M. (Kuala Kedah).**
- „ **the Minister of Home Affairs and Minister of Justice, TUN DR ISMAIL BIN DATO' HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N. (Johor Timor).**
- „ **the Minister of Works, Posts and Telecommunications, TAN SRI V. T. SAMBANTHAN, P.M.N. (Sungei Siput).**
- „ **the Minister of Education, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).**
- „ **the Minister for Local Government and Housing, TUAN KHAW KAI-BOH, P.J.K. (Ulu Selangor).**
- „ **the Minister for Sarawak Affairs, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K. (Sarawak).**
- „ **the Minister of Information and Broadcasting and Minister of Culture, Youth and Sports, TUAN SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kubang Pasu Barat).**
- „ **the Minister for Sabah Affairs, TUN DATU MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K. (Sabah).**
- „ **the Assistant Minister without Portfolio, TUAN HAJI ABDUL KHALID BIN AWANG OSMAN (Kota Star Utara).**
- „ **the Assistant Minister of Finance, DR NG KAM POH, J.P. (Telok Anson).**
- „ **Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI AL-MARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).**
- „ **TUAN HAJI ABDULLAH BIN HAJI MOHD. SALLEH, A.M.N., S.M.J., P.I.S. (Segamat Utara).**
- „ **O.K.K. DATU ALIUDDIN BIN DATU HARUN, P.D.K. (Sabah).**
- „ **DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).**
- „ **TUAN CHAN SEONG YOON (Setapak).**
- „ **TUAN FRANCIS CHIA NYUK TONG (Sabah).**

The Honourable TUAN C. V. DEVAN NAIR (Bungsar).

- „ TUAN S. FAZUL RAHMAN, A.D.K. (Sabah).
- „ DATU GANIE GILONG, P.D.K., J.P. (Sabah).
- „ TUAN GEH CHONG KEAT, K.M.N. (Penang Utara).
- „ TUAN STANLEY HO NYUN KHIU, A.D.K. (Sabah).
- „ TAN SRI SYED JA'AFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ PENGHULU JINGGUT ANAK ATTAN, Q.M.C., A.B.S. (Sarawak).
- „ TUAN KAM WOON WAH, J.P. (Sitiawan).
- „ TUAN KHOO PENG LOONG (Sarawak).
- „ TUAN AMADEUS MATHEW LEONG, A.D.K., J.P. (Sabah).
- „ DATO' LING BENG SIEW, P.N.B.S. (Sarawak).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KEAN SIEW (Dato Kramat).
- „ TUAN PETER LO SU YIN (Sabah).
- „ TUAN C. JOHN ONDU MAJAKIL (Sabah).
- „ TUAN JOSEPH DAVID MANJAJI (Sabah).
- „ DATO' DR HAJI MEGAT KHAS, D.P.M.P., J.P., P.J.K. (Kuala Kangsar).
- „ TUAN MOHD. ARIF SALLEH, A.D.K. (Sabah).
- „ DATO' HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Pasir Puteh).
- „ ORANG TUA MOHAMMAD DARAH BIN LANGPAD (Sabah).
- „ TAN SRI NIK AHMAD KAMIL, D.K., S.P.M.K., S.J.M.K., P.M.N., P.Y.G.P., Dato' Sri Setia Raja (Kota Bharu Hilir).
- „ TUAN ONG KEE HUI (Sarawak).
- „ TUAN SNG CHIN JOO (Sarawak).
- „ TUAN TAMA WENG TINGGANG WAN (Sarawak).
- „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Sarawak).

PRAYERS

(Mr (Deputy) Speaker *in the Chair*)

ANNOUNCEMENT BY MR (DEPUTY) SPEAKER

PENANGGOHAN PERSIDANGAN

Mr (Deputy) Speaker: Ahli² Yang Berhormat, saya suka hendak mema'alumkan bahawa Persidangan Perbelanjaan akan di-tangguhkan mulai pada 6hb Februari hingga 11hb Februari. Persidangan akan bersidang sa-mula pada hari Ithnin 13hb Februari, 1967. Usul untuk ini akan di-kemukakan pada hari Sabtu 4hb Februari tahun 1967.

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

MEMBUKA TANAH HUTAN YANG DI-TUNTUT BALEK DARIPADA RA'AYAT—PERBELANJAAN

1. Tuan Abdul Samad bin Gul Ahmad Mianji (Pasir Mas Hulu) (*di-bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (a) berapa banyak wang telah di-belanjakan untuk membuka tanah hutan yang boleh di-tuntut balek daripada ra'ayat, dan (b) berapa banyak faedah yang akan di-kutip daripada ra'ayat.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tun Haji Abdul Razak): Tuan Yang di-Pertua, sa-hingga

31-12-65, Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan telah membelanjakan wang sa-banyak \$32,360,228 yang akan dituntut balek daripada peserta². Saperti Ahli² Yang Berhormat mengetahui, sa-bahagian daripada wang yang dibelanjakan oleh Lembaga ini ia-lah dibelanjakan terus, hanya sa-bahagian sahaja yang akan dituntut balek daripada peserta². Soal faedah yang akan dikenakan atas wang pinjaman itu diagakkan ia-lah lebih kurang 6%.

Tuan Mustapha bin Ahmad (Tanah Merah): Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bila-kah Kerajaan akan mengambil balek wang daripada Rancangan Ayer Lanas yang di-Kelantan itu?

Tun Haji Abdul Razak: Saya ta' dengar, Tuan Yang di-Pertua.

Mr (Deputy) Speaker: Minta kuat sadikit.

Tuan Mustapha bin Ahmad: Bila-kah Kerajaan akan mengadakan rancangan untuk mengambil wang daripada peneroka² yang ada di-Ayer Lanas, rancangan F.L.D.A. di-Kelantan?

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan akan mula mengambil balek wang ini apabila peserta² telah mendapat hasil daripada kebun²-nya dan akan di-ambl balek dengan chara beransor² dengan bayaran yang berpatutan yang tidak boleh menyusahkan peserta².

Tuan Abdul Samad bin Gul Ahmad Mianji: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Mengikut keterangan daripada Menteri Tanah dan Galian, ada 23 rancangan pembukaan tanah yang telah gagal, atau pun tidak dapat diteruskan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri Pembangunan Negara, bagaimana keadaan-nya dengan perbelanjaan yang telah di-churahkan kepada rancangan² yang gagal itu.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, ini soal ta' ada kena-mengena dengan rancangan² Lembaga Kemajuan Tanah semua-nya maju, ta' ada satu pun yang gagal.

Dr Tan Chee Khoon (Batu): Can the Honourable Minister of National and Rural Development tell us what is the maximum period so far that settlers have been given assistance; or is it the intention of his Ministry to give assistance to settlers *ad infinitum* so long as they can prove that they cannot pay back even the capital but want some more assistance?

Tun Haji Abdul Razak: No, Sir, The way we are dealing with this is this, Sir. The settler will only be asked to pay back the actual cost of development of his holding, and the arrangement is that he will be asked to pay back when he starts to draw income from his holding—to finish that by easy instalments over a period of years.

Dr Tan Chee Khoon: Sir, this question of when they can pay back is a variable factor. Has the Ministry any definite ideas about when settlers can pay back, because obviously if a settler is a little more hard working, he can, right from the beginning, start earning by inter-cropping between rubber, or between oil palm, whereas the lazy one may well wait for another six or seven years?

Tun Haji Abdul Razak: Sir, generally a settler would be asked to pay back the moment he starts to draw income from his main holding, either rubber or oil palm, but if in the meantime, before the main crops can bring income, he is able to draw income and is able to pay and he volunteers to do so, certainly the authorities would be only too pleased to receive back the payment, if the settler wishes to do so.

Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad (Besut): Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat tahu, sudah-kah pihak Kerajaan, atau pun pihak Lembaga Kemajuan Tanah Persekutuan memberitahu kepada peserta², atau pun peneroka², di-Lembaga Kemajuan Tanah di-tiap² kawasan itu berapa banyak hutang di-tiap² satu kawasan itu yang telah di-belanjakan dan di-tanggung oleh tiap² orang peserta itu. Kalau belum di-beritahu lagi, ada-kah pihak Kerajaan berchadang

hendak memberitahu dan bila-kah masa-nya akan di-beritahu?

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, peserta² akan di-beritahu berapa banyak wang yang di-kehendaki mereka itu membayar balek apabila pehak lembaga ini telah mengetahui sa-benar-nya berapa perbelanjaan² yang terkena untuk peserta². Saperti saya katakan tadi, peserta² hanya-lah diminta membayar balek wang yang di-belanjakan untuk menjayakan kebun² mereka itu sahaja. Jadi, apabila kebun-nya telah berjaya, baharu-lah kita mendapat tahu berapa banyak wang yang di-kenakan untuk perbelanjaan menjaga kebun. Pada masa itu-lah bagi pehak Lembaga akan memberitahu peserta² berapa banyak wang yang di-kehendaki untuk mereka membayar balek.

Dr Tan Chee Khoon: Just now the Honourable Minister of National and Rural Development told us that \$72 million plus has been spent to open up jungle land. I presume that covers only the cost of development of the land which will have to be paid back by the settlers. Can the Honourable Minister tell us how much assistance in terms of cash is given to the settlers every month, perhaps per family, and if he can tell us very roughly what is the total assistance of this nature year by year, since the inception of the F.L.D.A., or perhaps if he cannot give us these figures, can he personally get his back-room boys to write to me these figures because I think they are very revealing?

Tun Haji Abdul Razak: Sir, normally we provide subsistence allowance to the settlers, in the early stages, of about \$50 to \$70 per month per family. I cannot tell off-hand the amounts spent for assisting the settlers, but if the Honourable Member will write to me the particulars he wishes to have, I will certainly send him the particulars.

Tuan Mustapha bin Ahmad: Soalan tambahan. Ada-kah Yang Berhormat Menteri Pembangunan Luar Bandar sedar kejadian² di-dalam ranchangan F.L.D.A. di-Ayer Lanas, ia-itu sa-telah peneroka² di-sana tahu bahawa mereka

harus membayar perbelanjaan yang telah di-beri untuk menanam tanah² mereka itu dengan getah, maka hari ini timbul kekacauan dalam kawasan itu mengenai kedudukan getah-nya dan banyak orang tidak puas hati dan ada yang hendak lari daripada kawasan itu, sebab sa-belum daripada itu tidak pernah di-beritahu pada orang di-dalam kawasan itu bahawa sa-nya perbelanjaan yang ada di-dalam itu ada-lah sa-bagai hutang pada mereka yang harus di-bayar dengan sa-penoh-nya.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, saya tahu beberapa tahun yang lalu banyak perkara² yang ta' di-ingini telah berlaku dalam Ranchangan Ayer Lanas ini di-sebabkan Kerajaan Kelantan, Kerajaan PAS tidak membenarkan Lembaga itu mentadbirkan ranchangan ini. Jadi, ranchangan ini sekarang di-tadbirkan oleh Kerajaan PAS di-Kelantan dengan sebab itu-lah banyak perkara² yang ta' baik berlaku umpama-nya rumah² peserta tidak dibena dan layanan tidak bagitu memuaskan hati dan pehak² Kerajaan Pusat dan Lembaga tidak dapat hendak champor tangan dalam hal ini. Jadi, itu-lah sebab perkara² yang ta' di-ingini banyak berlaku di-kawasan itu. Di-tempat² lain ada berjalan dengan baik, Tuan Yang di-Pertua, dan memuaskan hati.

Tuan Abdul Samad bin Gul Ahmad Mianji: Soalan tambahan. Ada-kah Yang Berhormat itu sudah menyiasat mengatakan rumah² peserta itu tidak di-bena, kerana rumah² itu sa-banyak 178 buah sudah pun di-bena dan sudah pun di-dudoki dan saya sa-orang daripada ahli Jawatan-kuasa di-Ayer Lanas itu.

Tun Haji Abdul Razak: Saya sudah menyiasat sendiri dahulu, dua tahun dahulu, saya pergi ka-sana dengan desakan peserta² dan saya sendiri menengok keadaan rumah² dan saya sangat dukachita melihat keadaan rumah² peserta itu sangat-lah jauh bedza-nya dengan keadaan rumah² di-tempat² ranchangan tanah yang lain. Nyata-lah mereka itu sangat terbiar, ta' tahu-lah semenjak dua tahun ini, saya tidak lagi berpeluang melawat, kalau sudah di-perbaiki itu, elok-lah, tetapi

pada dua tahun dahulu nyata-lah keadaan itu sangat-lah tidak memuaskan hati.

Tuan Abdul Samad bin Gul Ahmad Mianji: Soalan tambahan lagi. Sa-benar-nya rumah² itu sudah di-baiki mengikut pelan yang telah di-sediakan oleh F.L.D.A. dari Kuala Lumpur ini dan architect yang menyelenggarakan bangunan itu ia-lah architect F.L.D.A. sa-orang barat daripada Kuala Lumpur ini, dan sa-patut-nya Yang Berhormat itu jangan-lah menerima berita² daripada kaki lima yang di-bawa dalam Dewan Ra'ayat ini.

Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, ini dapat di-perbaiki sa-telah saya sendiri memerentahkan Lembaga meminjam wang kepada ranchangan ini. Saya ta' ingat berapa banyak—satu juta ringgit lebih, dengan itu-lah barangkali dapat keadaan itu dapat di-baiki.

Dr Tan Chee Khoon: Just now the Honourable the Minister of National and Rural Development told us that subsistence allowance has been given to the settlers. Can the Honourable Minister tell us whether this subsistence allowance is given *ad infinitum* or there is a definite period when they will be given. No. (2) is, whether the settlers are told that this is to help them to launch forth into a new life, and that they should try as much as possible to depend less on this subsistence allowance, which is taxpayers' money, but more on their own efforts?

Tun Haji Abdul Razak: That is definitely the scheme, Sir. These settlers are given initially this subsistence to help them to start a new life. But they are told definitely that this subsistence allowance will be reduced after a period, either they will be completely stopped, or reduced, and that they are expected to stand on their own feet. That is why, the moment they settle on the land, they are expected to plant subsidiary crops while waiting for the main crops to bring income. So, every effort has been made to see, as the Honourable has suggested, that these settlers do stand on their own feet. After all, that is the purpose of having these settle-

ment schemes—to enable these settlers to start a new life, to be on their own, and to depend on their own efforts for their livelihood.

Dr Tan Chee Khoon: Would it be true to say that the Honourable Minister's exhortations to these settlers to be self-supporting has fallen on barren ground, or on deaf ears, because is it not true that the subsistence allowance given to these settlers in the various F.L.D.A. schemes is rising in geometric progression every year to such proportions that even the Minister himself is alarmed at the increase?

Tun Haji Abdul Razak: I would suggest that the Honourable Member should pay a visit to one of these schemes and get a first hand knowledge, instead of talking from hearsay evidence. It is difficult for me to explain this sort of thing, unless the Honourable Member can visit and see for himself. Quite, naturally, there may be a few cases of failure; but generally the settlers have followed the instructions, and in this land settlement scheme they have to work according to direction and supervision and, as I say, generally they have followed instructions and in most cases now, after the main crops have brought income, the settlers are quite happy and able to settle down and live their own lives. But, as I say, there may be a few cases of failures. I would welcome all Honourable Members of this House, including Members of the Opposition, to visit some of these land schemes and see for themselves what is being done, and I think that will enlighten them so that they will have a better knowledge of this scheme—particularly the Member for Batu. I would like him to see the scheme under the Federal Land Development Authority, not any other scheme.

Dr Tan Chee Khoon: I have, Sir, and for the benefit of the Honourable Minister I have visited Belut for example—admittedly, that was about two years ago—and as I was going into Belut I saw on the right hand side of the F.L.D.A. scheme rubber trees of this size filled with lalang. On the left hand side, I saw private enterprise, rubber

planted at the same time of this size, and not a single lalang on that plot of land. Therein lies the difference.

Tuan Chan Siang Sun: I think if the Honourable Member for Batu were to go there he will see the difference. *(Laughter).*

EVASION OF E.P.F. CONTRIBUTIONS AMONGST SMALL EMPLOYERS

2. Dr Tan Chee Khoo asks the Minister of Finance to state if he is aware that evasion of E.P.F. contributions by employers is fairly widespread amongst small employers, and if so, what steps the E.P.F. proposes to take to check it and bring such employers to book.

The Minister of Finance (Tuan Tan Siew Sin): Mr Speaker, Sir, I am aware that there is evasion of E.P.F. contributions amongst certain categories of employers. The Employees Provident Fund Board has already taken action to check such evasion by the establishment of an inspectorate. The inspectorate for the State of Selangor started functioning as from 1st January 1967, and the inspectorates for the other States will be established as soon as the necessary staff has been recruited and trained.

Dr Tan Chee Khoo: Is the Honourable Minister aware that far from the crime of evasion, employers have got contributions from their employees and have not paid anything into the E.P.F.? This is, to me, a double crime: not only have they evaded their responsibility by not paying their share to the E.P.F., but they have collected contributions from their employees and not given to the E.P.F. Mr Speaker, Sir, is the Honourable Minister also aware that in many instances—and I know personally of some instances—the employers have refused to give to the employees the cards that should be given to the employees? And, Mr Speaker, Sir, this question of evasion of E.P.F. is more widespread that it concerns not only, one would say, the smalltimers, but also the professional people.

Tuan Tan Siew Sin: Mr Speaker, Sir, if the Honourable Member for Batu knows of the malpractices about which he speaks, I would be grateful if he could report them to us.

KERETA² SINGAPURA BERUPA KERETA SENDIRIAN MENCHURI SEWA DI-MALAYSIA BARAT

3. Tuan Ramli bin Omar (Krian Darat): bertanya kepada Menteri Pengangkutan memandangkan kepada banyak-nya bilangan kereta² Singapura, berupa kereta² sendiri dan bas² pelanchong yang berleluasa membawa penumpang² ka-Malaysia Barat dan dengan itu menchuri mata pencharian orang² Malaysia, ada-kah Kerajaan kan mengadakan undang² bagi menghentikan perbuatan tersebut.

Menteri Pengangkutan (Tan Sri Haji Sardon): Tuan Yang di-Pertua, tidak ada kereta² Singapura yang di-benarkan mengambil sewa daripada penumpang² di-Malaysia Barat, melainkan kereta² yang di-berikan lesen untuk tujuan tersebut, oleh Jabatan Pengangkutan Jalan Raya, Malaysia Barat.

Bilangan lesen² yang di-benarkan kepada bas² pelanchong dan kereta² sendirian dari Singapura sa-hingga 31 Disember, 1966, ada-lah 22 buah dan 221 buah; kenderaan² tersebut ada-lah di-hadkan untuk membawa Pelanchong² yang biasa-nya bukan penduduk² Singapura atau Malaysia Barat.

Pada masa sekarang, tidak ada undang² untuk mengawal atau mengadakan kemasokan kereta² pakai Singapura ka-Malaysia Barat. Walau bagaimanapun, satu undang² yang baharu akan di-keluarkan mulai 1hb Februari tahun 1967—sa-malam—yang menghendaki kereta² pakai Singapura mengambil surat kebenaran sa-belum kereta tersebut di-benarkan masuk Malaysia Barat.

Mengikut undang² yang baharu itu, Pegawai² Pengangkutan Jalan Rayu itu di-beri kuasa untuk menolak permohonan kepada surat kebenaran tersebut daripada kereta² pakai Singapura yang mana di-fikirkan akan di-gunakan sa-bagai taxi haram di-Malaysia Barat.

Walau pun undang² mengambil surat kebenaran pada 1hb Februari, 1967, tetapi membagi peluang kepada pehak² yang bermohon daripada Singapura ini, kuat-kuasa undang² tidak di-jalankan sampai 1hb Mei, 1967.

LESEN PEMANDU MOTOKAR ANTARABANGSA BAGI PEMANDU² MOTOKAR DARI SINGAPURA

4. **Tuan Ramli bin Omar** bertanya kepada Menteri Pengangkutan oleh kerana Singapura sudah berpisah dengan Malaysia, ada-kah pemandu² motokar dari Singapura di-kehendaki mempunyai lesen pemandu antara-bangsa sa-masa mereka memandu kereta dalam Malaysia.

Tan Sri Haji Sardon: Tuan Yang di-Pertua, mengikut Peratoran Kereta² Motor Jentera (International Circulation) tahun 1959, sa-saorang pelawat daripada sa-buah negara yang lain boleh memandu kereta di-Malaysia Barat dengan menggunakan lesen pemandu di-negara-nya, dengan syarat bahawa negara-nya itu menjadi ahli Convention on Road Traffic, atau satu Persidangan Dunia, berkenaan dengan lalu lintas Bangsa-bangsa Bersatu tahun 1949.

Oleh kerana Republik Singapura adalah Ahli kepada Convention atau Badan Bangsa² Bersatu ini, sa-saorang pelawat² Singapura boleh memandu kereta di-Malaysia Barat, jika ada mempunyai lesen memandu kereta Singapura yang membenarkan dia memandu jenis kereta yang sama dengan jenis yang akan dia memandu di-Malaysia Barat. Sa-balek-nya, sa-orang pemandu dari Malaysia Barat yang mempunyai lesen pemandu di-negara-nya, boleh-lah menggunakan lesen memandu itu untuk memandu kereta yang di-tentukan di-Republik Singapura itu.

Dr Mahathir bin Mohamad (Kota Star Selatan): Ada-kah kereta² yang datang dari Singapura ini terpaksa menggunakan pelet seperti mana F.M. yang kita gunakan di-sini bila² motokar di-sini pergi ka-luar negeri?

Tan Sri Haji Sardon: Sa-bagaimana yang telah di-persetujui, tiap² kereta yang memohon kebenaran masuk itu di-bagi satu tanda—macam kertas bulat tanda bayar chukai, di-beri tanda—ada dia punya tanda istimewa. Tanda itu kita letakkan di-chermin hadapan; tidak-lah pakai F.M.

Tuan Sim Boon Liang (Sarawak): Mr Speaker, Sir, I would like to ask the Honourable Minister if driving licences issued in Sarawak will be affected in West Malaysia?

Tan Sri Haji Sardon: I have taken the action to get the local Sarawak Legislation to be amended. I believe this has been done in Sarawak, because there was some dispute over some of the Members of Parliament, who have got driving licences in Sarawak, but were not allowed to drive here, because Sarawak was not one of the signatories of that Convention under the United Nations. I think it is already rectified now. I will communicate to you to confirm this when I got the confirmation from the Government of Sarawak.

KERETA² DI-MALAYSIA YANG MEMAKAI PELET SINGAPURA

5. **Tuan Ramli bin Omar** bertanya kepada Menteri Pengangkutan apa-kah tindakan Kerajaan hendak ambil terhadap:

- (a) kereta² di-Malaysia Barat yang mempunyai nombor² pelet Singapura;
- (b) kereta² yang mempunyai nombor² pelet Malaysia tetapi membayar chukai jalan-nya di-Singapura.

Tan Sri Haji Sardon: Tuan Yang di-Pertua, kereta² yang memakai nombor² pelet Singapura yang telah di-pindahkan ka-Malaysia Barat telah di-minta menukarkan dengan nombor pelet negeri² dalam Malaysia Barat. Sa-lepas 1hb Februari, 1967 kereta² yang memakai nombor pelet Singapura tidak boleh di-gunakan di-Malaysia Barat kechuali ia-nya mempunyai surat kebenaran untuk memasoki negara ini. Kenderaan² kepunyaan ahli² Kerajaan Singapura, atau pun yang di-punyai oleh Kerajaan Singapura, Kedutaan² asing di-Singapura dan angkatan² bersenjata negara²

asing yang di-benarkan bertempat di-Singapura ada-lah di-kecualikan daripada Undang² yang di-kehendaki memohon untuk surat² kebenaran tersebut.

Di-negeri ini tidak ada kereta² yang memakai nombor² pelet Malaysia Barat membayar chukai jalan-rayanya di-Singapura kerana kereta² demikian membayar chukai tersebut kepada mana² Pendaftar dan Pemereksa Kereta² di-negeri dalam Malaysia Barat.

MEMBERSEHKAN RANGKA² KAPAL YANG TENGGELAM DI-LAUT MALAYSIA

6. Tuan Abdul Samad bin Gul Mianji (*di-bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Pengangkutan (a) adakah Kerajaan berpuas hati dengan langkah² yang telah di-ambil sa-takat ini untuk membersehkkan laut Malaysia dari bangkai² kapal yang tenggelam masa Jepun dahulu, dan (b) jika belum di-ambil langkah, apa-kah langkah yang sedang di-ambil dalam perkara ini.

Tan Sri Haji Sardon: Tuan Yang di-Pertua, semua bangkai² atau rangka² besi² baja kapal² yang tenggelam yang menjadikan bahaya pelayaran telah pun di-pindahkan atau pun telah di-beri tanda untuk menyelamatkan pelayaran di-taroh boyar² bagaimana tuan² yang melalui lalang naik feri daripada Seberang Prai, daripada Butterworth, pergi Pulau Pinang barangkali ada satu dua rangka kapal² yang tidak begitu merbahaya sangat di-tarohkan pelampong tanda jangan lalu di-situ merbahaya kepada pelayaran.

Wan Hassan bin Wan Daud (Tumpat): Ada-kah pehak Kementerian berchadang untuk menimbulkan bangkai² rangka itu supaya dapat di-ambil besi² yang berharga daripada rangka bangkai² kapal itu?

Tan Sri Haji Sardon: Ada banyak permohonan² yang hendak menimbulkan bangkai² kapal barangkali ada khazanah yang kaya raya dalam-nya, itu tidak tahu-lah, tetapi kebanyakan kalau waktu masa perang kapal² ini ada berisi bob, atau peluru² maka ini ter-

pulang-lah kepada Kementerian Pertahanan menyiasat sama ada merbahaya atau tidak merbahaya hendak menimbulkan bangkai kapal² yang samacham itu, tetapi Yang Berhormat barangkali faham, hendak menimbulkan kapal² yang besar tenggelam itu memakan waktu yang panjang dan menggunakan wang bermillion² kadang², tetapi kalau ada orang yang berkenaan hendak memohon sila-lah menulis kepada Kementerian yang berkenaan itu.

Tuan Abdul Samad bin Gul Ahmad Mianji: Tuan Yang di-Pertua, ada-kah Yang Berhormat itu tahu berapa-kah jumlah kapal yang ada dalam laut Malaysia ini dan berapa-kah lama masa-nya untuk membersehkkan bangkai² kapal itu?

Tan Sri Haji Sardon: Ini ada-lah satu soalan yang baru, kalau hendak tanya berapa banyak bangkai, saya ini kena-lah menyelam dalam laut (*Ketawa*). Chuba-lah hadapkan soalan itu dengan di-beri waktu yang tertentu saya chuba-lah bagi jawapan-nya.

Tuan Ramli bin Omar: Soalan tambahan sudah-kah tender² itu di-keluarkan kepada keling botol—tender² bangkai itu kepada keling botol?

Tan Sri Haji Sardon: Yang sa-benar-nya *wreckage* yang di-katakan *wreckage* ini ia-lah bangkai² ini menjadi hak kuasa Pengarah Pejabat *Marine* kalau mengikut kuasa-nya, tetapi apabila berkenaan dengan banyakan kapal yang merbahaya, berkenaan ada peluru atau bom² di-dalam sa-tengah² kapal perang itu, itu kena serah-lah kepada Kementerian Pertahanan, tetapi kalau-lah hendak keluarkan tender² pun, kadang² orang hendak menender pun tidak sanggup, dengan ada segala sharat² kerana telah terjadi, saya dapat tahu, permohonan² bukan menerusi Kementerian saya tetapi Kementerian Pertahanan, di-Selat Johor umpama-nya, kerana dengan dapat tahu kapal itu berisi banyak, macham bom dan peluru². Maka kalau hendak di-bongkar dengan insuran² bermillion², hasil-nya belum tentu dapat, maka, akhir-nya orang tender ini kata, “aku

tak sanggup-lah", tetapi kalau ada yang boleh menjadikan wang memang-lah kita hendak tenderkan, memang Kerajaan berkehendakkan wang.

AWARDS OF THE INDUSTRIAL ARBITRATION TRIBUNAL—IMPLEMENTATION BY RAILWAY ADMINISTRATION

7. Dr Tan Chee Khoon asks the Minister of Transport when will the Railway Administration implement the award of the Industrial Arbitration Tribunal headed by Sir George Oehlers.

Tan Sri Haji Sardon: Mr Speaker, Sir, as far as the Railway Administration is concerned, all items contained in the awards were implemented even before they were made by the Tribunal, except that of accident leave which is being implemented now.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, if this is what the Honourable Minister tells us, then can the Honourable Minister explain why R.U.M. should go to such expenses of engaging a Queen's Counsel—I think it was the year before last—and even after the Queen's Counsel had obtained an award in High Court, there should still be differences of opinion to the extent that R.U.M. had to go to the Industrial Arbitration Court? Can the Minister explain this discrepancy between what he stated and what R.U.M. had done?

Tan Sri Haji Sardon: Mr Speaker, Sir, the Honourable Member for Batu has got many friends among the trade unionists, including the Secretary of the R.U.M. himself. Could he then not ask the Secretary of R.U.M. to explain, but why ask me, because I am not in a position to explain on behalf of R.U.M.—but what I can do is to presume. This is a very long issue, as the Honourable Member for Batu will remember. There was a strike in 1962, and we came to an agreement—I was there the whole night before an agreement was initialled, and Ungku Aziz of the University of Malaya was then the arbitrator. They were trying to get daily-paid employees to be monthly

paid and once this was agreed to, this I.M.G. problem came up; they said that they were civil servants and that they automatically should get pension. I think one of their prayers was—if the Honourable Member will look up the plaint filed in the court he will see it—that they wanted these 9,000 so called daily-paid employees of the Railway Administration now being monthly paid to be now treated as civil servants, and they were claiming that they were entitled to pensions and I am sure the Court has given a ruling, whatever that ruling is. As far as I am concerned, the question asked has been replied, Sir, and I cannot unfortunately reply on behalf of R.U.M. why R.U.M. did go to arbitration in this matter.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, for the benefit of the Honourable Minister, if he will look up the files of any of the newspapers of this country at that period, he would see headlines, "Daily-rated workers converted into monthly rated and are regarded as monthly-rated Government servants with all the benefits that go with the monthly-rated Government servants." Can it be that this dispute, that has gone to the High Court and to the Industrial Arbitration Court, is due to two factors: (1) the wrong advice given by the Attorney-General's Department to the Management of the Railway Administration; and (2) the intransigent attitude taken by the Railway Administration?

Tan Sri Haji Sardon: Sir, I do not wish to reply any further. Now, that they are Government servants, therefore, the P.M.'s Department and the P.E.O. are responsible to explain the details. As Minister of Transport, I shape only the policy in relation to transportation, and particularly the Railway as it comes under my Ministry—but not their pay, because their pay and terms of service come now directly under the Government, as they are now Government servants.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, is the Honourable Minister trying to tell this House that what happens to the Railway employees, who are

now Government servants, and who have always been in his portfolio, is no concern of the Minister of Transport?

Tan Sri Haji Sardon: I am sure the Honourable Member for Batu realises that I took so much interest to see that the agreement was initialled way back in 1962, and the whole night I did not sleep (*Laughter*). I put it to the Honourable Member for Batu, if he were Minister of Transport, would he do so? And if that is not fairplay and if what is not kindness to the employees, I do not understand what is. I cannot understand the Honourable Member for Batu.

MURID² TERMAKAN MAKANAN KOTOR

8. Tuan Ahmad bin Arshad (Muar Utara) bertanya kepada Menteri Pelajaran:

- (a) ada-kah benar bahawa murid² Sekolah Menengah Atas di-Sekolah Alam Shah dan Sekolah di-Seberang Takir Trengganu termakan makanan yang bera-
chun di-kantin sekolah mereka, dan jika benar, sebutkan jenis rachun;
- (b) sama ada apa² kematian berlaku; dan
- (c) apa-kah langkah² yang telah di-ambil untuk menghindari perkara demikian berlaku lagi.

Menteri Muda Pelajaran (Tuan Lee Siok Eu): Tuan Yang di-Pertua:

- (a) memang benar bahawa murid² Sekolah Alam Shah dan juga murid² Sekolah di-Seberang Takir, Trengganu, telah memakan makanan kotor tetapi tidak meng-
andongi rachun;
- (b) tidak ada kechederaan yang ber-
laku di-kedua buah sekolah itu;
- (c) pihak yang berkuasa sekolah itu telah meminta menjalankan pengawasan yang lebih keras dan tiap² langkah akan di-ambil untuk mengelakkan perkara seperti ini daripada berlaku sa-
kali lagi.

LAWATAN MAHASISWA INDONESIA

9. Tuan Ahmad bin Arshad bertanya kepada Menteri Kesihatan:

- (a) ada-kah benar bahawa 81 orang mahasiswa Indonesia yang melawat Malaysia baharu² ini telah menderma darah mereka kepada Tabong Darah Malaysia, dan jika benar, berapa pain darah telah di-dermakan;
- (b) apa-kah sagu hati yang telah di-beri kepada mereka; dan
- (c) sa-kira-nya mahasiswa² kita me-
lawat Indonesia, ada-kah Kera-
jaan akan menasihatkan mereka menderma darah di-negeri itu.

**Setia-usaha Perlimen Menteri Kesi-
hatan (Tuan Ibrahim bin Abdul
Rahman):** Tuan Yang di-Pertua:

- (a) lawatan mahasiswa Indonesia itu benar dan 24 pain darah telah di-dermakan ka-Tabong Darah Rumah Sakit Umum Kuala Lumpur;
- (b) tidak ada sagu hati. Pendermaan darah ada-lah sa-chara sukarela bagaimana pun minum ringan seperti beer, minuman sejok, rokok di-tawarkan kepada mahasiswa² ini sa-lepas mereka menderma darah,
- (c) Ya. Jika mereka sanggup.

Tuan Abdul Samad bin Gul Ahmad Mianji: Soalan tambahan. Saya ta' mengerti beer itu menjadi minuman ringan.

Tuan Ibrahim bin Abdul Rahman: Ada-lah sa-jenis minuman di-antara minuman² yang lain seperti milo, ovaltine, beer juga ada di-berikan kepada mereka itu.

Tuan Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Atas kemurahan Menteri yang ber-
kenaan ini supaya dapat memberitahu Dewan memohon kerjasama daripada Kementerian Pelajaran supaya mem-
buat tawaran kepada mahasiswa kita membuat langkah bagaimana yang di-
buat oleh mahasiswa Indonesia men-
dermakan darah-nya kepada tabong

darah negara kita, dapat-kah Kementerian itu membuat kerjasama dengan Kementerian Pelajaran?

Tuan Ibrahim bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian ini akan berunding dengan pihak Kementerian Pelajaran.

Tuan Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan. Oleh sebab kekurangan darah dan banyak orang dalam negara ini liar pada mendermakan darah kepada Tabong Darah negara kita, boleh-kah Kementerian ini mengeluarkan satu peruntukan wang di-berikan sagu hati kepada mereka yang memberikan darah terutama sekali darah yang kita kehendakkan itu dalam masa kechemasan.

Tuan Ibrahim bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, derma darah—apabila kita sebutkan derma—tidaklah berma'ana yang sa-saorang itu terpaksa kita beri sagu hati yang merupakan wang. Apabila sa-saorang itu dapat wang, darah itu bukan lagi di-namakan derma.

PROJEK TALIAYER DI-KELANTAN DAN TRENGGANU

10. Tuan Haji Abu Bakar bin Hamzah (*Under Standing Order 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar ada-kah Kerajaan sedang mengusahakan satu projek taliayer tertentu di-Kelantan dan Trengganu bagi maksud mencheegah banjir, dan jika ya, apa-kah projek itu.

The Minister of Agriculture and Co-operatives (Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Pihak Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama ada-lah menjalankan ikhtiar bagi mencheegah banjir² yang berlaku di-dalam negeri ini. Dua orang pakar daripada Bangsa² Bersatu telah pun datang menjalankan kajian awal dan pihak Kerajaan atau Kementerian ini sedang menunggu penyata daripada dua orang pakar itu.

Tuan Haji Ahmad bin Abdullah (Kelantan Hilir): Soalan tambahan,

Tuan Yang di-Pertua, boleh-kah Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama memberi keterangan sama ada langkah² dapat diambil pada tahun 1967 untuk mencheegah ayer bah—banjir ini? Kerana kita takut sa-kira-nya report yang akan di-berikan oleh pakar² yang di-sebutkan tadi terlambat, maka harus banjir pula akan terkena pada negeri Kelantan dan Trengganu pada tahun 1967 dan akan pula mendatangkan kerugian yang besar.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, walau pun kita sedang menunggu penyata daripada pakar² itu, tetapi saya telah pun mengarahkan pegawai² atau Juru-tera Parit dan Taliayer supaya menjalankan siasatan dan kajian bagi ikhtiar mencheegah sa-takat yang dapat.

SISTEM SEKOLAH PERTANIAN RUSSIA

11. Tuan Ahmad bin Arshad bertanya kepada Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama (a) ada-kah benar bahasa Kementerian-nya akan menganuti sistem Sekolah Pertanian Russia di-dalam Sekolah² Pertanian kita apabila ia dibuka dalam tahun 1968 dan, jika benar, apa-kah sebab² yang mendorong Kementerian ini memakai sistem tersebut. Ada-kah Kementerian ini akan menyatakan sistem yang paling sesuai di-antara sistem pertanian Jepun, Formosa dan Amerika untuk di-chontohi dalam Sekolah² Pertanian kita?

The Minister of Agriculture and Co-operatives (Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama tidak bermaksud hendak menggunakan sistem Sekolah Pertanian Russia untuk Sekolah² Pertanian di-bawah Kementerian ini. Jawapan kepada (b) tidak ada sistem Pelajaran Pertanian dengan sendiri-nya di-mana² negeri yang di-sebut itu yang paling baik untuk keadaan di-Malaysia ini. Di-dalam merangkakan sistem Pelajaran Pertanian di-dalam Sekolah² Pertanian di-negeri ini kita mengambil perhatian chara² yang di-negeri² lain dan harus mengambil mana² chara yang

di-fikirkan sesuai dan praktik mengikut keadaan² yang bersesuaian dengan negeri kita.

Tuan Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Minta dengan kemurahan Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama ini memberitahu Dewan ini, benar-kah ada pegawai dari Kementerian-nya telah melawat Russia? Kalau betul mereka itu pergi apa yang menyebabkan mereka itu melawat Russia?

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, sa-benar-nya ada sa-orang pegawai daripada Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama, ia-itu daripada Jabatan Parit dan Taliayer, yang telah melawat Russia untuk menghadhiri satu seminar berkenaan dengan haiderolik. Jadi sa-masa di-sana beliau juga telah pun hadir di-dalam seminar itu dan telah mendapat beberapa pandangan² dan pengetahuan berkenaan dengan haiderolik dan penggunaan ayer kapada perusahaan pertanian.

Tuan Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua, sedikit sahaja lagi. Ada-kah kemungkinan satu masa kelak kita akan menghantar penuntut² lepasan Maktab Pertanian kita mengambil kursus di-Russia?

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, terlalu awal untuk saya menjawab soalan ini dengan sebab bukan sahaja masa-alah keadaan pertanian yang kita tidak dapat tahu di-sana dengan sebab saya sendiri belum melawat Russia tetapi saya tidak tahu bagaimana keadaan masa-alah pertanian di-Russia. Tetapi ada satu masa-alah lain yang kita harus fikirkan ia-itu masa-alah bahasa. Jadi sa-belum penuntut² kita dapat berbahasa Russia, saya rasa tidak-lah mendatangkan munafa'at kapada mereka untuk menghadhiri kursus di-sana.

Tuan Haji Rahmat bin Haji Daud (Johor Baharu Barat): Tuan Yang di-Pertua, ada-kah Menteri Pertanian tahu ia-itu sa-tengah² daripada orang kampung tidak tahu menanam sayor. Maka

sayor sangat mustahak dan terpaksa mereka itu membeli. Apabila saya tanya kapada orang kampung kenapa tidak menanam sayor, mereka itu berkata mereka tidak ada pengalaman. Biasa-nya kalau mereka tanam sayor kata-nya pertama bagus, kemudian menjadi kerdil. Jadi, ta' payah-lah tanam sayor lagi dan mereka lebeh suka membeli. Saya suka mengeshorkan kapada Menteri yang berkenaan, supaya guru² pertanian dapat mengajar orang² kampung chara² menanam sayor. Dengan chara ini dapat-lah menolong orang kampung hidup dengan chara sendiri terutama sa-kali, di-kawasan Ranchangan Tebrau, mereka itu mempunyai tanah dua ekar untuk menanam sayor²an tetapi chara menanam-nya mereka tidak tahu dan tanah itu selalu tenggelam. Saya harap dapat Menteri yang berkenaan memberi pertolongan berkenaan ini.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak tahu orang mana yang tidak tahu menanam sayor itu. Saya perchaya kebanyakan petani kita dalam negeri ini tahu menanam sayor chuma barangkali di-antara petani² itu beri sayor minum tidak beri makan. Dengan sebab minum bukan di-panchut ayer bahkan barangkali ayer hujan tetapi di-beri minum dan tidak baja, jadi sa-lepas sa-tahun, dua tahun, baja sudah habis itu barangkali pokok pun mula mati. Jadi di-dalam langkah untuk memberi pelajaran kapada orang² kampung atau pun kapada petani² ini pehak Jabatan Pertanian telah pun mengadakan kursus dan akan mengadakan kursus berkenaan dengan pertanian dan saya berharap-lah kapada Ahli Yang Berhormat itu supaya berikhtiar dapat petani² yang di-sebutkan-nya itu hadir di-dalam kursus² yang di-adakan oleh Jabatan Pertanian.

FRINGE ALIENATION SCHEMES

12. Dr Tan Chee Khoo asks the Minister of Lands and Mines to state if he is aware that a number of fringe alienation schemes have been total flops, and if so, what steps he has taken to help the various State Governments to remedy this state of affairs.

The Minister of Lands and Mines (Tuan Abdul-Rahman bin Ya'kub): Mr Speaker, Sir, I am aware that of about 400 schemes in the States of Malaya, fringe alienation schemes, very very few can be said to be a total flop. In respect of these schemes, because they cannot be salvaged, the Government do not intend to do anything.

Dr Tan Chee Khoon: Sir, is the Honourable Minister aware that, according to the replies that he has given to the Member for Bungsar, there are three schemes totalling about 8,008 acres? Now, Mr Speaker, Sir, I do not know whether the Honourable Minister has read through these replies, because if he has read through these replies he will find that Selangor, Penang, Kelantan and Trengganu do not have fringe alienation schemes, according to this reply that is given by his civil servants. Mr Speaker, Sir, as I said, I do not know whether the Honourable Minister has read through these replies, because, in Selangor at least, I know there are fringe alienation schemes, so that one really must take these Ministerial answers with more than a pinch of salt because they are obviously, perhaps deliberately, done to mislead Members of Parliament and the public.

Tuan Abdul-Rahman bin Ya'kub: Unfortunately, Mr Speaker, Sir, as usual, the Honourable Member does not make the distinction between the responsibility of a Federal Minister and the State Governments. I am only responsible to answer in this House for matters for which I am responsible. I am aware that there are fringe alienation schemes in the State of Selangor but the schemes are not financed either by loans or by grants by the Federal Government. The answers given here, as he can see if he reads paragraph 227—I do not think he has read this—it says “asks the Minister of Lands and Mines to provide the following information concerning Fringe Alienation Scheme loans to the States”. I am sure he has missed that. And as regards the answers, yes, I drafted the answers myself. I corrected all the answers, checked all the answers, before they were sent to the Dewan Ra'ayat for the

information of the Honourable Member. And, therefore, Penang and the other States not indicated to have fringe alienation schemes here, because we do not give loans to them. And I am also aware of the fringes here quoted, the number of schemes said to have been abandoned or *gagal* in Bahasa Kebangsaan is 23. Any more information I shall be pleased to give.

BILL

THE SUPPLY BILL, 1967

Order read for resumed consideration in Committee of Supply, 1967 (Fourth Allotted Day).

House immediately resolved itself into Committee of Supply.

(Mr (Deputy) Speaker in the Chair)

Head S. 12—

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi, saya mengambil peluang di-sini mengemukakan terima kasih kepada Ahli² Yang Berhormat yang telah memberi simpatinya terhadap Kementerian ini. Boleh di-katakan keseluruhan Ahli yang berchakap telah pun mengemukakan supaya peruntukan bagi Kementerian ini di-tambah dan langkah² yang lebih tegas patut di-ambil oleh Kementerian ini berhubung dengan membaikkan dan melancarkan lebih ranchak-nya ranchangan² pertanian di-dalam negeri ini, sa-hingga ada beberapa orang Ahli Yang Berhormat yang telah mengemukakan supaya pegawai² di-tambah lagi dan ada sa-orang daripada Ahli mengeshorkan sa-orang Menteri Muda di-lantek bagi Kementerian ini.

Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat itu sungguh pun kerja² yang di-jalankan oleh Kementerian ini di-bawah sa-orang Menteri sahaja, tetapi saya berasa tidak-lah begitu berat yang saya jalankan oleh sebab sokongan dan bantuan daripada Ahli² Yang Berhormat seluruh negeri ini telah pun di-dapati dengan baik-nya dan terutama sa-kali kerjasama daripada pegawai² di-semua jabatan di-bawah Kementerian ini telah pun di-dapati dengan baik dan sempurna-nya. Di-atas kejujuran

dan keikhlasan pegawai² yang menjalankan ranchangan ini, saya mengucapkan terima kasih kepada mereka itu.

Ahli Yang Berhormat daripada Batu telah menegor berkenaan dengan jawatan tiga orang Ketua Penolong Setia-usaha bagi Kementerian ini dan lima orang Penolong Setia-usaha katanya ini ada-lah terlampau banyak dan patut di-kurangkan. Saya suka menegaskan kepada Ahli Yang Berhormat itu tiga Ketua Penolong Setia-usaha dan lima Penolong Setia-usaha itu bukan-nya terlalu banyak bahkan difikirkan sangat berkurangan, dengan sebab jabatan yang dudok di-bawah Kementerian ini pada masa sekarang ini boleh di-katakan bukan-nya 7, bukan-nya 5. Pada masa yang sudah lima jabatan sahaja ia-itu Pertanian, Parit dan Taliayer, Haiwan, Perikanan dan Sharikat Kerjasama di-tambah pula dua yang baharu ia-itu Lembaga Pemasaran Hasil Pertanian dan Lembaga Proses Makanan. Saya suka hendak menegaskan lagi ia-itu Kementerian ini integrated Ministry dan tiga orang Ketua Penolong Setia-usaha itu mengambil bahagian masing² sa-orang menjaga masaalah kewangan, sa-orang pentadbiran dan chuma sa-orang sahaja yang dapat menumpukan kepada ranchangan dan kemajuan. Saya fikir sa-orang untuk Ranchangan dan Kemajuan ini ada-lah sedikit, patut di-tambah sa-orang lagi tetapi dengan sebab keadaan kewangan sekarang merosot tidak-lah saya membuat permintaan itu.

Lima orang Penolong Setia-usaha itu juga saya memikirkan kecil dengan sebab saya sebutkan tadi, tujuh Bahagian di-bawah Kementerian ini dan sa-lain daripada mengambil tempat kepada tiap² Bahagian itu, ada diantara Penolong² Setia-usaha itu terpaksa menghadziri meshuarat² antara bangsa, sama ada di-Rome dan lain² lagi. Jadi saya sendiri merasa jawatan ini ada-lah terlalu kecil dan barangkali pada masa yang akan datang saya terpaksa meminta tambahan bukan pengurangan.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menegor berkenaan dengan Pegawai

Pertanian Negeri telah pun menyalahgunakan buroh bagi kawasan rumahnya. Tuduhan² ini, sa-bagaimana yang di-nyatakan oleh-nya, ada-lah surat yang di-hantar sa-chara layangan tidak bertanda-tangan dan sa-bagai-nya. Jadi dengan sebab itu sudah bagi saya untuk mengambil langkah berkenaan dengan ini. Walau macham mana pun sa-belum daripada Ahli itu mengemukakan di-dalam Dewan ini saya telah mendapat surat layangan itu dan saya telah pun mengambil langkah memementah Pengarah Pertanian supaya menjalankan siasatan berkenaan dengan ini. Sa-kira-nya perkara ini benar maka langkah² yang tertentu akan di-ambil terhadap pegawai yang tersebut.

Dr Tan Chee Khoon (Batu): Untuk penjelasan, Tuan Pengerusi, boleh-kah Menteri yang berkenaan memberi tahu kepada saya siasatan itu?

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Ahli Yang Berhormat daripada Batu juga telah menegor berkenaan dengan kemajuan² yang di-jalankan berkenaan dengan menanam sa-mula dengan membaiki masaalah kelapa dalam negeri ini. Berkenaan dengan ini, saya suka-lah menegaskan ia-itu di-bawah Ranchangan Malaya yang Kedua, \$873,000 telah pun di-belanjakan berkenaan dengan ranchangan ini dengan memberi \$100 pada tiap² sa-ekar dan di-bawah Ranchangan Malaysia Yang Pertama ia-lah \$1.5 juta. Ini ia-lah untuk menanam sa-mula dusun² tua yang ada di-dalam negeri ini.

Berkenaan dengan menanam sa-mula dan memperbaiki kebun² kelapa, ini tidak-lah bermaksud untuk memenoh seluruh kebun² kelapa di-dalam negeri ini. Jumlah kebun² kelapa yang tidak dapat mengeluarkan hasil yang baik atau pun yang telah tua dan rosak, ini sahaja yang kita akan baiki ia-itu di-anggarkan jumlah-nya lebeh kurang 36,000 ekar di-bawah Ranchangan Malaysia Yang Pertama. Tujuan kita di-dalam Ranchangan ini ia-lah untuk menambahkan pendapatan bagi pekebun² kelapa itu sa-hingga kepada \$300 membawa \$400 bagi tiap² bulan. Dalam Ranchangan ini kita telah

menyuroh ra'ayat atau petani² itu menanam jenis² tanaman lain sa-umpama pisang, jagong dan lain² sa-bagai tanaman selingan dan ini ada-lah menambah pendapatan mereka daripada satu masa ka-satu masa.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menegor berkenaan dengan

Dr Tan Chee Khoon: Mr Chairman, Sir, on a point of clarification. If I understood the Honourable Minister correctly—and I hope he does not think that I am trying to interrupt him, because this is for my edification—he has told us that in the First Malaysia Plan it is proposed to replant only 36,000 acres of coconut holdings. In my speech I pointed out to him that there are 420,000 acres of coconut holdings. Is the Honourable Minister telling us in this House that out of these 420,000 acres of coconut holdings—and these are the figures that I culled from the Statistics Department's Report for 1964—only 36,000 acres need replanting and that the rest are all in a healthy condition, not diseaseridden and producing their full quota of fruits?

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi, dalam menjalankan Rancangan Penanaman Sa-mula Kelapa ini pihak Kementerian ini telah menjalankan lain daripada rancangan yang lain sa-umpama rancangan menanam sa-mula getah dan lain². Di-bawah Rancangan Menanam Sa-mula Kelapa pihak Kerajaan menentukan satu² tempat yang akan di-baiki, umpama-nya kawasan Batu Pahat, kawasan Bagan Datoh atau kawasan Kuala Selangor dan lain² lagi. Pihak Kerajaan menyediakan pegawai² untuk menguruskan dan menyaksikan sendiri penanaman sa-mula atau lain² usaha berkenaan dengan membaiki tanah². Pihak Kementerian Pertanian dan Shari'at Kerjasama mengawal daripada mula sa-hingga pada akhir dengan sebab kita tidak mahu sa-bagaimana ada di-antara Ahli² Yang Berhormat berchakap, kadang² beneh yang digunakan tidak baik, kadang² bantuan tidak di-gunakan dengan baik dan sa-bagai-nya. Maka dengan sebab itu

usaha kita yang pertama di-bawah Rancangan Malaysia Yang Pertama kita untukkan chuma bagi 36,000 ekar sahaja dan sa-lepas itu atau pun kalau sa-kira-nya di-dalam masa lima tahun ini di-dapati kita boleh mengembangkan lagi rancangan ini maka kita akan berbuat demikian tetapi dengan keadaan² yang ada pada hari ini pihak Jabatan Pertanian memikirkan 36,000 sahaja yang dapat di-jalankan di-bawah Rancangan Malaysia Yang Pertama.

Di-bawah Pechahan-kepala 145, Ahli Yang Berhormat daripada Batu juga telah menegor ia-itu tidak-lah chuma jamban² sahaja di-adakan untuk pekerja² IMG tetapi hendak-lah di-beri rumah yang baik. Dalam masaalah ini pihak Kementerian dan juga Kerajaan ada-lah berikhtiar dari satu masa ka-satu masa, untuk mengadakan rumah² yang baik bagi pekerja² yang ada di-dalam negeri ini. Pekerja² IMG dalam Pusat² Pertanian bukan sahaja di-beri rumah² dan juga facilities yang baik tetapi juga di-beri kawasan tanah untuk menanam sayuran dan menanam jenis² barang² lain untuk keperluan harian.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menegorkan ia-itu dalam ucapan saya sa-masa mengemukakan perbelanjaan ini tidak menyentuh berkenaan dengan banjir dan kata-nya tidak-kah perkara ini ada terkait di-dalam hati saya dan tidak-lah saya mengambil berat dalam masaalah ini. Beliau menyatakan bagaimana penderitaan penduduk² yang ada di-dalam negeri Kelantan. Saya suka-lah menegaskan kepada Ahli Yang Berhormat itu perkara banjir ini bukanlah beliau sahaja yang mengambil berat, bahkan saya perchaya tiap² Ahli Dewan Ra'ayat yang ada dalam Dewan ini dan tiap² ra'ayat yang ada dalam negeri ini ada-lah mengambil berat dan bersimpati dengan keadaan yang berlaku itu. Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat kawasan saya sendiri telah pun kena banjir ini, dan saya perchaya ta' kurang daripada 300 buah rumah telah pun binasa. Jadi, dalam masaalah ini pihak Kerajaan ada-lah menjalankan segala daya-upaya untuk membaiki dan memuleh sa-mula penghidupan ra'ayat² yang telah menjadi mangsa banjir itu.

Beliau juga telah menyentuhkan pegawai² di-bawah Jabatan Taliayer, mengatakan pehak Kerajaan bukan hendak menambah, tetapi mengurangkan. Ini tidak-lah benar, dengan sebab, pegawai di-bawah Jabatan D.I.D. tidak di-tambah dan tidak di-kurangkan, chuma di-tukar tempat sahaja. Kalau sa-kira-nya Ahli Yang Berhormat itu menyaksikan di-bawah Anggaran Perbelanjaan itu, dalam tahun 1966 di-bawah ordinary P.E., 174 dan dalam tahun 1967 di-bawah ordinary P.E., 170, ia-itu kurang empat orang. Tetapi P.E. for development; dalam tahun 1966, 33 orang dan tahun 1967 37 orang, bertambah empat orang. Jadi, ini ada-lah perubahan tempat sahaja.

Ahli Yang Berhormat dari Batu juga telah menegor ia-itu saya chuma menggambarkan kebaikan perjalanan Sharikat Kerjasama di-dalam negeri ini. Dan beliau telah pun menegor, ia-itu dalam masa Meshuarat Sharikat Kerjasama Polis di-Raja Malaysia, telah pun di-hadiri oleh sa-orang Pegawai Sharikat Kerjasama, dan pegawai itu tidak menegor atau memberi nasehat berkenaan dengan pembelian dan penjualan saham² itu. Saya suka-lah menegaskan di-sini, ia-itu dalam Meshuarat Sharikat Kerjasama Polis di-Raja itu, pada 8 haribulan December, 1965 dan 10 haribulan December, 1966 itu, telah pun di-hadiri oleh pegawai² daripada Jabatan Sharikat Kerjasama, dan tidak-lah benar mengatakan pegawai² itu tidak memberi tegoran atau nasehat kerana pegawai² itu telah pun memberi tegoran dan nasehat, tetapi nasehat dan tegoran itu tidak di-indahkan.

Ahli Yang Berhormat dari Batu juga telah menegor berkenaan dengan perjalanan dan perbelanjaan bagi "Resettlement of Special Constable", yang mana tinggi, kata-nya, dan perbelanjaan itu tidak-lah sa-timbang dengan usaha dan langkah² untuk mengutip kembali hutang² yang ada pada "Special Constable" itu. Sa-benar-nya kerja dan tugas jabatan ini bukan-lah sa-takat mengutip hutang lama, tetapi kalau sa-kira-nya Ahli Yang Berhormat itu perhati di-dalam Anggaran Perbelanjaan ini, ada di-sebutkan ia-itu ranchangan² bagi Special Constable lebeh kurang \$80,000 dan ranchangan² lain

lagi. Jadi, sa-lain daripada mengutip balek hutang, pejabat ini juga ada-lah bertanggung-jawab bagi mengadakan ranchangan² tambahan atau ranchangan² yang berikutan kapada Special Constable itu.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Chairman, Sir, on a point of clarification, I do not know whether I have made myself clear when I said I do know that the function of that Unit was not only to collect money from the special constables but to do other jobs, as I have pointed out—they have to disburse certain funds. The point I sought to make yesterday was: if to collect \$1 million you spent \$300,000 then it does not make sense. What the Minister should try to do is to disperse the Unit and get the work done by other officers within his own portfolio or, as I have pointed out to him, through the various District Officers. In this way we can save the taxpayers perhaps even \$½ million.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi, saya baharu na' sampai ka-situ sahaja. Jadi, Ahli Yang Berhormat itu telah pun mengeshorkan supaya chawangan resettlement of special constable ini di-hapuskan dan kerja²-nya di-beri atau pun dijalankan oleh pegawai² yang lain. Jadi, sa-bagaimana yang telah saya sebutkan kapada Ahli Yang Berhormat tadi, pegawai² yang ada di-bawah Kementerian saya boleh di-katakan semua sudah chukup dengan kerja² yang di-tugaskan kapada mereka. Ada sa-tengah-nya, saya berani berkata ada sa-tengah daripada pegawai² itu terpaksa bekerja sa-hingga larut malam—bukan di-rumah, ada kala-nya di-office. Jadi, ada-kah patut kerja² ini pula di-tambahkan kapada pegawai² yang telah pun ada tugas dan kewajipan masing²? Kalau sa-kira-nya kerja yang di-tugaskan kewajipan-nya tidak dijalankan, besok Ahli Yang Berhormat pula menegor yang pegawai² itu tidak menjalankan tugas-nya. Jadi, dengan sebab itu saya fikir Jabatan atau Chawangan ini patut-lah di-adakan sa-hingga selesai urusan² berkenaan dengan menempatkan sa-mula mata² khas ini.

Ahli Yang Berhormat dari Batu juga telah bertanya sama ada wang di-untukkan kepada expert² atau pakar² itu di-gunakan dengan baik-nya, dan ada-kah pakar² ini orang yang berkelayakan dan mempunyai pengalaman yang cukup. Di-sini saya suka-lah menegaskan kepada Ahli Yang Berhormat dari Batu, ia-itu pakar² yang di-tempatkan di-bawah Kementerian saya ada-lah orang² yang benar² boleh di-katakan pakar, dengan sebab, mereka ini ada-lah orang yang berkelayakan tinggi, terutama sekali "Technical Qualification" dan mereka ini ada-lah orang² yang telah di-shor atau di-chadangkan oleh United Nations Technical Assistance Board atau Colombo Plan Organisation. Jadi, sebelum daripada mereka ini di-hantar ka-mari, curriculum detail mereka telah pun di-hantar dan telah pun di-pereksa oleh Economic Planning Unit dan oleh jabatan² yang berkenaan. Sa-hingga hari ini saya boleh katakan sangat-lah berpuas hati dengan kerja² yang di-jalankan oleh pakar² yang di-tempatkan di-bawah Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama.

Ahli Yang Berhormat dari Tumpat telah meminta supaya Undang² Sharikat Kerjasama di-kaji sa-mula dan di-tukar peratoran-nya, daripada chuma menjalankan ranchangan single-purpose kepada multi-purpose, atau tujuan tunggal kepada anika-tujuan. Jadi, saya suka-lah menegaskan kepada Ahli Yang Berhormat itu kajian berkenaan dengan memperbaiki atau pun menggubarkan Undang² Pindaan atau pun Undang² baharu bagi Sharikat Kerjasama ada-lah sedang di-jalankan oleh Jabatan Sharikat Kerjasama ini. Dan ada-lah menjadi dasar di-jalankan oleh Jabatan Sharikat Kerjasama ini. Dan ada-lah menjadi dasar Kementerian saya dan juga Jabatan Kerjasama, menukarkan atau membolehkan atau menggalakkan Sharikat² Kerjasama supaya menjalankan usaha dan langkah² anika-tujuan ini.

Berkenaan dengan penangkapan nelayan² daripada Tumpat oleh pehak yang berkuasa negeri Thai, maka berkenaan dengan ini, saya suka menegaskan kepada Ahli Yang Berhormat itu,

perhubungan rapat di-antara Pegawai² Perikanan dan Pegawai² di-bawah Kementerian saya dengan Pegawai² Thai ada-lah di-buat semenjak sa-belum lagi Ahli Yang Berhormat itu berada di-dalam Dewan ini. Dan baharu² ini, pegawai² saya—pegawai haiwan telah melawat, mithal-nya ka-Hadyai, berunding dengan Pegawai² Haiwan di-Hadyai berkenaan dengan masalah ternakan. Pegawai Perikanan yang ada di-Kelantan telah juga berhubung dengan Pegawai Perikanan di-Sungai Golok dan telah pun berunding berkenaan dengan hal perikanan. Tetapi daripada satu masa ka-satu masa, kejadian² tangkap-menangkap dan lain² tidak dapat juga di-elakkan. Walau macham mana pun menguchapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat itu yang telah membangkitkan perkara ini, dan perkara ini akan di-binchangkan dengan Pegawai² Thai sa-masa perjumpaan akan datang ini.

Ahli Yang Berhormat daripada Tumpat juga telah menegor, atau menudoh yang economist—yang pegawai ekonomi—yang ada di-F.A.M.A. itu tidak cukup kerja, atau tidak di-beri kerja yang cukup. Di-sini saya suka-lah menegaskan kepada Ahli Yang Berhormat itu, sungguh pun angka 16 orang Ahli Ekonomi bagi F.A.M.A. itu nampak-nya besar, tetapi maseh lagi tidak mencukupi, kerana usaha dan kerja yang di-jalankan oleh F.A.M.A., siasatan dan kajian, bukan-lah tertumpu kepada satu dua mata benda pertanian sahaja, bahkan berpuluh².

Kajian² berkenaan dengan padi telah pun di-buat di-beberapa kawasan di-dalam negeri ini. Kajian berkenaan dengan perikanan juga telah di-buat. Kajian berkenaan dengan perusahaan buah pala, kajian berkenaan dengan lada hitam, kajian berkenaan dengan perikanan di-Sarawak dan Sabah, kajian berkenaan dengan sayor²an di-Sabah telah pun di-buat dan penyata²-nya telah pun siap, tetapi langkah² salanjut-nya akan di-jalankan daripada satu masa ka-satu masa manakala di-fikirkan mustahak.

Wan Hassan bin Wan Daud (Tumpat): Untok penjelasan. Saya

sedar memang-lah economist 16 orang yang ada di-F.A.M.A. itu tidak men-chukupi, tetapi apa yang saya sebutkan kelmamin ia-lah masaaalah economist yang ada itu kebanyakan-nya economist² yang maseh muda lagi dan kurang-nya arahan² yang di-beri kepada economist ini untok melancharkan kerja²-nya. Saya bersetuju-lah kalau economist ini dapat di-tambah lagi—saya bersetuju, tetapi yang telah ada itu kurang lancar kerja-nya boleh jadi kurang arahan yang di-berikan kepada economist² ini.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Saya sendiri

Tuan D. R. Seenivasagam (Ipoh): May I draw the attention of the House that there is no quorum. May not be constitutional.

Mr Chairman: Meshuarat ini di-tanggohkan sa-lama 15 minit.

Sitting suspended at 11.23 a.m.

Sitting resumed at 11.50 a.m.

(Mr (Deputy) Speaker in the Chair).

House immediately resolved itself into Committee of Supply.

Wan Hassan bin Wan Daud (Tumpat): Tuan Yang di-Pertua, korum kita tidak cukup lagi nampak-nya.

(Divisional bell rung: House counted: 26 Members present).

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi, saya ucapkan terima kaseh kepada Ahli dari Tumpat yang telah bersetuju sekarang ini, ia-itu 16 orang ahli ekonomi itu tidak menchukupi dan mustahak di-tambah lagi. Berkenaan dengan kekurangan arahan di-beri kepada ahli² ekonomi di-sini saya suka-lah mene-gaskan kepada ahli Yang Berhormat itu arahan yang tertentu telah pun di-beri kepada ahli² ekonomi, di-FAMA dan ahli² ekonomi itu sungguh pun pegawai² muda dan baru di-pileh tetapi mereka dengan sebab kechende-rongan mereka terhadap kepada pema-saran dan kerja² mereka dan dengan sebab keikhlasan, mereka telah pun

dapat mengadakan siasatan dan kajian yang baik dan telah pun mengemuka-kan penyata² yang baik kepada lem-baga ini. Sa-hingga hari ini saya berpuas hati dengan usaha dan kerja² yang di-jalankan oleh ahli² ekonomi di-dalam FAMA itu.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah pun menyentoh dengan panjang lebar-nya berkenaan dengan ternakan yang ada di-dalam negeri Kelantan dan beliau telah pun menegor patut dengan ranchangan memberi baka lembu kepada negeri itu. Dalam masaaalah ini, saya telah pun menjalankan perundi-ngan dengan Pengarah Haiwan dan Pengarah itu belum menyatakan kepada saya sa-hingga hari ini tidak ada aduan² yang di-datangkan oleh penter-nak² itu sendiri. Dan saya suka-lah menasehatkan kepada Ahli Yang Berhormat itu jangan-lah beri lembu baka besar itu berhubung jenis dengan lembu² betina yang kechil atau pun lembu² yang muda sangat. Ini akan merosakkan lembu² yang ada di-sana. Tetapi untok mengelakkan perhubo-ngan jenis di-antara dua binatang ini, ada satu jalan lagi yang dapat di-jalankan atau yang sedang di-jalankan oleh Jabatan Haiwan ia-itu satu ranchangan yang di-namakan permanian beradas (*artificial insemination*). Ini tidak payah di-adakan perhubungan jenis tetapi boleh di-chuchok satu jenis mani itu ka-dalam lembu betina dan ini juga akan memberi hasil yang baik kepada lembu² yang ada di-dalam negeri itu. Jadi perkara itu boleh-lah Ahli Yang Berhormat itu berhubung dengan Pegawai Haiwan yang ada di-negeri Kelantan dan saya perchaya ini dapat di-jalankan.

Wan Hassan bin Wan Daud: Untok Penjelasan. Bagaimana Yang Berhormat kata tadi tidak menerima aduan daripada pehak penternak itu sendiri dan saya rasa aduan saya ini ada-lah pada keselurohan-nya dan saya menyaksikan perkara ini sendiri dan saya juga dari kaum tani yang tahu juga hal² pertanian itu dan saya pernah menguruskan ladang² saya sendiri. Jadi itu-lah saya memberi jaminan satu chara yang di-kemukakan

oleh Menteri kita tadi, chara baru itu memang-lah perkara baik sa-kali dan chara ini kurang di-perkenalkan di-Kelantan dan saya harap ini di-perkenalkan lebeh luas lagi di-Kelantan.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi insha' Allah itu akan di-buat. Ahli Yang Berhormat itu juga telah pun menerang di-dalam ucapan-nya berkenaan dengan kurang perhatian yang di-ambil oleh pegawai² terhadap ranchangan menternak di-dalam negeri Kelantan itu, dan berharap supaya pegawai² di-tambahkan lagi. Dalam masaalah ini saya suka-lah menerangkan pegawai² berkenaan dengan *extension work* ini bukan-lah di-bawah kelolaan atau kawalan Kerajaan Pusat tetapi ada-lah di-bawah kawalan Kerajaan Negeri. Tetapi apa yang saya dapat tahu kerjasama yang penoh tidak di-dapati daripada Kerajaan Negeri Kelantan berhubung dengan Jabatan Haiwan dan ranchangan² menternak ini dengan sebab dalam satu ketika yang lepas ini satu ranchangan berkenaan dengan menternak kambing dan kambing biri² ia-itu pusat perchubaaan menternak kambing dan kambing biri² di-negeri Kelantan telah pun ditutup oleh Kerajaan Negeri Kelantan walau pun pehak saya sendiri telah meminta supaya pusat perchubaaan penternak kambing dan kambing biri² itu jangan di-tutup, tetapi dengan sebab barangkali kekurangan wang daripada Kerajaan Kelantan, dan Kerajaan Negeri Kelantan telah pun mengambil keputusan menutupkan ranchangan itu. Walau bagaimana pun, saya akan berhubung dan berunding dengan Yang Berhormat Dato' Menteri Besar Kelantan berkenaan dengan ranchangan² ternakan di-dalam negeri Kelantan bagi masa yang akan datang ini.

Wan Hassan bin Wan Daud: Masaalah tempat perternakan kambing biri² itu, kalau tidak silap saya, barangkali Menteri ini bersetuju dengan saya, ia-itu tempat di-adakan ini ia-lah di-kawasan Ulu Sungai Lemar dalam kawasan Pasir Mas yang mana ayah saya sendiri pun masuk share sama dalam ranchangan perchubaaan itu.

Kalau ranchangan itu-lah di-maksudkan, yang mana ranchangan itu telah di-buat dalam satu kawasan yang luas beribu² ekar tanah, kalau tidak silap, saya pernah melawat beberapa kali di-kawasan itu kebetulan pula berhampiran dengan kebun saya, ranchangan itu sa-benar-nya gagal

Tuan Ahmad bin Arshad: Tuan Pengerusi, Yang Berhormat tadi mengatakan tanah dia, luaskah tanah dia. Itu, sampai berchakap dalam Parli-men?

Wan Hassan bin Wan Daud: Saya rasa itu tidak berbangkit barangkali. Jadi dalam perchubaaan penternakan itu termasuk lembu, kerbau dan satu pehak-nya kambing biri². Yang lembu kerbau-nya itu, saya dapati, berjaya hingga sekarang ini. Kambing biri² itu kurang berjaya kerana, mengikut pendapat saya, Tuan Pengerusi, di-Kelantan ini susah hendak menternak kambing biri² ini kerana selalu hujan, barangkali kerana itu, tidak kerana kekurangan wang, barangkali rasa saya, Tuan Pengerusi.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi, sa-bagaimana yang saya sebutkan tadi, ranchangan perchubaaan ini ia-lah ranchangan Kerajaan bukan-nya ranchangan ayah Ahli Yang Berhormat (*Ketawa*).

Wan Hassan bin Wan Daud: Kalau tidak silap saya, ranchangan yang terbesar sa-kali di-kawasan Pasir Mas Hulu, kawasan Enche' Abdul Samad ini, ranchangan ini ada-lah satu ranchangan yang di-arahkan oleh Kerajaan, tetapi di-ambil petani² sana menjadi pemegang share meletakkan kerbau-nya di-dalam kawasan itu. Tetapi ranchangan ini di-kendalikan oleh Kerajaan dengan kerjasama petani² tempatan itu barangkali, Tuan Pengerusi.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Pengerusi, sa-bagaimana yang di-sebutkan, ranchangan ini ia-lah Pusat perchubaaan penternak kambing biri² Kerajaan semua sa-kali ada-lah hak Kerajaan, dan saya sendiri tahu ia-itu ranchangan ini tidak

dapat di-jalankan dengan sebab kekurangan wang daripada apa yang saya dapat tahu.

Ahli Yang Berhormat daripada Tumpat juga telah pun menerangkan berkenaan dengan penyakit² yang terkena kapada pohon² kelapa dan minta Kementerian ini menjalankan usaha membasmi-kan-nya. Sa-bagaimana Ahli Yang Berhormat itu sedia ma'alum, ia-itu manakala berlaku-nya penyakit kapada kebun² kelapa ini, peladang² ada-lah di-nasehatkan supaya mengambil langkah² yang tertentu bagi membasmi-kan penyakit² ini. Biasa-nya ubat² ada-lah di-beri oleh Pegawai Pertanian Negeri untuk di-gunakan didalam kebun² itu, dan sa-kira-nya berlaku penyakit ini dengan berat-nya, dan dalam kawasan yang luas, maka Kementerian Pertanian ada-lah menghantar bantuan² kapada peladang² itu. Sa-bagaimana yang telah di-sebutkan oleh Ahli itu penyakit yang utama sa-kali ia-lah kumbang hitam dan langkah² bagi menchegegah ini telah pun di-jalankan. Satu dari chara yang baik sa-kali ia-lah mengumpulkan kumbang ini dan di-musnahkan dan juga pokok yang terlibat dengan penyakit ini di-musnahkan juga. Ahli Yang Berhormat itu sendiri saya perchaya faham benar berkenaan dengan penyakit serangan kumbang hitam ini dan saya harap kapada Ahli Yang Berhormat itu menasehatkan peladang² yang ada di-kawasan-nya supaya menuruti contoh yang baik yang di-beri oleh beliau sendiri.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah meminta supaya latehan di-bawah farm mechanisation itu di-perluaskan dan beliau bertanya sama ada langkah menjalankan penanaman dengan alat moden ini akan menggalakkan penganggoran bagi masa akan datang ini. Di-sini saya suka-lah menegaskan ia-itu pada masa ini peladang² atau petani² yang mempunyai tiga empat atau lima ekar tanah itu terpaksa menjalankan usaha² mereka dengan kuderat-nya sendiri ia-itu menggunakan tajak dan sa-bagai-nya atau menggunakan kerbau, dan chara ini ada-lah sangat berat dan ada kala-nya masa tidak menchukupi terutama sa-

kali sa-kira-nya kita hendak ber-tanam dua kali sa-tahun dan sa-bagai-nya, dengan sebab itu alat moden ada-lah di-galakkan. Dan saya suka-lah menyatakan di-sini dengan petani itu menggunakan alat moden tidak akan menggalakkan penganggoran kerana petani itu juga biasa menggunakan tajak chuma menggunakan alat moden, itu sahaja.

Tuan Haji Ahmad bin Abdullah (Kelantan Hilir): Saya suka bertanya kapada Yang Berhormat, sa-bagai-nya yang telah di-terangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan kita, di-Malaysia Barat ada mempunyai surplus labour atau pun penganggoran di-kampong² yang banyak. Jadi kalau sa-kira-nya kita galakkan mechanisation atau pun bersawah dengan jentera maka tetap-lah jentera—satu jentera ini akan dapat menjalankan kerja 10 orang, akibat-nya orang yang 10 ini akan terpaksa hilang kerja mereka itu. Jadi, di-mana-kah mereka itu dapat kerja balek? Ini satu soal yang mestilah di-kaji dengan halus sa-belum farm mechanisation itu di-galakkan oleh Kerajaan. Itu maksud kami. Betul kami chukup faham bahawasa-nya petani itu mempunyai dua, tiga, empat ekar dan ia tidak dapat hendak menjalankan tugas²-nya dengan penoh kerana kekurangan kaki-tangan tetapi kaki-tangan yang banyak yang tidak dapat kerja itu, tidak boleh-kah di-gunakan untuk menjalankan kerja ini? Ini akan mendatangkan faedah dan hasil pula kapada penganggor yang duduk dalam kawasan luar bandar.

Tuan Ramli bin Omar: Itu masa penjajah lagi tetapi masa sekarang ini, saya rasa, kalau peladang² itu kata penganggor, saya rasa dalam kawasan peladang tidak bagitu, tetapi apa yang di-maksudkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi itu masa penjajah. Masa penjajah ini-lah yang di-jalankan tetapi zaman merdeka kita berkehendakkan petani² itu menjalankan satu perubahan dengan mengadakan jentera.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Ahli Yang Berhormat daripada Tumpat itu juga telah menyatakan supaya pegawai² penyiasatan

tanah di-tambahkan. Saya suka-lah menegaskan di-sini ia-itu usaha menyiasat dan mengkaji tanah bagi seluruh negeri Kelantan telah pun siap. Sunggoh pun begitu kerja² mengkaji tanah ini atau menyiasat tanah ini akan di-jalankan dan usaha sa-lanjutnya di-dalam negeri Kelantan akan di-jalankan bagi masa yang akan datang ini.

Ahli Yang Berhormat daripada Krian Darat meminta jaminan pasaran dan juga harga kepada petani². Jadi, dalam masaalah ini sa-bagaimana Ahli² Yang Berhormat sedia ma'alum pehak Kerajaan telah menetapkan harga padi ia-itu G.M.P. ia-itu sa-banyak \$16 sapikul di-pintu kilang dan pehak Kerajaan akan menimbangkan perkara ini daripada sa-masa ka-samasa dan penetapan harga ini akan di-beri tahu ke-seluruh negeri sa-belum daripada usaha menanam padi di-jalankan.

Ahli Yang Berhormat itu juga meminta supaya usaha² membajak dan usaha² menanam padi yang lain² di-jalankan dengan menggunakan jentera dan meminta supaya peladang² dalam negeri ini di-hantar ka-negeri² yang maju dalam pertanian, umpama-nya Taiwan, Korea, Jepun dan lain² bukan chuma sa-lama sa-bulan bahkan 6 bulan atau sa-tahun supaya pengalaman² yang di-dapati di-sana dapat digunakan di-dalam perusahaan pertanian dalam negeri ini. Ini ada-lah satu shor yang baik, dan insha'Allah saya akan memberi pertimbangan dalam perkara ini.

Ahli Yang Berhormat itu juga meminta supaya banyak lagi risalah² pertanian di-keluarkan. Saya suka-lah menegaskan di-sini ia-itu sa-orang pegawai yang terlatah baharu sahaja kembali dan telah memegang chawangan itu dan insha 'Allah bagi masa yang akan datang ini banyak risalah² berkenaan dengan pertanian akan di-keluarkan.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah meminta supaya kajian berkenaan dengan pokok² buah²an di-gantikan dengan pokok² buah²an yang baharu dibuat dan beliau juga telah mengeshor-kan supaya menyekat kemasokan

buah²an dari luar negeri dan meng-galakkan supaya ra'ayat negeri ini memakan buah²an yang di-keluarkan di-dalam negeri ini. Di-sini saya suka-lah menyatakan ia-itu pehak Kementerian ini telah pun mengadakan ranchangan berkenaan dengan menanam sa-mula dusun² tua atau pun memuleh sa-mula dusun² tua ini. Kita telah adakan dua ranchangan, satu ranchangan pemulehan dan satu ranchangan menanam sa-mula. Ini ada-lah di-jalankan di-seluruh negeri ini dan saya per-chaya ada-lah dapat kejayaan. Berkenaan dengan sekatan masuk buah²an daripada luar negeri dan di-galakkan ra'ayat makan buah²an dalam negeri ini, ini akan di-usahakan oleh Kementerian ini.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menyebutkan berkenaan dengan banyak lembu di-jumpai di-jalan raya di-bandar Kuala Lumpur dan mengeshor-kan supaya menangkap dan menyembelih-nya. Perkhidmatan Haiwan yang bertugas supaya menggalakkan perternakan lembu², Jabatan Haiwan lagi suka jika sa-kira-nya lembu² dalam negeri kita ini meningkat banyak bilangan-nya tetapi tidak-lah berkeliaran di-bandar² atau masuk ka-kedai dan bermaharajalela. Perkara berkenaan dengan lembu di-dalam Majlis Bandaran ini ada-lah di-bawah kawalan Majlis Bandaran sendiri bukan-lah di-bawah Kementerian ini.

Beliau juga telah meminta banyak-kan lagi latehan di-dalam bahagian haiwan dan membawa jenis² binatang daripada negeri luar sa-umpama kambing gurun dan lain² lagi. Pada masa sekarang ini, saya fikir, ada-lah lebih kalau sa-kira-nya kita dapat menumpukan, pada awal, kepada jenis² binatang² yang ada dalam negeri ini. Sa-kira-nya kita telah mengembang dan membaiki jenis² binatang dalam negeri ini barangkali baharu-lah dapat kita menumpukan kepada jenis² binatang daripada luar. Berkenaan dengan latehan itu. Pejabat ini dari masa ka-samasa akan mengadakan latehan dan saya perchaya dalam tahun ini peruntukan telah bertambah bagi mengadakan latehan² berkenaan dengan menternak ini.

Beliau juga telah menegor berkenaan dengan jawatan sa-orang Pegawai Pemasaran yang ada di-Jabatan Sharikat Kerjasama dan meminta supaya pegawai itu di-tukarkan kepada FAMA sahaja.

Di-sini saya suka-lah menegaskan ia-itu tugas Pegawai Pemasaran yang ada di-Jabatan Kemajuan Kerjasama dan Pegawai Pemasaran yang ada di-FAMA ada-lah berlainan. FAMA menjalankan usaha dan menunaikan kewajipan di-dalam kawasan² yang ditentukan-nya dan di-ikhtiar oleh FAMA sa-bagai kawasan pemasaran, tetapi Pegawai yang ada di-Jabatan Kemajuan Kerjasama ini menolong, menasihati dan juga mengawas berkenaan dengan perjalanan² Sharikat² Kerjasama Pemasaran yang ada perhubungan dengan pemasaran yang ada di-dalam negeri ini—sa-umpama Sharikat Kerjasama Perikanan, Sharikat Kerjasama Kedai, Sharikat Kerjasama menjual barang² runchit dan lain². Jadi kita berkehendakkan sa-kurang²-nya sa-orang atau berdua Pegawai Pemasaran yang menasihatkan Sharikat² Kerjasama ini.

Beliau juga telah bertanya berkenaan dengan kemajuan Sharikat Kerjasama yang ada di-dalam negeri ini dan dia bertanya chara mana-kah pinjaman² di-beri dan siapa yang membuat recommendation dan lain². Saya rasa gerakan kerjasama hingga hari ini ada juga membuat kemajuan yang memuaskan. Sharikat Kerjasama yang berjumlah lebih daripada 3,000 itu ada-lah mempunyai modal daripada \$200 juta dan mengeluarkan pinjaman hampir \$100 juta. Sharikat Pinjaman di-luar bandar telah memberi pertolongan yang besar kepada petani², mithal-nya, semenjak tahun 1954 Bank Agong telah mengeluarkan pinjaman kerana mengerjakan sawah² sa-banyak lebih daripada \$20 juta. Ini berma'ana peladang telah di-selamatkan wang bunga padi kuncha lebih kurang \$200 juta itu.

Berkenaan dengan masalaah odit yang di-bangkitkan oleh ahli itu, memang sudah menjadi dasar Kerajaan ini ia-itu semua sharikat² yang mampu

ada-lah di-pinta mengambil odit luar atau private odit untuk mengodit kira² sharikat kerjasama ini.

Bahagian Kemajuan Kerjasama hanya mengodit sharikat² yang kecil² yang tidak mampu mengambil odit daripada luar dan menjalankan sia-satan atas kira² sharikat apabila di-kehendaki.

Ahli Yang Berhormat daripada Bungsar telah membangkitkan masalaah pendaftaran Sharikat Kerjasama N.U.P.W. atau Sharikat Kerjasama Pekerja² Ladang di-negeri ini. Beliau telah menuduh Kerajaan chuba menentang atau tidak mahu atau melambatkan pendaftaran Sharikat ini dan beliau juga telah membachakan keputusan² yang di-buat oleh I.L.O. berkenaan dengan perhubungan Sharikat Kerjasama dengan pekerja² dan beliau telah memberi ugutan sa-kira-nya perkara ini tidak di-bereskan akan dibawa ka-Privy Council. Jadi saya suka-lah menegaskan kepada Dewan, mengikut Undang² Sharikat² Kerjasama pendaftaran Sharikat Kerjasama adalah di-buat oleh Pesuruhjaya Sharikat² Kerjasama dan sa-kira-nya mana² orang yang tidak puas hati dengan keputusan Pejabat Sharikat Kerjasama itu boleh-lah membuat appeal kepada Menteri, kepada saya sendiri, dan keputusan yang di-beri oleh Menteri ini ada-lah mu'tamad (final). Itu adalah keputusan kuasa yang di-beri oleh Dewan ini sendiri. Jadi nampak-nya sa-belum daripada apa langkah lagi, Ahli itu juga mengugut dan mengecil² kan kuasa Dewan ini ia-itu keputusan yang di-buat oleh Menteri itu ada-lah final atau pun mu'tamad.

Berhubung dengan tuduhan-nya mengatakan kita juga atau Kementerian ini atau Jabatan ini chuba hendak menahankan pendaftaran ini dan tidak mengambil berat berkenaan dengan kedudukan pekerja², saya suka-lah menegaskan di-sini ia-itu Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama, Bahagian Kemajuan Kerjasama, ada-lah sangat mengambil berat berkenaan dengan kedudukan pekerja² yang ada di-ladang² getah atau pun di-ladang² di-dalam negeri ini.

Untuk pengetahuan Dewan ini, sa-banyak 205 Credit Societies atau Sharikat Kerjasama Pinjam Meminjam telah pun di-tubuhkan di-ladang di-dalam negeri ini dengan mempunyai ahli sa-banyak 17,000 orang dan mempunyai modal sa-banyak \$6.1 juta. 35 buah Sharikat Kedai Kerjasama telah pun di-tubuhkan di-dalam ladang² negeri ini dan ahli-nya ia-lah 7,000 orang modal-nya ia-lah \$1 juta. Sa-buah Sharikat Kerjasama berkenaan dengan membeli kebun telah di-tubuhkan dengan mempunyai ahli sa-banyak 40,000 orang dan modal-nya sa-banyak \$15 juta pada hari ini. Di-sini nampak-lah kepada Dewan ini ia-itu Kementerian dan Jabatan Kemajuan Kerjasama ada-lah menggalakkan pekerja² yang ada di-ladang² getah dan ladang² lain dalam negeri ini menubuhkan sharikat kerjasama mereka di-seluruh tempat, sungoh pun pada masa yang sudah² sharikat ini ada-lah di-tumpukan kepada sharikat² jimat-chermat dan pinjam meminjam, tetapi bagi masa yang akan datang ini atau sejak beberapa ketika yang lepas ini, kita telah mengubahkan dasar ini ia-itu daripada jimat chermat dan pinjam meminjam kepada anika jurusan dan ikhtiar sedang di-jalankan hari ini mengubahkan semua sharikat² kerjasama yang ada di-estate² atau pun di-ladang² itu kepada sharikat² kerjasama anika jurusan. Manakala sampai-nya permintaan yang sa-umpama itu ia-itu menubuhkan satu sharikat kerjasama untuk ahli² kesatuan pekerja² atau pun Union, jadi terpaksa-lah pihak Pejabat menimbangkan, jangan² terjadi pula *duplication* berkenaan dengan membership, sa-kira-nya sudah menjadi ahli di-dalam sharikat kerjasama di-tempat itu di-satu sharikat kerjasama datang lagi. Jadi itu boleh jadi mengelirukan.

Jadi, sa-bagaimana saya sebutkan tadi, tidak ada tujuan Jabatan ini atau pun Kementerian ini untuk menahan, menyekat, ahli² pekerja² menubuhkan sharikat² kerjasama—sa-balek-nya kita menggalakkan ahli² pekerja di-dalam sa-sabuah ladang menubuhkan sharikat² kerjasama sa-bagaimana yang saya telah buktikan hanya beberapa buah sharikat² kerjasama di-dalam negeri.

Walau macham mana pun perkara itu maseh lagi di-dalam timbangan Pesuruhjaya jadi tidak-lah saya hendak menyebutkan lebeh lanjut daripada apa yang saya sebutkan.

Ahli Yang Berhormat daripada Bungsar itu juga telah bertanya atau pun menegor berkenaan dengan Undang² Sewa Tanah dan sa-bagai-nya dan telah menyebut ia-itu sewa yang di-bayar pada masa ini ia-lah lebeh kurang di-antara sa-tengah membawa 2/3 daripada perolehan hendak di-bayar kepada tuan² tanah. Jadi sa-benar-nya ini-lah kali yang pertama saya mendengar berkenaan dengan sewa tanah meningkat sa-hingga 2/3 daripada pendapatan, yang biasa saya tahu ia-lah 20 membawa 25 peratus. Jadi berkenaan dengan Undang² ini, sa-bagaimana saya telah jawab pada masa yang sudah, ia-itu sedang di-timbangkan berkenaan dengan pindaan² kepada Undang² itu. Pihak Peguam Negara ada-lah menjalankan kajian berkenaan dengan ini, dan mengadakan perundingan dengan Kerajaan² Negeri dan saya perchaya pindaan Undang² ini akan dapat di-kemukakan pada meshuarat yang akan datang ini.

Ahli Yang Berhormat daripada Krian Laut telah menyebut berkenaan dengan penyakit merah dan meminta berkenaan dengan hasil penyiasatan. Di-sini saya suka-lah menerangkan, ia-itu manakala berlaku-nya penyakit merah ini, siasatan² di-jalankan, dan pakar² daripada *International Rice Research Institute* dan juga Kementerian ini telah pun berpendapat, ia-itu penyakit merah ini ada-lah satu penyakit yang di-bawa oleh leaf-hopper, ia-itu satu jenis binatang yang ada di-Krian. Binatang ini dapat membiak dengan segera-nya dan satu chara yang dapat di-jalankan ia-lah menyiramkan ubat di-seluruh kawasan itu. Tetapi, ini ada-lah satu langkah yang sangat mahal. Dengan sebab itu chara yang baik untuk kawasan Krian ia-lah menanam padi² atau jenis padi yang tidak di-serang oleh penyakit² ini. Walau macham mana pun, pihak Jabatan Pertanian ada-lah sedang mengkaji lebeh lanjut berkenaan dengan penyakit merah yang berlaku di-beberapa tempat di-dalam negeri ini.

Ahli Yang Berhormat daripada Krian Laut juga telah meminta supaya kawasan-nya, ia-itu Krian Laut, dapat di-tanam dengan padi dua kali sa-tahun. Jadi, saya berasa sukachita dan terima kaseh kepada Ahli itu, dan juga kepada petani² yang ada di-seluruh negeri ini yang telah menyambut baik berkenaan dengan penanaman padi dua kali sa-tahun. Tetapi ada kawasan² yang dapat di-galakkan oleh Kerajaan, dan ada kawasan² yang tidak dapat di-galakkan oleh Kerajaan dengan sebab kekurangan ayer atau pun kekurangan perkara² yang bersangkutan dengan tanaman itu. Walau macham mana pun, saya suka-lah menerangkan kepada Ahli itu, saya telah memberi arahan kepada pegawai² Jurutera Parit dan Taliayer supaya mengkaji masaalah mengambil ayer daripada Sungei Krian dan bawa masuk ka-Parit Besar atau taliayer di-Bagan Serai itu untuk meng-ayerkan kawasan² di-sabelah Krian Laut. Kalau sa-kira-nya kajian ini berhasil, insha'Allah kita dapat memberi ayer kepada Krian Laut, dan dapat-lah Krian Laut di-tanam dengan padi dua kali sa-tahun.

Kalau sa-kira-nya kita tidak dapat ayer daripada Krian Laut, saya berdukachita menyatakan di-sini, tidak-lah dapat kita hendak menanam padi dua kali sa-tahun di-Krian Laut pada tahun ini, dengan sebab ayer di-Bukit Merah tidak dapat di-pertinggikan lagi lebeh daripada yang ada pada hari ini, dengan sebab pehak Jabatan Keretapi dan juga pehak Jabatan Parit dan Taliayer mesti-lah menentukan yang kenaikan ayer di-dalam kolam Bukit Merah itu tidak akan merosakkan jalan keretapi yang ada terbentang di-tengah kolam itu. Pehak Kerajaan telah membelanjakan berjuta² ringgit bagi meninggikan jalan keretapi itu, tetapi tanah-nya maseh belum pejal lagi, dan keras maka dengan sebab itu tidak-lah dapat kita meninggikan ayer mengikut kehendak² kita. Walau macham mana pun, insha' Allah pada tahun 1968, tidak-lah ada gendala berkenaan dengan menanam padi dua kali sa-tahun itu.

Berhubung dengan pembelaan babi oleh petani Melayu yang di-timbulkan di-dalam majallah Amerika, menimbul-

kan perselisihan di-antara kaum² Melayu dan China—parit dan kandang² babi menumpu kepada kampong² penduduk Melayu. Pembelaan babi memang di-galakkan dengan nasihat dan perkhidmatan yang di-beri oleh Jabatan Haiwan sampai berbesaran pada hari ini. Perolehan daripada babi tempatan hari ini ia-lah \$130,000,000 sa-tahun, ada-lah di-segi kawalan ladang² ternakan babi. Ini ada-lah di-dalam urusan Town Council, Village Council dan lain², di-mana Undang² membena-nya di-selenggarakan oleh Jabatan Kesihatan. Oleh itu, saya akan berikhtiar berhubung dengan Jabatan Kesihatan dan juga Local Council berhubung dengan perkara ini. Tetapi sa-baik²-nya, elok-lah Ahli Yang Berhormat itu sendiri juga berhubung dengan Town Board atau Town Council ditempat yang berkenaan itu.

Ahli daripada Kuala Langat telah pun mengeshorkan supaya di-dalam menanam sa-mula kelapa ini, jangan-lah membenarkan peladang² itu mendapatkan beneh-nya sendiri, melainkan hendak-lah beneh² itu di-keluarkan oleh Jabatan Pertanian.

Sa-bagaimana yang telah saya sebutkan tadi, ranchangan penanaman sa-mula kelapa ini ada-lah di-susun dengan terator-nya oleh Jabatan Pertanian, dan beneh² yang di-beri untuk di-tanam itu ada-lah datang-nya daripada Pusat Beneh Jabatan Pertanian sendiri.

Ahli Yang Berhormat daripada Perlis Selatan telah mengeshorkan supaya Yayasan Teknologi barang² makanan di-tubuhkan. Saya suka-lah menerangkan kepada Dewan ini, Kementerian saya hari ini sedang mengkaji berkenaan dengan menubuhkan Yayasan kajian hasil-mahsul pertanian di-dalam negeri ini. Jadi, sa-hingga kajian itu di-buat, tidak-lah dapat saya memberi apa² pandangan.

Beliau juga telah menyebut berkenaan dengan ranchangan² perikanan dan berharap supaya ranchangan perikanan di-Kuala Perlis itu dapat di-adakan oleh Kerajaan. Sa-bagaimana yang saya telah sebutkan baharu² ini, pehak Kerajaan telah pun bersetuju

untuk memberi pinjaman dan mengadakan ranchangan² pinjaman kepada nelayan² kecil yang ada di-dalam negeri ini. Dan saya percaya Kuala Perlis ini ada-lah termasuk di-dalam kawasan² ini, dan siasatan akan dilakukan dan ranchangan² yang tertentu insha' Allah akan dapat di-adakan.

Ahli Yang Berhormat daripada Pulau Pinang Selatan telah menegor berkenaan dengan chara keahlian Sharikat² Kerjasama dan meminta supaya orang² yang bukan peladang² atau nelayan² yang tertentu juga dapat di-beri masuk menjadi ahli Sharikat² Kerjasama atau pun Persatuan² Peladang dan lain². Dalam masa-lah ini, saya suka menegaskan, Pihak Kementerian saya dan juga Kerajaan ada-lah mengalu²kan sokongan yang di-beri, atau yang dapat di-beri oleh sa-siapa sahaja terhadap pertubuhan² Sharikat Kerjasama atau pun Persatuan² Peladang. Tetapi, sa-boleh²-nya kita berkehendakkan Sharikat² Kerjasama dan Persatuan² Peladang itu di-kendali atau di-uruskan oleh peladang², nelayan², petani² itu sendiri, kerana mereka-lah yang mengetahui dengan sa-benar²-nya berkenaan dengan kekurangan, kemahuan dan sa-bagai-nya yang di-kehendaki oleh mereka, dan saya percaya, dengan pimpinan daripada Kerajaan, dan pimpinan daripada pemimpin² tempatan, insha' Allah persatuan² ini akan dapat kejayaan bagi masa akan datang.

Beliau juga telah meminta supaya mengurangkan atau menchegehah kemasokan ayam daripada luar negeri, dan juga galakan ra'ayat negeri ini membela tekukur atau pun merbok, ia-itu sa-bagai burung² yang dapat mengeluarkan suara² yang baik. Berkenaan dengan kemasokan ayam, saya suka-lah menyatakan di-sini, pihak Kerajaan telah pun mengenakan chukai berkenaan dengan kemasokan ayam, ia-itu kalau ta' silap 30 sen bagi tiap² satu pound. Berkenaan dengan galakan bela tekukur dan merbok ini, saya rasa, susah-lah sedikit bagi Kementerian saya hendak menggalakkan pembelaan burung² chuma untuk suara sahaja. Tetapi pihak Kerajaan atau Kementerian ini ada-lah menggalakkan ra'ayat atau petani² supaya membela puyoh,

ia-itu puyoh yang dapat mengeluarkan telur, dan telur puyoh ini ada-lah menjadi satu perusahaan dan makanan yang di-sukai ramai, terutama sa-kali di-dalam restaurant² yang besar², kerana, kata mereka, mengandung² hormon yang lebeh.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah meminta supaya Kementerian ini berhubung dengan Menteri Kewangan untuk melepaskan chukai kepada jerok² buah pala dan lain². Insha'Allah saya akan berhubung dengan Menteri tersebut berkenaan dengan ini. Ahli Yang Berhormat itu telah meminta pengakuan supaya harga padi tidak diturunkan sa-lepas daripada kita menchapai self-sufficiency, atau pun mendapat beras yang cukup untuk keperluan kita dalam tahun 1970.

Saya rasa ini ada-lah terlalu awal bagi saya untuk memberi pengakuan yang tersebut. Ahli Yang Berhormat daripada Pulau Pinang Selatan juga telah meminta supaya peratoran dan undang² berkenaan dengan perikanan ini di-kuat-kuasakan dengan segera-nya. Di-sini saya suka-lah menjelaskan walau pun undang² ini telah di-luluskan oleh Dewan Ra'ayat, tetapi belum lagi mendapat kelulusan Dewan Negara kelak, maka peratoran² berkaitan dengan undang² itu akan di-siarkan dan langkah² akan di-ambil dengan tidak menghilangkan masa.

Ahli Yang Berhormat daripada Sarawak telah meminta supaya menambakan pegawai² Jabatan Pertanian berhubung dengan ternakan dan lain² di-negeri itu. Jadi, di-sini saya suka-lah menegaskan ia-itu Jabatan Pertanian Negeri Sarawak ada-lah dudok di-bawah Kerajaan Negeri. Walau macham mana pun, saya akan berunding dengan Ketua Menteri Sarawak dan berikhtiar menambahkan pegawai² sa-kira-nya mustahak.

Ahli daripada Kulim dan Bandar Baharu telah menyebutkan berkenaan dengan penyakit merah dan perkara itu telah pun saya jawab tadi dan satu perkara lagi berkenaan dengan membuat padi dua kali sa-tahun. Ini insha' Allah saya akan meminta Pegawai

Pertanian menyiasat dan sa-kira-nya menasabah akan di-jalankan.

Ahli daripada Melaka Selatan telah bertanya apa-kah pandangan dan tindakan Kementerian ini berkenaan dengan satu siaran di-dalam majallah Amerika Sharikat ia-itu petani Malayu menternak babi dan patut-lah Kementerian ini membuat bantahan kapada Kerajaan Amerika Sharikat. Berhubung dengan perkara ini, saya telah membacha di-dalam akhbar ia-itu majallah itu sendiri dan juga pegawai USIS telah pun meminta ma'af kapada petani Melayu itu dan kapada petani² yang lain dan sanggup pula meminta ma'af kapada petani² yang lain dan sanggup pula meminta ma'af kapada sa-siapa juga yang menyampaikan bantahan itu. Jadi, saya rasa tindakan sa-takat ini pada masa ini ada-lah menchukupi.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mengeshorkan supaya chawangan penempatan sa-mula mata² khas diubah kapada Kementerian Kemajuan Negara dan Luar Bandar. Ini ada-lah terpulung kapada Timbalan Perdana Menteri sendiri memikirkannya. Ahli itu juga telah meminta supaya Rancangan Menanam Sa-mula Kelapa di-lanjutkan ka-Merlimau. Ini akan di-kaji oleh pegawai² daripada Jabatan Pertanian.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menerangkan berkenaan dengan kekurangan ayer di-sawah Merlimau Tengah Padang dan mengeshorkan supaya sawah² yang kurang daripada 100 ekar di-larang daripada bertanam padi. Di-atas perkara ini, susah-lah bagi Kementerian ini, atau pun saya sendiri hendak melarang ra'ayat daripada bertanam padi dengan sebab ada pada tempat²-nya walau pun 100 ekar boleh mengeluarkan hasil yang baik dan boleh memberi faedah yang baik dan sa-kira-nya tanah itu tanah lembah, maka tidak dapat di-tanam dengan jenis tananam yang lain, melainkan padi. Kalau sa-kira-nya kita melarang daripada menanam padi, berma'ana-lah tanah itu akan tinggal begitu sahaja dengan tidak dapat di-gunakan. Ini ada-lah terpulung kapada satu² tempat dan perkara itu sa-kira-nya berlaku di-

kawasan Ahli Yang Berhormat itu sendiri, perkara itu dapat-lah di-rundingkan dengan pegawai² yang ada di-sana. Ahli Yang Berhormat itu juga berasa dukachita di-atas tuduhan² yang sharikat kerjasama tidak mendapat kejayaan dan beliau mengeshorkan supaya sharikat kerjasama di-jadikan Sharikat Kerjasama Anika Ragam. Sa-bagaimana yang telah saya sebutkan tadi ini ada-lah tujuan dan chita² Kerajaan dan Ahli Yang Berhormat itu sa-bagai sa-orang yang kuat di-dalam sharikat kerjasama, saya berharap akan dapat memberi kerjasama menuju ka-arrah tujuan² ini.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah menegor sedikit sa-banyak berkenaan dengan chara² ranchangan FAMA yang hendak di-jalankan dan mendapat tentang dan sa-bagai-nya. Di-sini saya suka-lah menegaskan ia-itu ranchangan² FAMA yang saya lancharkan pada pagi kelmarin atau pada tengah hari kelmarin ada-lah mendapat sokongan dan persetujuan daripada Kerajaan dan ranchangan² itu juga ada-lah mendapat sokongan daripada semua ahli² Cabinet, atau Menteri dan saya per-chaya akan dapat di-jalankan dengan lancar-nya pada masa yang akan datang ini. Ahli Yang Berhormat itu telah juga mengeshorkan supaya pehak Kementerian menjalankan ranchangan mengadakan bantuan kapada nelayan² di-Kuala Linggi. Beliau telah pun berchakap bagi pehak rakan-nya, ia-itu Ahli Yang Berhormat daripada Melaka Utara. Jadi, di-sini saya suka-lah menegaskan kapada beliau atau memberitahu kapada Yang Berhormat daripada Melaka Utara, kalau tidak silap, telah pun berhubung dengan saya di-dalam masaalah ini dan pehak Kerajaan telah pun bersetuju memberi bantuan pinjaman sa-banyak \$70,000 dan pinjaman itu akan di-serahkan kapada Sharikat Nelayan Kuala Linggi pada hari Sabtu yang akan datang—pada hari Sabtu, 11 haribulan ini.

Ahli Yang Berhormat daripada Jelebu-Jempol telah meneggor berkenaan dengan muka 100 ia-itu research berkenaan dengan perikanan dan beliau menyatakan dalam banyak kolam² ikan ada ikan² haruan yang memakan anak²

ikan dan sa-bagai-nya. Di-sini saya suka-lah menyatakan perkara research yang ada di-dalam estimate itu ia-lah research yang di-jalankan oleh pegawai² Kerajaan di-Pusat² Penyelidikan Perikanan yang di-sediakan oleh Kerajaan.

Berkenaan dengan ikan haruan makan anak dan sa-bagai-nya, di-sini saya rasa ada-lah lebeh tanggung-jawab itu terletak kepada penternak² itu sendiri, atau petani² itu sendiri dan juga Persatuan² Peladang yang ada di-dalam kampong itu untuk mengawasi dan menjaga masaalah ini. Walau macham mana pun pehak pegawai Jabatan Perikanan akan mengambil berat berkenaan dengan masaalah² ini.

Beliau juga telah mengeshorkan supaya pehak Jabatan Perikatan ini tidak chuma mengeluarkan anak² ikan, tetapi juga mengeluarkan anak² udang, anak penyus, anak buaya, supaya dapat di-pelihara oleh petani² di-dalam negeri ini. Berkenaan dengan udang, siasatan telah pun di-jalankan dan kita telah berjaya untuk mengembangkan atau mengeluarkan anak² udang yang mana saya perchaya telah pun mula di-beri kepada petani² sedikit sa-banyak dan insha'Allah dalam tahun ini kita akan melebuhkan atau membesarkan lagi pemberian anak² udang untuk di-ternak oleh petani² itu.

Tetapi, berkenaan dengan anak penyus dan anak buaya, ini belum lagi di-jalankan oleh Kerajaan dan saya rasa buat sementara ini, pehak Jabatan Perikatan belum lagi chuba untuk memelihara anak² buaya ini, dengan sebab chukup susah untuk mendapat anak buaya dalam negeri ini.

Kita boleh mendapat anak buaya ini dengan banyak-nya daripada Sumatra, dan susah rasa-nya dapat di-sini. Tambah pula lagi, pada masa ini saya rasa tidak-lah ingin saya menjalankan ranchangan ini, takut nanti saya di-panggil Menteri Buaya.

Tuan Mustapha bin Ahmad (Tanah Merah): Tuan Pengerusi, buaya itu ada dua macham saya takut di-kelirukan itu, buaya ayer dengan buaya darat nanti.

Tuan Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Sa-benar-nya, saya benchi kapada buaya darat dan saya takut kapada buaya ayer.

Ahli Yang Berhormat daripada Ulu Kinta telah menyebut berkenaan dengan ranchangan mengubah sungai di-kawasan-nya dan saya berharap-lah kapada Ahli itu supaya berhubung dengan pehak yang berkuasa Negeri kerana perlombongan dan sungai itu ada-lah di-bawah kuasa Kerajaan Negeri.

Beliau juga telah meminta supaya pehak Kerajaan menggalakkan penanaman limau besar atau pun pomelos dan saya suka-lah menyatakan di-sini, perkara ini akan mendapat perhatian daripada Kementerian ini.

Ahli Yang Berhormat daripada Kuala Trengganu telah menegor berkenaan dengan perjalanan FAMA dan menyatakan FAMA berjalan dengan lambat-nya dan sa-bagai-nya dan mengambil masa dua tahun untuk mengadakan satu ranchangan. Tetapi yang sa-benar-nya FAMA telah pun di-tuboh bukan sa-lama dua tahun, bahkan sa-tahun empat bulan baharu.

Jadi, nampak-nya Ahli Yang Berhormat ini mengambil adat China nampak-nya kalau beranak sa-belum chukup tahun bila sampai chukup tahun, walau pun dua hari, jadi umur sa-tahun.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah mengeshorkan supaya pehak Kementerian ini menjalankan usaha memproseskan hasil² pertanian. Ini akan di-jalankan oleh Kerajaan dengan sebab tertuboh satu Jabatan di-bawah Kementerian ini ia-itu Food Processing Institute. Itu-lah sahaja, Tuan Pengerusi.

Question put, and agreed to.

The sum of \$22,264,470 for Head S. 12 ordered to stand part of the Schedule.

Head S. 13—

The Minister of Commerce and Industry (Dr Lim Swee Aun): Mr Chairman, Sir, I beg to move that the sum of \$5,069,965 under Head S. 13, Ministry of Commerce and Industry,

stand part of the Schedule. The expenditure of my Ministry for 1967 is estimated as follows.

Personal Emoluments—\$2,975,900, Other Charges Annually Recurrent—\$1,999,891, Other Charges Special Expenditure—\$94,174, making a total of \$5,069,965. There is an overall increase of \$357,487 over the 1966 Estimates due to the establishment of offices of the Registry of Companies following the enforcement of the new Companies Act in 1965, the Standards Institution and the Trade Commissioners' offices overseas.

The personal emoluments show an increase of \$180,314, due to the expansion of the work of the Ministry.

Under Other Charges Annually Recurrent, there is an increase of \$292,405 over the provision of the last year due to:

- (1) the provision of \$250,670 as contribution to the National Productivity Council on its conversion into an autonomous body; and
- (2) increased provisions for Trade Commissioners' offices overseas, the Standards Institution, the Companies Registry, and the Trade Division in Sarawak, Transport and Travelling, Printing and Stationery.

Under Special Expenditure there is an overall decrease of \$115,232 due to no provisions being allotted for contribution to the United Nations Special Fund for local operating costs, or the Consumers' Associations, and only a token sum of \$10 has been set aside as contribution to the Federal Industrial Development Authority for administrative expenditure and reduction in the provision for furniture and equipment. Sir, I beg to move.

Tuan Sim Boon Liang (Sarawak): Mr Chairman, Sir, I would like to speak on Head S. 13, Ministry of Commerce and Industry, page 119—Minister of Commerce and Industry.

Sir, I would just make a suggestion to the Ministry in respect of the dropping prices of rubber, sago flour, and

some other primary products, which hit the economic stability of our country. The Honourable Minister of Commerce and Industry should find ways to improve the prices of these products, in order to stabilise our country's economic position.

Another point is that, Sir, our country has imported approximately 50 to 60% rice from foreign countries. Though rice is unlike timber, rubber and tin, which can help to bring foreign exchange into our country, but it is still necessary for us to have sufficient local rice, which will help our country to keep our money from going out to foreign pockets. Therefore, Sir, I would like to suggest to the Honourable Minister of Commerce and Industry that his Ministry should work co-operatively with the Ministry of Agriculture and Co-operatives to consider the ways and means to produce enough local rice for the people of this country. In the long run, Sir, if we have more than enough rice, we can even export rice to foreign countries to help us gain foreign exchange.

Sir, with reference to pages 129, 130, 131 and 132, I notice that we have many trade missions established in such countries as Belgium, Pakistan, West Germany, Italy and Israel. I think, Sir, that the time has come for the Ministry of Commerce and Industry to consider closing down some trade missions if possible, of certain countries, if such countries have no real trade connection with our country. Sir, I suggest to the Honourable Minister concerned that it is wise for the Ministry to take steps to close down some of these trade missions in order to save unnecessary expenditure for the maintenance of such unhelpful trade missions.

Now, Sir, I would like to touch on page 133—Trade Division, Sarawak, Items (274) and (275)—Assistant Controller and Divisional Supplies Officers. Sir, I would like to suggest to the Honourable Minister to instruct his officers in Sarawak, when releasing Government stockpile rice, that it is necessary to

release them also to traders in all districts and sub-districts in the five divisions of Sarawak, and not only releasing rice to a few wholesalers in the divisional headquarters. In this way, Sir, I am sure the price of rice will come down instead of going up. As you know Sir, the price of rice has gone up to \$2.10 or \$2.40 a gantang in Sarawak, especially in the outstations. Therefore, Sir, I would suggest that the prices of rice and sundry goods in Sarawak should be controlled, otherwise the poor people in the kampong and long houses will suffer more because as you know these people will have to buy dearer goods for their daily needs. Thank you, Sir.

Tuan Tan Tsak Yu (Sarawak): Mr Chairman, Sir, I wish to make my observations under Head S. 13, page 127, Sarawak—in respect of the Assistant Registrar of Companies, and page 137, Sarawak, in respect of the Registry of Trade Marks and Patents. Sir, since Malaysia, these two Departments were under the Registrar-General Office in Sarawak, but now they are placed within the portfolio of Ministry of Commerce and Industry. I welcome this change as both Departments concerned commerce and industry, and the change-over is proper and appropriate, as they will be better looked after.

Sir, I wish to touch on Head S. 13, page 133, Trade Division, Sarawak. Since the establishment of the Commerce and Industry Division in Sarawak, it was headed by an officer seconded from Malaya, but it was not so efficient and there was a lot of complaints against the Ministry from trade and industries when the Honourable Minister of Commerce and Industry visited Sarawak in 1965. However, when the Honourable Minister again visited Sarawak last year, there was general satisfaction expressed by the trade and industries regarding the work of the Ministry, which was then headed by a local officer. This shows that Borneonisation can be implemented in Sarawak by gradual stages, whenever suitable local officers are available. Another thing, Sir, should be stressed is that whenever an officer is sent to

Sarawak from Malaya, it must be the right type of person, so as to inspire efficient administration in Sarawak.

Sir, I wish also to touch on S. 13, page 122—Tourism Division. In order to place Sarawak on the map of tourism, it is necessary to strengthen and enlarge the existing organisation there and that means more allocation of funds is required for the purpose. As a rule, tourists are always in a hurry and they want to see more things in a shorter period of time. One of the attractions in Sarawak is the long house of a Dayak or Iban which is usually situated a long distance away from the State Capital, Kuching. So, it is expedient to build a model long house in a suitable locality near Kuching to attract tourists, who could be shown around the long-house, and be informed of the way of life of the Dayak and Iban. Another point, Sir, it is necessary to have well-trained tourists guides, who are able to explain to the tourists, giving them historical backgrounds of what they might see on the tour. In Sarawak, we have one of the best museums in this part of the world, and we have natural beauty and places of interest to show the tourists. If more encouragement is forthcoming from the Central Government, I am sure Sarawak can be put on the map of tourism.

Mr (Deputy) Speaker: Meshuarat ini di-tangguhkan pada pukul 4 petang.

Sitting suspended at 1 p.m.

Sitting resumed at 4 p.m.

Mr (Deputy) Speaker in the Chair

THE SUPPLY (1967) BILL

House immediately resolves itself into Committee of Supply.

Head S. 13—

Debate resumed.

Dato' Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar (Sabak Bernam): Tuan Pengerusi, di-sini saya bersama² hendak mengambil bahagian untuk membahaskan Anggaran Perbelanjaan Kementerian Perdagangan yang di-bentangkan

pada hari ini. Terutama-nya saya hendak menyentoh di-dalam muka 119 ia-itu berhubung dengan jawatan yang telah di-kosongkan oleh Menteri Muda Perdagangan.

Tuan Pengerusi, saya tidak faham mengapa agak-nya jawatan ini telah di-kosongkan, kalau tidak silap saya, sa-lama dua tahun yang lalu. Ada-kah ini satu langkah daripada Kerajaan hendak berjimat chermat daripada segi kewangan atau pun di-fikirkan tidak ada orang yang layak yang akan dapat memegang jawatan ini? Tuan Pengerusi, di-sini saya suka mengshorkan kepada Kerajaan supaya dapat menimbangkan jawatan Menteri Muda Perdagangan ini, terutama-nya kalau dapat kita pilih yang terdiri daripada orang² Melayu atau bumiputera kerana kita sedia ma'alum bahawa kedudukan orang² Melayu atau pun bumiputera di-dalam Malaysia ini ada-lah sangat² jauh dan mundor di-dalam segi perdagangan dan saya perchaya dengan ada-nya orang Melayu atau bumiputera yang akan memegang jawatan di-dalam Kementerian ini, akan dapat membantu serta mengusahakan, menolong Menteri Perdagangan ini untuk memajukan lebeh lagi orang² Melayu dan bumiputera di-dalam negeri ini di-dalam lapangan perdagangan.

Tuan Pengerusi, sa-lain daripada itu dalam muka 121 ya'ani berkenaan dengan Bahagian Kemajuan Perusahaan. Di-sini kita sedia ma'alum bahawa di-dalam bandar² besar di-seluruh Malaysia ini banyak-lah perusahaan² yang telah di-dirikan. Tetapi saya suka memberikan pandangan, kalau boleh Kementerian ini dapat memberi satu galakan bagi membena kilang² perusahaan di-dalam kawasan² luar bandar. Kilang² perusahaan di-dalam kawasan² luar bandar ini, Tuan Pengerusi, saya rasa, mustahak kerana dengan ada-nya kilang² perusahaan ini di-dalam kawasan² luar bandar akan dapat memberi pertolongan kepada pemuda² yang menganggor untuk mencari pekerjaan di-dalam bandar². Sa-lain daripada itu, Tuan Pengerusi, juga akan dapat meninggikan dan memajukan kawasan² luar bandar itu sa-bagaimana kawasan² dalam bandar.

Tuan Pengerusi, sa-lain daripada itu pula saya pergi kapada muka 123 ia-itu berkenaan dengan Bahagian Perdagangan ya'ani Pengawal, Bahagian Perdagangan. Ini saya hendak berchakap berhubung dengan ada-nya serba sedikit kenaikan chukai² yang telah dibuat, oleh kerana pada masa ini ahli² perniagaan dan perdagangan dalam negeri ini, terutama-nya dalam kawasan² luar bandar, sedang mengambil peluang dan mengambil kesempatan bagi menaikkan harga² dagangan-nya walau pun barang² itu tidak ada kena-mengena dengan chukai yang telah dikenakan oleh Kerajaan. Jadi, oleh kerana itu, Tuan Pengerusi, saya harap sangat-lah kapada Yang Berhormat Menteri Perdagangan ini mengambil satu daya utama bagi mengawal sa-bberapa yang boleh supaya mereka ini jangan mengambil kesempatan di-samping Kerajaan berkehendakkan wang maka mereka ini telah mengambil peluang bagi menekan kapada ra'ayat yang tidak begitu faham harga² dagangan yang di-tentukan oleh Kementerian ini.

Tuan Pengerusi, kemudian saya masuk pula kapada muka 125 ia-itu berkenaan dengan Pendaftaran Chap Dagangan. Berhubung dengan pendaftaran chap dagangan ini, Tuan Pengerusi, kita dapat-lah menyaksikan dari semenjak kita belum Merdeka dahulu bahawa pedagang² di-dalam negeri kita ini, sama ada di-Malaysia Barat atau pun di-Malaysia Timor, banyak yang telah menggunakan nama² tempat daripada luar negeri, mithal-nya, berkenaan hotel² atau pun bangunan² yang di-beri nama Naking Hotel, Peking Hotel. Ini semua tidak-lah kita bertujuan untuk menyekat kapada ahli² perdagangan ini untuk menggunakan nama² luar negeri tetapi bagi menambah rasa kemesraan kita, ra'ayat yang ada di-Malaysia Barat dan Malaysia Timor ini, saya suka-lah mengshorkan supaya Kementerian itu dapat menggalakkan beberapa banyak nama² bandar yang ada di-Malaysia Timor sana untuk di-jadikan simbol perdagangan di-dalam negara ini. Mithal-nya, hotel² boleh di-namakan Jesselton Hotel, Kuching Hotel, Sibu Hotel dan lain² dan begitu juga kapada pedagang² yang

ada di-Malaysia Timor sana patut-lah juga mengambil nama negeri² yang ada di-dalam Malaysia Barat ini sa-bagai satu tanda kaseh mesra di-antara kedua² buah negeri yang menjadi satu ya'ani Malaysia Timor dan Malaysia Barat supaya dapat lebih lagi perasaan kaseh mesra di-antara kedua buah negeri yang berjauhan itu.

Tuan Pengerusi, sa-lain daripada itu, di-sini suka saya menchadangkan pula, kalau boleh, supaya dapat Kementerian ini buat satu syarat di-dalam menerima pendaftaran perdagangan. Ini supaya dapat tiap² ahli perniagaan menggunakan bahasa kebangsaan di-dalam papan² tanda atau pun kepada chap² perdagangan itu. Ini bukan-lah tujuan kita hendak memaksa pedagang² itu menggunakan bahasa kebangsaan tetapi ia-lah satu galakan, satu daya utama dan satu chara yang sangat baik supaya mereka² itu tidak berdegil, tidak mahu langsung menggunakan bahasa kebangsaan. Tuan Pengerusi, perkara ini saya rasa sangat-lah patut dan mustahak sangat, kerana tahun ini ada-lah merupakan satu tahun bagi kita memahkotakan bahasa kebangsaan kita di-dalam Malaysia Barat ini. Jadi, perkara yang sa-rupa ini, saya fikir, sudah-lah sampai masa-nya bahawa Yang Berhormat Menteri ini mengambil berat di-dalam masaalah² yang sa-rupa ini. Tetapi saya harap jangan-lah menjadi salah faham kepada Yang Berhormat Menteri bahawa perkara ini merupakan satu paksaan kepada mereka itu tetapi kita gunakan pujok rayu kita, kita gunakan segala helah kita supaya mereka itu insaf dan sadar yang mana mereka itu tinggal di-dalam Malaysia ini mesti-lah sanggup menggunakan bahasa kebangsaan kita.

Wan Hassan bin Wan Daud (Tumpat): Tuan Pengerusi, dengan izin tuan, saya ingin mengambil bahagian sedikit sahaja dalam bahathan mengenai S. 13 ia-itu Kementerian Perdagangan dan Perusahaan ini.

Tuan Pengerusi, dalam muka 134, Pechahan-kepala 7—Perbelanjaan Bahagian Pelanchongan. Tuan Pengerusi, walau pun tiap² kali meshuarat Dewan ini kedengaran suara² supaya meluas-

kan lagi perusahaan pelanchongan ini, kerana bagaimana kita sedia ma'alum bahawa perusahaan pelanchongan ini satu perusahaan yang mendapat keuntungan yang besar, tetapi nampaknya dalam peruntukan pada tahun ini peruntukan bagi Bahagian Pelanchongan ini telah di-kurangkan dan kekurangan itu terlampau banyak. Peruntukan² yang lain banyak di-tambahkan tetapi peruntukan bagi pelanchongan ini telah di-kurangkan lebih kurang \$50,000 walau pun ada tambahan di-muka 139 tetapi ini hanya-lah sedikit sangat hanya-lah bertambah sa-banyak \$20,000 sahaja sedangkan kekurangan di-sini sa-banyak \$50,000 lebih. Jadi, saya harap-lah supaya pihak Kementerian ini berusaha saboleh²-nya untuk meluaskan lagi perusahaan pelanchongan di-negara kita ini, terutama mengadakan publicity di-luar² negeri untuk menarek pelanchongan² ka-negara kita ini.

Satu lagi, Tuan Pengerusi, yang saya ingin tahu dalam muka 134 juga, pada tahun lepas di-adakan peruntukan token sa-banyak \$10.00 bagi Kursus Teknik bagi kontrektor² Melayu. Saya ingin-lah mendapat penjelasan daripada pihak Menteri yang berkenaan sa-takat mana-kah kejayaan dan kelancharan perjalanan kursus ini, apa-kah hasil-nya yang dapat di-kechapi oleh kontrektor² Melayu di-negeri ini?

Sadikit lagi, Tuan Pengerusi, ia-itu di-muka 139—Pemberian kepada Persatuan Pengguna². Pada tahun lepas; dan memang-lah bagini adat barangkali negara kita ini, Tuan Pengerusi, sa-tiap kali Meshuarat Belanjawan ini sa-tiap kali chukai² di-naikkan, maka kita dengar-lah suara² melaong² supaya harga barang² di-turunkan. Kerana bagaimana kita tahu tadi, sa-orang Ahli Yang Berhormat telah mengatakan perdagangan telah mengambil kesempatan daripada kenaikan chukai² ini, menaikkan harga barang² yang tidak bersangkut-paut dengan kenaikan chukai itu sa-umpama barang² keperluan hari². Untuk mengatasi perkara ini maka selalu-nya timbul-lah jawatan-kuasa², sama ada di-tubuhkan oleh Kerajaan atau pun di-tubuhkan oleh orang ramai. Pada tahun lepas kita

mendengar satu persatuan di-tubuhkan ia-itu Persatuan Pengguna²—Consumers' Association—yang mana tujuan persatuan ini untuk berjuang supaya menurunkan harga barang² keperluan hari² yang mana pihak Kerajaan—pihak Kementerian ini—telah pun memberi peruntukan kepada persatuan ini sa-banyak \$10,000, tetapi peruntukan itu tahun ini tidak di-adakan lagi, dan pada 31 haribulan kelmari kita mendengar pula Menteri Perdagangan dan Perusahaan ini telah mengumumkan satu penubuhan jawatan-kuasa yang di-namakan Jawatan-kuasa Mengkaji Harga Barang², yang mana tujuan jawatan-kuasa ini, mengikut pengumuman Menteri yang berkenaan itu, ia-lah untuk mengkaji harga barang² keperluan hari² supaya barang² ini tidak naik melambong tinggi. Tetapi walau macham mana sa-kali pun, persatuan demi persatuan, jawatan-kuasa dan jawatan-kuasa di-tubuhkan, nampak-nya barang² keperluan hari² itu naik juga harga-nya melambong² tinggi.

Jadi saya berharap, Tuan Pengerusi, pihak Menteri yang berkenaan dengan penubuhan jawatan-kuasa ini supaya jawatan-kuasa yang di-tubuhkan ini jangan-lah menjadi seperti Persatuan Pengguna² pada tahun lepas yang mana sa-hingga sekarang ini tidak tahu nasib-nya sama ada persatuan itu telah di-bubarkan atau pun maseh berjalan lagi dan Kerajaan turut kerugian sama sa-banyak \$10,000.

Saya ingin menyentuh sedikit sahaja lagi ia-itu-lah masalah perusahaan batek di-Kelantan, Tuan Pengerusi. Sa-tiap kali perbincangan mengenai Kementerian ini, maka timbul-lah masalah perusahaan batek di-Kelantan ia-itu hanya satu²-nya perusahaan orang² Melayu di-Kelantan di-mana perusahaan itu sekarang ini telah mendapat tentangan hebat daripada kain² batek yang di-impot dari luar² negeri. Jadi saya harap Menteri ini tolong-lah berikhtiar supaya kain² batek dari luar negeri itu tidak di-impot supaya tidak mendapat tentangan hebat kepada kain batek yang menjadi perusahaan bagi orang Melayu di-Kelantan itu.

Tuan Toh Theam Hock (Kampar):
Mr Chairman, Sir, I wish to touch on the Industrial Development Division and on the Standards Institution. Sir, before I do so, I must congratulate the Honourable Minister of Finance for presenting one of the biggest and well-balanced Budgets in the history of this House. Sir, I congratulate him on the many provisions and incentives given to industry and industrial development, which are indeed most welcome at this juncture. Sir, these incentives will no doubt accelerate and expand industrial development at a far greater pace than ever. I hope the Honourable Minister of Commerce and Industry will act quickly on these new opportunities and incorporate them into his policies, so as to ensure a quicker rate of industrialisation.

Coming to the item of Industrial Development Division, Sir, I note with concern that less money has been provided this year to this very important Division. Mr Chairman, Sir, we are at the threshold of rapid industrial development and expansion. With the very hard and good work put in by the Honourable Minister of Commerce and Industry to diversify our economy, which is now bearing fruits, any relaxation to keep up the pace will be disastrous and, the many years of building and expansion will crumble. The whole world is aware of our efforts, progress and achievements (AN HONOURABLE MEMBER: "Hear, Hear"). This is not the time, Sir, to rest on our laurels but a time to consolidate our forces and efforts. I would, therefore, suggest that the expenditure under this sub-head must not be reduced or relaxed.

Sir, on the question of industrial development, I wish to point out to the Honourable the Minister that many difficulties have been encountered by would-be industrialists. These difficulties have frightened away many financiers and investors who wanted to set up factories in our country. These difficulties, Sir, arise mainly on the question of industrial sites and factory sites. Sir, normally, Local Town Councils and State Governments are usually

not experts in advising on this matter and it is always left to the town planners. For reasons best known to the local authorities, Sir, they are always reluctant in allowing factories to be set up within Council areas and also along or near highways. It has been said, Sir, that they would mar the beauty of the town and the surrounding areas. Sir, investors or would-be industrialists always have their own reasons in choosing their own sites outside the many industrial areas or estates. Sir, if the reasons given by the industrialists are sound, they should not be made to go to industrial estates. I would quote for an example on this. The manufacture of charcoal, Sir, surely will have to be near the mangrove wood and the mangrove swamps and not in one of the many industrial estates away from the source of supply.

Coming to the Standards Institution, I have this to say, Mr Chairman, Sir. As this is a comparatively new set up, would the Honourable Minister consider setting up a department to look into food and drugs? What I mean, Sir, is that all foodstuffs, whether fresh, preserve, tinned or otherwise, that are sold in the country or imported into our country must be of the minimum standard. Sir, the present laws are out of date. At the moment, subject to correction, local authorities conduct their own inspection and prosecution. To standardise the whole procedure, may I suggest that the Standards Institution takes upon itself the mandatory inspection of all foodstuffs imported and sold in this country. Sir, steps must be taken to see that such imports do not contain harmful compounds or have a high bacterial count and so on. In short, Sir, it means to set up a food and drugs administration within the Standards Institution. Lastly, Sir, the Honourable Minister of Commerce and Industry must be congratulated for bringing up the Standards Institution so very quickly. Thank you.

Tuan Haji Ahmad bin Sa'aid (Seberang Utara): Tuan Pengerusi, saya ingin mengambil bahagian sedikit menyokong peruntukan bagi Kementerian Perdagangan dan Perusahaan.

Yang pertama, saya mengalu²kan langkah Yang Berhormat Menteri mengadakan pegawai² untuk menyiasat mengenai kenaikan harga barang². Saya berharap, sa-lepas siasatan itu dijalankan, Yang Berhormat Menteri akan menimbangkan kemungkinan mengadakan Undang² supaya barang² keperluan ini seperti beras, gula, minyak, tepong, garam dan lain² di-adakan harga yang tetap bagi kesemua pekedai² di-dalam Malaysia ini. Sa-kiranya pekedai² enggan hendak menetapkan price tag (harga yang tetap) akan di-adakan satu Undang² untuk mengambil langkah ka-atas mereka ini supaya jangan terjadi pada masa hadapan—kerana memang-lah pehak² perniagaan selalu-nya suka mengambil kesempatan menaikkan barang² dengan sewenang²-nya.

Yang Berhormat Menteri telah menasihatkan supaya jangan membeli barang² jikalau di-dapati di-sabuah kedai itu barang-nya mahal, patut pergi ka-kedai yang lain. Tetapi jikalau kita pergi ka-kedai yang lain, kedai itu pun harga mahal juga, oleh kerana pehak wholesaler (pemborong) menaikkan harga wholesaler, maka terpaksa-lah pekedai² yang kecil² menaikkan harga barang² ini dan mereka akan berpakat semua-nya—kalau di-sabuah kedai hanya tetap bagaimana yang di-naikkan, kedai yang lain pun harga-nya begitu juga. Jadi saya berharap-lah sa-lepas sahaja siasatan harga ini di-tetapkan, dan satu Undang² hendak-lah di-majukan untuk mengadakan satu kawalan yang rapi mengenai harga barang².

Yang kedua, Tuan Pengerusi, saya maseh ingat lagi sa-waktu di-soal mengenai tuntutan supaya harga padi di-naikkan kerana harga padi ini ia-lah di-bawah jagaan Kementerian ini. Jawapan yang saya dapat dahulu sa-kira-nya di-naikkan sa-ringgit harga padi, Kerajaan terpaksa menguntokkan wang sa-banyak \$5 juta sa-tahun. Pada pendapat saya jikalau Kerajaan membelanjakan sa-banyak \$5 juta untuk di-naikkan harga padi sa-ringgit tiap² pikul akan memberi galakan kepada petani² kita supaya mereka ini berusaha lebih giat lagi dan dengan sa-chara

harga padi mereka itu naik di-bandingkan dengan peruntukan modal pokok untuk membuat Parit dan Taliayer di-Ranchangan Sungai Muda, peruntukan sa-banyak \$240 juta. Jadi dengan adanya ranchangan yang sa-macam ini dan sa-balek-nya, Kerajaan menaikkan harga padi maka akan memberi galakan lebeh² lagi kepada petani² untuk berusaha lebeh giat lagi di-atas perkara ini. Saya berharap Yang Berhormat akan menimbangkan di-atas perkara ini supaya di-naikkan harga padi. Semenjak tahun 1960 harga padi tidak di-naikkan, gaji kakitangan Kerajaan sudah berapa kali naik, harga barang² sudah beberapa kali naik, tetapi harga padi tidak di-naikkan. Ini sangat tidak patut dan saya merayu sa-kali lagi kepada Yang Berhormat Menteri supaya menimbangkan di-atas perkara ini.

Yang ketiga, Tuan Pengerusi, ia-lah muka 121—Bahagian Kemajuan Perusahaan. Di-Butterworth ada satu ranchangan hendak mendirikan sa-buah kilang membuat guni atau pun jute factory. Jadi saya berharap Yang Berhormat, sa-waktu hendak memberi lesen kepada pengusaha membuat guni ini, patut-lah di-adakan satu syarat, juga kepada sa-siapa yang hendak mengadakan atau mengambil peluang di-atas taraf perintis dengan menggunakan bahan² dari luar negeri, maka di-sharatkan mereka mesti-lah menggunakan bahan² keluaran daripada negeri kita sendiri sa-lama lima tahun mesti-lah bahan² itu daripada negeri kita; jikalau tidak, tidak akan di-beri lesen kepada mereka itu untuk membuka kilang² yang macham ini. Kerana saya dapat tahu kilang guni itu (jute factory) akan mengimpot bahan² daripada Pakistan dan juga daripada India untuk membuat guni. Jadi oleh yang demikian Kementerian yang berkenaan ini patut bekerjasama dengan Kementerian Pertanian dan Sharikat Kerjasama supaya menanam jute dalam negara kita ini. Saya dapat tahu hawa-nya sesuai untuk menanam jute sa-chara besar²an dalam tempoh lima tahun tidak payah factory yang di-chadangkan ini mengimpot bahan² daripada luar negeri. Kerana saya dapat tahu, kita semua tahu, mengenai kilang gula yang di-

adakan itu sama ada di-sharatkan supaya kilang ini berusaha menanam tebu sendiri atau tidak, saya tidak tahu, dan saya berharap sa-barang yang akan di-adakan dalam negara kita ini menggunakan bahan² luar, patut-lah di-beri satu masa yang tetap supaya mereka menggunakan barang² daripada dalam negeri juga.

Mengenai kemasokan barang², Tuan Pengerusi, saya berasa terkejut melihat satu laporan ia-itu kemasokan barang² makanan ka-dalam negara kita ini berlebeh²an daripada yang patut. Mengikut laporan yang ada di-tangan saya—The Development of Farmers Associations in Malaysia as a unit for extension programme, planning and implementation of agricultural projects." Di-sini ada paragraph-nya yang mengatakan:

"Though Malaysia produces a variety of food crops, the country imports much of the rice, all the flour and cereal products, all the sugar, most of the milk, legumes, meat, and large amounts of fruits and vegetables. In 1965 Malaysia imported an estimated amount of one billion Malaysian dollars worth of food and food products indicating a serious imbalance between exports and imports."

Jadi, mengikut kenyataan ini, saya berasa terkejut, ia-itu 1 billion ringgit kita bawa masok bahan² makanan daripada luar negeri dalam tahun 1965. Jadi, saya berharap Kementerian ini dapat bekerjasama dengan Kementerian Pertanian, supaya barang² atau hasil pertanian daripada negeri kita ini dan benda yang ada dalam negara kita ini ta' payah-lah di-bawa masok begitu banyak, kerana kita rugi pertukaran mata wang. Kalau bagini keadaan-nya, lama-kelamaan negeri kita akan susah mengenai kedudukan kewangan.

Saya berharap supaya barang² yang hendak di-masokkan ka-dalam negara kita ini di-adakan sekatan atau di-adakan quota, supaya di-masokkan barang itu ala kadar yang patut, jangan sa-hingga melebehi daripada yang patut, sa-hingga memakan pertukaran mata-wang kita kepada negara² yang lain, atau pun di-naikkan chukai yang berlebehan² supaya barang² itu tidak masok dengan bebas dalam negara kita ini, kerana dengan chara yang sa-macham ini akan menaikkan semangat petani² kita, pekebun² sayor, pekebun²

buahan² dan lain² untuk berusaha lebih giat lagi menanam bahan² makanan daripada negara kita sendiri. Dan disamping itu, di-galakkan warga-negara kita mengguna dan memakan barang² atau pun hasil daripada usaha tenaga mereka sendiri, dan elakkan daripada membeli buahan², daripada luar negeri. Dan dengan ini saya harap Kementerian ini akan menganjorkan satu gerakan sa-chara besaran² supaya tiap² warga-negara akan di-beri galakan memakan dan menggunakan barang² daripada negeri kita sendiri.

Dan juga, jikalau kita hendak mengimpotkan apple, mithal-nya, biar-lah ada satu perjanjian. Kalau apple itu hendak datang daripada Australia, Australia mesti terima di-antara satu daripada buahan² kita sa-banyak itu juga. Mithal-nya, pisang boleh di-expot, ia-itu satu jenis pisang berangan, yang mana saya tahu, di-Taiwan, mereka telah berusaha berluasan² sa-hingga mereka mengexpot ka-Tokyo dan Hong Kong, sa-hingga mendatangkan keuntungan yang besar sa-banyak \$30,000,000 sa-tahun, sa-bagaimana rambutan, papaya, durian dan lain². Dengan sa-chara mengimpot apple, kita expotkan satu jenis daripada buahan² kita kepada negeri itu dengan chara pertukaran. Sa-kurang²-nya jangan-lah *one way traffic sahaja*—bawa masuk apple, bawa masuk limau, bawa masuk pear dan lain², barang kita orang ta' mahu terima. Ini satu chara yang tidak begitu bijak. Saya harap Yang Berhormat Menteri akan mengkaji perkara ini; barang² impot di-adakan-lah pertukaran, supaya dapat-lah juga petani² kita yang berusaha di-atas menanam buahan² ini, hasil daripada titek peloh mereka itu sendiri.

Perkara yang keempat, ia-itu muka 134, S. 13 ia-itu Perbelanjaan Pelanchongan. Pelanchongan ini, banyak-lah di-antara Ahli² telah pun menyuarakan di-dalam Dewan ini supaya Kerajaan kita berusaha dan saya harap supaya peruntukan ini di-tambahkan lagi. Kalau boleh, saya mengshorkan, ia-itu perkara pelanchongan ini di-jadikan satu lembaga, ia-itu perusahaan perkongsian di-antara Kerajaan dan orang ramai. Dengan sa-chara yang sa-

macham ini, dapat-lah lembaga atau pun surohanjaya mengusaha membuat plan, membuat ranchangan chara² yang hendak menarek pelanchong² dari luar negeri.

Di-negeri² yang lain, sa-bagaimana di-India mithal-nya, pelanchong suka pergi ka-sana kerana hendak melihat segala bangunan² atau pun bentuk bangunan² yang lama, bagaimana di-Rome, mithal-nya, atau pun di-Bangkok, ada akitek² atau pun bangunan² yang menarek. Tetapi, di-Malaysia ini bangunan² yang purbakala ta' ada yang hendak kita pertunjokkan. Juga, kalau kita hendak menarekkan pelanchong datang ka-negara kita ini, mesti-lah kita adakan benda yang istimewa yang di-lain² negara ta' ada. Jika kita ta' ada benda yang istimewa, bagaimana kuat tenaga kita berusaha pun, pelanchong ta' akan datang. Oleh itu satu daripada perkara yang boleh menarek pelanchong, ia-itu mengadakan satu Panggong Kebangsaan, atau National Theatre, supaya segala adat resam orang² dalam negara kita ini di-pertunjokkan tari-menari, musik dan lain²-nya. Perkara ini, patut pehak Kementerian ini akan berhubung dengan Perdana Menteri, supaya di-adakan peruntukan mengadakan sa-buah Panggong Negara, supaya boleh di-adakan pertunjukan tiap² hari maka pelanchong² yang datang di-sini boleh kita beri peluang kepada mereka itu melihat segala permainan, nyanyi tarian dan musik daripada beberapa kebudayaan yang ada dalam negara kita ini. Ini satu perkara yang amat patut di-selenggarakan dan patut di-adakan dengan sa-chepat mungkin.

Satu daripada perkara² yang menarek pelanchong bukan sahaja pelanchong di-luar, bahkan pelanchong di-dalam negara kita sendiri pun, patut kita chari jalan untuk menarek mereka itu, supaya mereka dapat datang ka-tempat² yang berkenaan. Sa-bagaimana kita dapati di-Eropah, ada satu tempat di-negeri-nya bernama Monte Carlo, di-Amerika Las Vegas—di-sana di-khaskan satu tempat berjudi dan di-beri lesen kepada tempat ini, dan di-kekelolakan, di-tadbir oleh sa-buah lembaga. Jadi, kalau kita hendak menarek

pelanchong, saya ingat dalam Malaysia ini patut di-pilehkan satu tempat, dan di-gezetkan satu tempat itu, dan di-beri kuasa kepada sa-buah lembaga untuk menguruskan perkara ini, supaya dapat orang² yang ingin hendak beradu nasib, sama ada untong, kalau tidak. Saya lihat di-negara Jepun, tiap² jalan ada tempat, kalau warga-negara mereka ingin hendak main judi, ada satu tempat khas. Jadi, ini satu chara . . .

Dr Tan Chee Khoon: Mr Chairman, Sir, on a point of clarification—I wonder if my Honourable friend is aware that Islam is the State religion of this country and Islam frowns on gambling. The worthy Member is encouraging the Alliance Government to encourage not only the tourists but citizens of this country to gamble. I do not know whether that tallys with the Government.

Tuan Haji Ahmad bin Sa'aid: Terima kasih atas tegoran Yang Berhormat itu. Saya ingat Yang Berhormat barangkali lupa, ia-itu undang² lumba kuda, ia-lah satu daripada judi, undang² tikam ekor yang ada di-rata negara kita ini yang di-anjorkan oleh Kerajaan, ini pun memang tempat judi juga. Jadi, hendak tambah satu lagi sahaja—satu tempat khas (*Ketawa*). Dalam Malaysia ini satu tempat sahaja—bukan-lah macham judi tikam ekor yang ada di-tiap² pekan itu. Jadi, ini berkenaan dengan kesalahan main judi, memang haram, di-tegah oleh undang², tetapi itu terpulang-lah kepada orang yang bukan Islam untuk main judi. Kalau orang Islam, dia ta' main judi, dia ikut perintah Tuhan, dia ta' berdosa. Jadi saya berharap-lah supaya Jabatan yang berkenaan ini, menimbangkan di-atas perkara mengadakan satu benda sa-bagai daya penarek kepada pelanchong². Sa-lagi kita ta' boleh adakan satu daya penarek kepada pelanchong², sa-luas itu-lah maka pelanchongan ini ta' dapat di-majukan.

Dr Mahathir bin Mohammad (Kota Star Selatan): Tuan Pengerusi, saya ingin mengambil bahagian sedikit sahaja berkenaan dengan perbathatan atas peruntukan di-bawah Supply Head

13, Kementerian Perdagangan dan Perusahaannya. Satu daripada tanggungan² Kementerian ini, ia-lah terhadap pembeli² atau consumers yang ada di-dalam negeri ini. Kita selalu-lah mengambil berat mengenai harga² barang, terutama barang yang selalu digunakan oleh semua orang. Satu daripada benda² yang ada di-Malaysia ini yang merugikan pembeli² ia-lah chara² menimbang barang² yang di-jual di-kedai². Kita ada di-negeri ini bermacam² chara menimbang, dan sa-tengah daripada chara² ini bukan-lah chara yang di-katakan *accurate* atau pun betul. Umpama-nya, menggunakan kati, sa-chara lama—bagi orang yang mahir di-dalam menggunakan penimbangan yang sa-macham ini boleh mengecoh dan merugikan pembeli². Jadi, saya ingin mengshorkan kepada Kerajaan, ia-itu chara menggunakan penimbang yang sa-macham ini patut-lah di-haramkan dan di-gantikan dengan chara penimbang yang menggunakan spring atau pun *spring balance*, yang mana berat barang² yang di-timbang itu boleh di-bacha dengan terang-nya oleh pembeli serta juga penjual.

Kalau kita ada spring balance sa-macham ini dan juga kita sediakan di-tepi spring balance ini besi² yang tetap keberatan-nya, umpama-nya satu paun, sa-tengah paun, atau pun satu kati, sa-tengah kati, kalau-lah di-sangka oleh pembeli itu ia-itu barang yang di-jual kepada-nya itu tidak-lah chukup berat-nya, boleh-lah mereka itu mengambil mana² batu daching (*weight*) yang ada, atau satu paun-kah dan di-letakkan di-atas *spring balance* itu dan dia boleh dengan serta-merta chek, ada-kah spring balance itu betul atau tidak. Dengan chara ini sunggoh pun harga boleh berlainan di-dalam tempat ka-lain² tempat, sa-kurang²-nya kita dapat, pembeli itu dapat, membeli sa-banyak barang yang di-kehendaki oleh-nya.

Saya berharap ini di-jadikan satu undang² di-dalam negeri yang memaksa tiap² orang menjual apa² barang sa-kali pun menggunakan *spring balance* dan jangan menggunakan kati saperti mana yang kita ada sekarang ini daching.

Yang kedua, saya ingin membuat tegoran ia-lah berkenaan dengan pelan-chongan. Perusahaan pelan-chongan di-negeri ini, ia-itu tentang booth yang ada di-lapangan terbang di-Subang. Saya telah pergi ka-Subang Airport banyak kali dan booth² yang ada untuk Tourist Board ini langsung-lah tidak menarek ia-itu nampak-nya kosong sangat. Yang ada chuma dua tiga gambar menunjukkan pemandangan di-Malaysia dan kadang² ada orang yang menunggu di-situ, kadang²-nya tidak. Jadi, ini tentu-lah tidak menarek apa² perhatian pelan-chong² yang datang di-sini. Di-lain² tempat yang saya telah pergi kebanyakan daripada perhiasan yang di-adakan di-dalam booth untuk pelan-chong² ini menunjukkan chara kehidupan di-dalam sa-buah negeri itu dan apa yang patut di-lawati oleh pelan-chong², tetapi di-sini nampak tidak ada satu pun yang menarek perhatian pelan-chong² yang datang di-sini. Saya berharap-lah supaya Kementerian ini, yang mendapat peruntukan pada tahun ini, menggunakan peruntukan ini supaya di-hiasi tempat pertanyaan, tempat di-padang terbang Subang itu, supaya dapat menarek perhatian daripada pelan-chong². Sa-takat itu sahaja, terima kaseh.

Dr Tan Chee Khoon (Batu): Mr Chairman, Sir, I wish to touch first on page 121, the Industrial Development Division. Just now an Alliance back-bencher drew the attention of the Minister to his serious concern regarding the cut in the allocation for the I.D.D. or I.D.U. as compared with last year. As one looks a little closer at these Estimates, one finds that the loss in the allocation of about \$12,000 is mainly accounted for by item (15), that is two Superscale Posts "H" have been cut down to one. I gather that the villain of the piece here is not the Ministry of Commerce and Industry but the wretched Treasury, who in its wisdom has sought to economise in the wrong places, as is typical of the Treasury.

Just now the Alliance backbencher also said that we are known inter-nationally, our industrial programme is known the world over. I am not that

optimistic, but I think that we have still a long way to go in industrialisa-tion, and this cut makes a hollow mockery of the protestations of progress in this country in industrialisation. It may be that the Ministry of Commerce and Industry is forced to cut down one of these posts in the sacred name of economy. If it is economy that is needed, perhaps, in passing I may mention that there are some places where economy can be effected with-out these posts being deleted from the Estimates. The other thing Mr Chair-man, Sir, is that what is needed for this I.D.U. is not a reduction in its allocation, not a reduction in the bodies of that Unit, but an increase in bodies of persons, who are qualified to step up the pace of industrialisation in this country. Again, I repeat that one does not step up the pace of industrialisation by cutting down persons, who can contribute usefully to industrialisation in this country.

I notice also that on page 134, Sub-head 5, the paltry sum of \$15,000 is allocated for O.C.A.R. Again, this is a matter of concern. I would have thought that the pace of industrialisa-tion is stepped up and one hears continuously that this is being stepped up whenever a factory is being opened up, whether it is the C.C.M., whether it is a flour mill, or even a small cottage industry. We are told con-tinuously that industrialisation is being stepped up, but cutting down of posts, cutting down of the total alloca-tion and not increasing the allocation, as in the case of O.C.A.R., is not the way of stepping up industrialisation.

The other thing I wish to touch on by way of comparison with this cut, is on page 123, where to me at least there is a super abundance of officers of that Division. I have added up all the officers down there up to Super-scale, and I notice that there are 25 officers up to Assistant Controllers of which four of them are Superscale officers. This is where I am told that members of the Division go on jaunts round the world, they go on orbital flights very often, and if the Minister will cut down on the orbital flights of

the people of the Trade Division and, perhaps, effect an economy here and there is the Trade Division, then of course he can easily increase the number of officers in the I.D.U. Here, Mr Chairman, Sir, I wish to quote a letter which was placed on my table this morning regarding trade and tariffs and the like in this country. With your permission, Mr Chairman, Sir, I shall quote this letter:

"The local papers have reported the opinion of the public. The feed millers and the end consumers, that is the farmers and the rural people whose important income is derived from poultry farming, and who are badly hit by the so-called promotion of the industry. Just one or two flour mills are in existence at the expense of the public and the reasons are fully given in the local papers. The two flour mills, just one operating now, unilaterally claim unjust support from the Minister of Commerce and Industry at the serious expense of the public, hence causing the price rocketing and shortage of rice bran and wheat bran. The Lumut Flour Mill is 98 per cent owned by the foreign capital."

Here, Mr Chairman, Sir, I do not know about this, I am merely quoting this letter for what it is worth.

"Therefore, this one flour mill in Lumut Black-mails the local market by creating acute shortage and at the same time selling their wheat bran for export market. At the same time, the Government imposed import restrictions allowing 25 per cent import last year, presently 40 per cent. The local papers also carried a report of the Minister of Agriculture visiting the feed mills in Johore and his strong support to abolish the quota for the import of ingredients for animal feeds, hence supporting the income of the farmers and the rural people. The present 40 per cent import restriction should be relaxed to 80 per cent or totally removed. What guarantee have the flour mills given the consumers, when they can freely export the wheat bran and the flour when there is a shortage of flour supply in the local market? Wheat bran cannot replace the rice bran totally for poultry farming, and the Director of Veterinary can confirm this. Wheat bran is sold at \$15 per picul, and the rice bran at \$10.50 per picul."

Mr Chairman, Sir, if what the writer of this letter says is true, then either way it looks to me that in industrialisation the consumer suffers. In the first place, with rapid industrialisation here, virtually the entrepreneurs have a captive market at their disposal. Next, if they can find a more lucrative return from the export market, then, despite

the shortage of goods domestically, they start exporting and then at the same time they ask the Minister to place a clamp, on various goods that are needed in this country. And here, incidentally, this is one occasion when two Ministers clash in public. The Minister of Commerce and Industry, of course, is all for industrialisation, he is all for quotas, he is all for tariffs, while the Minister of Agriculture, who perhaps knows the rural people a little more, has come out with an outright condemnation of this quota and of this tariff where animal feeds are concerned. I commend this, Mr Chairman, Sir, to the Minister of Commerce and Industry. I suggest that if what the writer of this letter says is true, then he should immediately place a clamp on the export of wheat bran, until the domestic market is completely catered for before he embarks on perhaps a more lucrative trade outside.

Mr Chairman, Sir, I come now to page 123, the Trade Division—I refer specifically to the various posts in items (79) to (86)—and I wish to touch on this matter of the textile industry. The Minister of Finance in his Budget speech, in his wisdom, has stated that the tariff imposition is "the weapon" that we must use with greater intensity. Now, I have pointed out, Sir, that tariff walls are a double edged weapon. The Member for Penang Selatan or Seberang Prai, has pointed out that when we buy apples, we should sell "pisang" in return. Well, if we go on putting more barriers here and there, Australia would not even want to consider the two way traffic. They can say, "We can export out apples elsewhere, if you do put tariff walls." Now, the fact is this, Mr Chairman, Sir, the moment you put a barrier that foreign goods have to climb to enter your country, then the other side, which buys your goods, also will do the same thing and will also put up a barrier and say, "All right, you want to come in, please climb over this wall". And so, where do we go? It is a double-edged weapon. I would say that tariffs should be used with great discretion, that we should think very carefully about setting up

tariff barriers because we are so vulnerable—our primary products are literally at the mercy of the capitalists elsewhere, and if they choose to put a barrier on rubber and tin, I shudder to think of the consequences to this country.

Now, touching specifically on the textile industry, we all know that in 1965 there had been a long drawn-out negotiations when Singapore was in Malaysia regarding the quota that we would get in the export of textiles to the United Kingdom, and I do not know whether that wrangle has been solved as yet. Of course, the United Kingdom now has a very good reason for not only a reduction of quota but perhaps a tariff barrier—and here I am not saying that we should not do it—and the Minister of Finance has removed this preferential treatment for Commonwealth goods. Well, that is a good thing, because we can get them to compete more freely. But, again, look at the repercussions that can come. Now, we want to assemble motor cars in this country, so we say: "Look here, if you want to bring export here, you better set up assembly plants irrespective of whether our domestic market is capable of absorbing the cars that can be assembled gainfully in this country." Now, I gather that what is going on now with the textile industry is that they are very concerned over this quota that the Americans now want to put in the way of our export of textiles to the United States. Mr Speaker, Sir, America is a very vast continent and our export of textiles to that country, perhaps, forms a very small part of their home consumption there; but, nevertheless, I am told that this imposed cut is causing a tremendous *susah* to the Minister of Commerce and Industry. But this does not tally with the euphoria, the euphoria statements that the Prime Minister has stated, "We are very charming with the United States, and now we are very great friends; Johnson came here and he has congratulated us on our stand on Vietnam and for supporting the United States. Why didn't he at the official dinner—the Minister of Commerce and Industry

did meet the worthy President—put a word and say: "Look here, how about removing the quota and allowing our textiles to enter?" Mr Chairman, Sir, the textile industry in this country is labour intensive, I am told and, consequently, if he will put quotas, if he will put tariffs, this labour industry will wither away—and then they want us to get baksheesh from them, I suppose, this is the thing that we should tell the Americans in no uncertain terms—that in return, rightly or wrongly, for the Alliance Government support for them all over the world, they should—for us at least—remove the quota, or else the protestations of friendship is a hollow mockery for the American consumption, and it does not fool us in this side of the world. We, in this country, do not want aid from them, we want trade.

Mr Chairman, Sir, I wish to touch on page 129, in respect of the Trade Commissioners. I notice, Sir, that there are fifteen countries where there are Trade Commissioners, and I shall very quickly reel them off—Singapore, London, Burma, Thailand, India, Pakistan, Ceylon, Vietnam, Philippines, Hong Kong, South Korea, Tokyo, Belgium, Italy, Switzerland, Austria, West Germany, Australia, New Zealand, Scandinavia, and lastly, America. Now, Mr Chairman, Sir, I regret to see that one place has been left out, I do not know whether inadvertently or deliberately—that is Africa. I would have thought that the vast continent of Africa will form a good outlet for our industrialisation down here, for our goods, whether it is textile, tyres or rubber; and I am amazed that whereas Singapore, a few days after independence, has thought of the African market, the Ministry of Commerce and Industry has totally neglected the African market. I do hope the Minister of Commerce and Industry would put this right, because I do know of this. We may open up and we have Trade Commissioners in lots of these industrialised and developed nations, where we will find it very difficult to compete with the manufactured and sophisticated goods,

whereas in the dark continent of Africa, I presume, it will be a little easier for us to find a market for our goods.

Now, Mr Chairman, Sir, many Members in this House have spoken about tourism. I merely wish to say that the sums that are being allocated for tourism does not auger well for the tourist trade in this country. I think we should increase the allocations. In some instances, Mr Chairman, Sir, I notice there has been a decrease rather than an increase: for example, under O.C.A.R., the provision for, I think, Publicity has been decreased from \$260,000 to \$200,000; under O.C.S.E., there has been a paltry allocation of \$970.

Sir, on page 134, Sub-head 7, there is a reduction from \$310,300 for last year to \$255,150 for this year. Now, Mr Chairman, Sir, countries the world over, whether developed, or undeveloped, or developing realise that tourism is almost *gaji buta*; you get them to come here, you provide them with the good things of life, and you empty them of their pocket! Now, I do not say that we should rob them, Mr Chairman, Sir, but we should in a friendly way suggest to them that they should spend a little more in this country—and here I think the Tourist Board is not doing enough to promote the tourist trade. None other than the Member for Kota Star Selatan has pointed out that the shabby hole in the Subang Airport is hardly worthy of the Airport of such size and, as the Member for Kota Star Selatan has rightly pointed out, if one goes to another country and one lands at the airport, one will see a wonderful corner, where there is always an officer stationed there and he cannot but try to sell the attractions to the tourists to his country, to lure these tourists to spend a little more time in this country.

Now, I have myself in this House asked questions about the wretched appearance of Port Swettenham where, if people come by boat via Port Swettenham, they will see a dull, drab, dreary place down there; perhaps, the

Minister of Commerce and Industry should get the Tourist Board to brighten up all these gateways to Western Malaysia, so that we can attract more tourists to this country.

Now, Mr Chairman, Sir, I come down to page 139, Sub-head 99. Here, I notice that the contribution to F.I.D.A. for administrative expenses has been cut from \$7,500 to a token vote of \$10. Sir, I am glad that the Minister of Commerce and Industry is here. He has told us that this "superman" is on the way, he has been appointed as he has accepted the appointment offered to him, and by the way, he has not told us why the "superman" from Norway has declined to come here. Perhaps, coming from a Scandinavian country, he finds the restriction on freedom in this country far too stifling for example. Nevertheless, Mr Chairman, Sir, I am astounded that with the "superman" coming here, the Ministry has given us a token vote of \$10. What on earth can the "superman" coming here do with \$10? He cannot even rent a square foot of space to house himself. This is a thing, that I think the Minister would do well to rectify as soon as the "superman" comes here, and this is an example, of the faulty budgeting that the Minister of Finance is so very proud. He comes and tells us in the House "The people of this country, the taxpayers, should be proud that we are presenting to you a supplementary Budget—it means that before we have cut the Budget so very fine." Here is a blatant example of faulty budgeting.

Mr Chairman, Sir, I also look with alarm on this question of National Productivity Centre. I see on page 122, in respect of the National Productivity Centre, the explanation there is given as "*Sekarang di-bawah peruntokkan Pechahan-kepala 6*" on page 134; and when you look at page 134, you will find the National Productivity Centre has been allocated \$250,670. Mr Chairman, Sir, I do not know why the Minister of Commerce and Industry, in his wisdom, has removed all the P.E. from the National

Productivity Centre and put it down as O.C.A.R. under *Ibu Pejabat*. It really is very mystifying, and I shall be grateful for clarification from the Honourable Minister, because if he does not regard the National Productivity Centre as being important, I think management in this country is very important, because management amongst other things, is unlike what the Minister for Finance says, "We give you more pay and you give us less service." Management in this country is a little

Dr Lim Swee Aun: The Honourable Member was not here when I introduced the Budget, and the reason for that is that the Productivity Centre is now an autonomous body and not a Government Department any more, and that is why it gets an annual allocation.

Dr Tan Chee Khoon: I am glad of this clarification but, nevertheless, I hope the Minister agrees with me that this Centre is very important because, with all the unions and workers clamouring for more pay one should tell them that more pay must be matched with increased productivity and not castigate the Government workers the way the Minister of Finance has done.

Mr Chairman, Sir, I note also with alarm that at least one head of the National Productivity Centre has resigned and gone into the private sector. This is a very serious state of affairs, and I also noted—I stand corrected on this—that very few local people of the right calibre have been seconded there to take over from these experts who are helping us there. This is a thing that should engage the personal attention of the Minister—that we should have people of the right calibre to understudy those who are running the National Productivity Centre now, so that we can, as I say, educate both management and workers in sharing out the national cake in this country.

Now, Mr Chairman, Sir, the Honourable Minister of Commerce and Industry, whenever he opens his mouth

about rising prices, chooses to lay the blame at the doorsteps of the poor dumb consumer in this country. He is, of course, aided and abetted by the Minister of Finance, who is so very fond of quoting statistics from the Department of Statistics that the cost of living in this country has gone up only about 5 or 6 points. Now, it is all very well for both the Ministers to say those things working in air-conditioned rooms, sleeping in air-conditioned rooms, but the poor housewife, who goes to the market, has to contend with a different set of people.

Just now, I think the Member for Seberang Prai has said that the Minister advised him to go to one shop, and, if that shop sells too high, to go to the next shop. But, if the next shop also sells equally high, what are we going to do? However, there is no doubt, Sir, that prices of goods have risen up since the Budget speech of the Honourable Minister of Finance, and although he may say these vices are seasonal with Hari Raya, with Deepavali, with Christmas and with the Chinese New Year, nevertheless, these prices have a very bad habit of sticking when they rise up. This is the thing, Sir, that I am very concerned.

The Honourable Minister of Commerce and Industry, on page 139, has wiped off the contributions to Consumers' Associations. Mr Chairman, Sir, in 1966 it was \$10,000, but the Minister, in his wisdom, for 1967, has wiped that off by a stroke of the pen. I do not know whether he thinks that the Consumers' Associations, up and down the country, are not doing their work well, but surely, if they are not doing their work well, that is all the more reason that they should be helped a little more, so that they can be an effective force in the control of prices in this country. I hope that the Minister will find his way to restore this unwarranted cut, so that the consumers in the country can have some faith in the Minister in that he is trying to keep prices down and not that he is siding with the entrepreneurs, seeing that he goes to their openings, and he is feted by them, and perhaps he has a

bias for them, and that he does not care two hoots for the poor consumers of this country.

Mr Chairman, Sir, I shall end up with something a little personal, and I hope the Minister will not think that I am being personal, because time and again in this House, I think, I alone have raised this matter of the maintenance of Ministerial residences. I merely want to mention it in passing, because I would like to analyse this a little more carefully, and I hope the Minister of Commerce and Industry does not think I am being personal.

Mr Chairman, Sir, I shall start with Agriculture. The Minister of Agriculture this year wants \$8,000 for the maintenance of his residence. We have dealt with Agriculture already, and now we are dealing with Commerce and Industry. In regard to these two Ministries, the Minister of Agriculture has put in a bid for \$8,000 and the Minister of Commerce and Industry had put in 1966 a bid of \$9,334 I do not know how much of this has been spent—and in 1967 a sum of \$7,000. Mr Chairman, Sir, I merely wish to draw the attention of this House to these allocations that have been found in the Estimates. I shall do a little more reading and find out whether the other Ministers also have grabbed hold of public funds for their Ministerial residences. Thank you.

Tuan Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Pengerusi, saya bangun menyokong peruntukan yang di-minta oleh Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perusahaan. Chuma saya hendak, menyentuh dua perkara sahaja dengan chara yang pendek, ia-itu muka 121—Bahagian Menanam Sa-mula Getah. Saya hendak kata ini dalam Bahagian Fund B. Satu peratoran baharu telah di-terima oleh pekebun² kechil kita ia-itu tidak boleh di-beri kemudahan bagaimana yang lalu. Tiap² pekebun kechil yang menanam getahnya pada masa yang lalu mereka di-bolehkan memilih sa-lain daripada getah, boleh tanam buah² rumbia, tetapi pada masa ini sekatan itu telah di-jalankan hanya di-batas boleh mena-

nam getah sahaja. Jadi, ini satu perkara yang di-sungutkan oleh pekebun² kechil kita, terutama sa-kali dasar Kerajaan kita, kalau boleh membanyakkan tanaman lain daripada getah. Jadi, beri-lah peluang bagaimana yang lalu mereka boleh tanam rumbia boleh tanam durian, boleh tanam rambutan dan lain² bagaimana jenis yang telah di-buat pada masa yang lalu. Saya harap perkara ini supaya dapat diteruskan.

Yang kedua, Yang Berhormat Tuan Pengerusi, dalam Bahagian Kemajuan Perusahaan. Saya nampak bahawa di-negeri kita ini khazanah bumi-nya ada mengeluarkan bijeh besi dan sa-buah kilang besi telah ada di-Saberang Prai. Yang saya hendak sentoh perkara ini ia-itu kedudukan sa-bilangan ramai ra'ayat jelata ini yang menggunakan, yang ada hubongan dengan kita, ia-itu menaiki basikal, skuter dan motosikal. Sekarang barang² ini kita import daripada luar negeri, terutama sa-kali baharu ini kita banyak menerima barang² skuter, motosikal itu daripada negeri Jepun dan Italy. Apa yang saya harap supaya dapat Kementerian ini memikirkan dan menawarkan kepada pemodal², sama ada pemodal di-luar negeri atau di-dalam negeri, supaya di-adakan kilang membuat basikal, motosikal, skuter bagi negeri ini. Ini akan mendatangkan satu kebajikan kepada ra'ayat negeri ini dan mendatangkan satu penyegeraan kepada pembangunan negara, sebab motosikal ini sangat di-kehendaki oleh ra'ayat yang menjalankan usaha-nya dalam zaman menjalankan pembangunan di-luar² bandar.

Akhir-nya, Yang Berhormat Tuan Pengerusi, saya hendak sentoh satu perkara lagi dalam Bahagian Perusahaan ini, ia-itu masaalah Perusahaan Filem Tempatan. Ra'ayat negeri ini memang menghendaki hiburan melalui saluran tayangan filem. Dengan kita tidak sedar tiap² tahun kita berbelanja sa-banyak \$60 juta mengimport filem daripada luar negeri. Filem² yang saya hendak katakan Filem China sahaja dalam tahun 1965 300 buah; filem dari barat 250 buah; filem daripada India 50 buah; daripada Arab ta' ada. Jadi,

apa yang saya hendak katakan ini, Tuan Pengerusi, memang dasar Kementerian ini hendak menggalakkan perusahaan bumiputera. Baharu² ini bumiputera kita dalam bahagian perfileman ini telah mengadakan satu persatuan, kerana membuat filem dalam negeri ini. Saya harap Kementerian ini dapat memberikan bantuan dan sokongan sama ada sokongan moral dan material kepada perusahaan ini.

Tuan Pengerusi, telah lama disogokkan dengan filem² yang datang dari barat, akibat-nya merosakkan moral masyarakat kita dalam negeri ini di-suapkan dengan filem² daripada Amerika. Kita mahu pada masa sekarang supaya dapat di-beri peluang ra'ayat negeri ini menuntun dan menengok filem² tempatan kerana daripada sini dapat menyuburkan semangat kebangsaan kita dan dapat memupok perasaan harmony antara ra'ayat yang berbilang² kaum dalam negeri ini. Sa-lama ini, Tuan Pengerusi, hidup-nya ahli² artis kita ia-itu seniman dan seniwati kita dengan tidak ada terjamin ia-lah dengan sebab tekanan² yang di-datangkan oleh dua sharikat filem di-dalam negeri kita ini yang betul berchorak menekan mereka. Saya harap bagi pihak Kerajaan supaya memberi quota kepada filem² tempatan dan di-jadikan tiap² panggong atau studio yang ada dalam negeri ini di-beri peluang saham-nya itu kepada ra'ayat tempatan, atau ra'ayat bumiputera dalam negeri ini. Memberi quota, Tuan Pengerusi, bukan satu perkara yang luar biasa. Pernah kita buat quota menayangkan filem tempat dalam zaman Jepun, dalam zaman B.M.A. dan pernah pula di-buat dalam negeri² Amerika filem² dan panggong wayang itu tidak di-monopoli oleh kaum modal.

Saya hendak katakan sedikit sahaja, Tuan Pengerusi, ia-itu boleh katakan tiap² negara dalam dunia ini ada mempunyai satu sistem untuk menjaga hak asasi perusahaan filem melainkan di-Malaysia ini sahaja yang belum mewujudkan chara² ini. Saya harap apa yang saya katakan tadi berhubung dengan quota, kalau boleh, pada peringkat permulaan ini, tiap² satu bangunan hendak-lah menayangkan filem² buatan

tempatan sa-lama empat hari pada tiap² bulan bagi tahun 1967, dan tahun 1968 kelak empat sa-lama 8 hari demikian-lah sa-terus-nya meningkat dari sa-masa ka-samasa. Ini memberi peluang, Tuan Pengerusi, kepada seniman tempatan sa-bagaimana yang saya katakan tadi.

Terlanjur saya berchakap bangunan ini, Tuan Pengerusi, saya fikir satu perkara yang sedang di-jalankan oleh Kementerian Penerangan dan Penyiaran sekarang ia-itu berkehendakan ra'ayat supaya menghormati lagu kebangsaan. Jadi, perkara yang sa-macam ini pernah di-sebut dalam Dewan ini banyak penuntut² di-panggong wayang yang berat panggong-nya waktu lagu kebangsaan kita itu di-mainkan. Saya chuma hendak memberi satu pandangan kepada Kerajaan atau Kementerian ini meminta pengusaha panggong itu waktu memainkan lagu kebangsaan itu dibuka api supaya terang dan pekerja² panggong di-situ di-minta supaya mengarahkan penuntut² itu bangun sebentar menghormati lagu Negara-ku. Itu sahaja, Tuan Pengerusi, saya ucapkan terima kaseh.

Mr Chairman: Meshuarat ini ditanggohkan sa-lama 15 minit.

Sitting suspended at 5.25 p.m.

Sitting resumed at 5.40 p.m.

(Mr Deputy Speaker in the Chair)

THE SUPPLY (1967) BILL

House immediately resolved itself into Committee of Supply.

(Mr Deputy Speaker in the Chair)

SCHEDULE

Head S. 13—

Debate resumed.

Tuan Othman bin Abdullah (Perlis Utara): Tuan Pengerusi, saya mengambil kesempatan mengalu²kan peruntukan perbelanjaan yang di-bentangkan oleh Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perusahaan, yang mana mendatangkan beberapa perubahan yang di-harapi, bahawa

Kementerian ini akan menjadi Kementerian yang memberi faedah kepada ahli² perniagaan dan perusahaan pada masa yang ka-hadapan.

Saya hanya akan mengambil bahagian sedikit sahaja dalam hal ini, ia-itu hendak berchakap berkenaan dengan Kepala I, ia-itu Yang Berhormat Menteri Perdagangan, yang mana baharu² ini saya telah pun beruchap berkenaan dengan tambahan perbelanjaan dalam perbahathan 'am yang lalu, ia-itu bagi menghormati bahasa kebangsaan dan bagi menilaikan bahasa kebangsaan, maka Kerajaan haruslah mengadakan satu chukai bahasa dan mengadakan syarat, meletakkan bahasa kebangsaan di-papan² nama perniagaan itu dengan bahasa kebangsaan dan di-sharatkan bahasa yang lain² itu di-letakkan di-bawah sa-kali. Hal ini telah menimbulkan beberapa perasangka burok dan beberapa kechaman ka-atas diri saya sendiri oleh pehak² parti Pembangkang yang mengatakan bahawa chadangan daripada saya itu ada-lah sa-benar² tidak bertanggungjawab, dan melanggar Perlembagaan. Dan juga, bagi pehak Menteri telah pun menjawab bahawasa-nya perkara ini tidak boleh di-jalankan kerana satu di-antara sebab-nya yang banyak ada orang² yang tidak mengetahui bahasa kebangsaan. Pada hemah saya, dengan chadangan saya ini, tidak-lah sa-kali² saya bermaksud untuk menyentoh Perlembagaan, dan pada hemah saya, tidak hendak menyentoh hati dan perasaan orang² yang bukan Melayu dan bumiputra kerana bahasa kebangsaan itu bukan bahasa orang Melayu sahaja, tetapi bahasa kebangsaan Malaysia yang terkanun di-dalam Perlembagaan.

Mr Chairman: Saya menumpang bertanya, muka berapa tu?

Tuan Othman bin Abdullah: Ya?

Mr Chairman: Muka berapa?

Tuan Othman bin Abdullah: Di-dalam muka 119, Butiran (1) Menteri.

Mr Chairman: Menteri Perdagangan dan Perusahaan?

Tuan Othman bin Abdullah: Ya.

Mr Chairman: Berchakap dalam fasal itu sahaja.

Tuan Othman bin Abdullah: Ya. Tuan Pengerusi, kita harus sedar bahawa bahasa kebangsaan akan di-jadikan bahasa rasmi yang tunggal dalam masa sa-puloh tahun sa-lepas merdeka, dan sekarang ini sudah tiba-lah sa'at dan ketika-nya, ia-itu tahun 1967. Untuk melaksanakan bahasa kebangsaan ini, maka Kerajaan telah pun menjalankan berbagai² rancangan melalui dasar pelajaran, bahkan juga telah melancarkan Bulan Bahasa Kebangsaan sudah bertahun² lama-nya, menyeru supaya sa-tiap bangsa, sa-tiap keturunan dan ugama dalam negeri ini mempelajari, mengetahui dan menghormati bahasa kebangsaan. Dan hasil daripada gerakan ini, pehak sekolah², pehak pemuda² dan pemudi² dan pehak² yang benar² chintakan tanah ayer ini, telah berlumba² mempelajari bahasa kebangsaan dengan sa-dalam²-nya daripada peringkat rendah sahingga ka-peringkat tinggi, daripada sekolah² rendah bahkan menerusi hingga ka-Universiti.

Mr Chairman: Sa-kali lagi saya suka hendak mengingatkan Ahli Yang Berhormat, ini berkenaan dengan Menteri Perdagangan dan Perusahaan—bukan berkenaan dengan Pelajaran.

Tuan Othman bin Abdullah: Minta ma'af, sedikit sahaja, hendak masuk dalam jawapan Yang Berhormat Menteri, dalam perbahathan 'am yang lalu—sedikit sahaja.

Mr Chairman: Itu sudah lepas. Ini berkenaan dengan Butiran ini sahaja.

Tuan Othman bin Abdullah: Tuan Pengerusi, beraleh pula berkenaan dengan tulisan sign board di-kedai², saya rasa pehak U.D.P. dan pehak² yang lain, jangan-lah menyalah fahaman, kerana hasil daripada apa yang telah saya katakan itu langsung tidak akan menyentoh Perlembagaan dan kehendak² kita sa-'umum-nya.

Pertama, saya sukachita menyatakan bahawa syarat dan peratoran sign board bukan-lah di-kenakan pada satu

bahasa sahaja umpama bahasa China tetapi semua bahasa, termasuk bahasa Inggeris, bahasa Arab, bahasa Tamil dan apa sahaja bahasa yang bukan bahasa kebangsaan, yang bukan bahasa Malaysia, hendaklah di-turunkan di-bawah sadikit dan hendaklah di-utamakan bahasa kebangsaan kita itu di-atas sadikit. Dan ini ada-lah berasa kapada kebangsaan sa-bagai bahasa rasmi yang tunggal yang telah di-kanunkan di-dalam Perlembagaan.

Yang kedua, alasan yang mengatakan orang tiada mengerti hendak ka-kedai² itu ada-lah tipis sa-kali, kerana, kalau kita pergi ka-luar negeri umpama-nya ka-Thailand, ka-Indonesia negeri² jiran kita, maka kita tidak dapati bahasa yang bukan bahasa kebangsaan itu di-letakkan di-atas dan di-utamakan bahasa yang lain. Hanya bahasa kebangsaan bagi negeri masing² itu sahaja di-letakkan di-atas.

Dengan peratoran ini, saya rasa tiada menyentoh Perlembagaan dan sa-tiap Perlembagaan mesti di-buat peratoran dan mesti di-jalankan atau di-amalkan dan sa-panjang pengetahuan saya tiada pernah siapa pun yang pernah merasa sesat pergi ka-negeri² luar yang tidak ada bahasa ibunda mereka itu bahkan ada pula barang² yang tidak di-chatetkan dengan iklan pun dapat di-negeri.

Yang ketiga, alasan-nya mengatakan pekedai² akan menaikkan harga barang² sa-kira-nya di-adakan chukai ini juga tiada-lah lojik kerana chukai tersebut. Apa yang saya sebutkan di-sini kerana chukai yang saya katakan itu walau pun akan di-kenakan atau pun chukai itu di-banyakkan atau sadikit, itu tidak-lah menjadi soal tetapi sa-olah² satu perkara yang biasa sahaja sa-olah² bagaimana membaiki kedai atau pun mengelokkan tulisan² di-papan nama, hanya sa-kali gus sahaja. Bukan-lah akan di-kenakan pada tiap² bulan, tiap² hari atau tiap² tahun, hanya sa-kali gus sahaja.

Parti UDP melalui Pengerusi-nya di-Penang telah megecham hebat chadangan² itu sa-bagai tiada bertanggungjawab dan melanggar Perlembagaan. Saya rasa perkara ini amat-lah me-

lampau sa-kali dan terang-lah bahawa parti itu dan gulongan²-nya sengaja menchari helah menentang Perlembagaan dengan menggunakan politik dan kempen bahasa untok kepentingan parti-nya. Saya rasa gulongan ini bukan sahaja akan menentang soal bahasa tetapi satu masa kelak akan menentang hak² istimewa orang Melayu, ugama Islam sa-bagai ugama rasmi bahkan sa-hingga terlanjur menuntut menjatohkan mertabat² Raja² Melayu sa-bagai Raja² Berperlembagaan di-negeri ini. Ini mungkin kerana tiap² Perlembagaan yang boleh di-pinda ada-lah mengisi suara dalam Parlimen.

Saya rasa di-dalam soal ini sa-tiap ra'ayat yang memandang jauh kahadapan jangan-lah berasa bimbang dengan terlaksana-nya Perlembagaan kerana pemerintah negeri ini ada-lah berjalan sa-chara demokerasi berparlimen sa-tiap keputusan yang di-ambil ada-lah dengan kebenaran Parlimen.

Mr Chairman: Saya sudah meng-ingatkah Ahli Yang Berhormat perkara itu tiada kena-mengena dengan Kementerian ini. Tolong arahkan atau terangkan apa juga yang bersangkutan paut dengan Menteri itu sahaja. Fasal itu ada lain.

Tuan Othman bin Abdullah: Minta ma'af sahaja-lah.

Mr Chairman: Tolong pendekkan sahaja.

Tuan Othman bin Abdullah: Dalam hubungan ini, Tuan Pengerusi, sa-tiap ra'ayat telah di-beritahu sa-kira-nya terjadi bahasa kebangsaan dan seluroh-nya harus sedar bahawa bahasa kebangsaan bukan wujud sa-lepas merdeka ini bahkan menjadi bahasa perantaraan dan pemerintah dalam pemerintah seluroh alam Melayu pada zaman dahulu. Dan sa-terus-nya dalam zaman penjajahan juga mendapat tempat dan pada masa itu tiada siapa pun yang menentang dan ini memang hak dan dengan mengaku hak itu, Parti Perikatan dan seluroh ra'ayat yang mengaku negeri ini ada-lah berasal daripada keturunan Melayu akan menghormati bahasa ini. Soal yang kita

hadapi sekarang ini bukan-lah bahasa Melayu di-tuntut sa-bagai bahasa rasmi kerana bahasa ini sudah rasmi sejak 10 tahun yang lalu dan dengan demikian tentu-lah bahasa itu perlu di-utamakan dan di-letakkan di-tempat² untuk yang memang hak dan taraf-nya. Jadi, dengan demikian saya berharap kepada pehak² yang berkenaan yang sentiasa membangkit²kan soal bahasa sa-bagai kempen untuk menaikkan parti politik itu supaya mereka itu sedar akan kedudukan-nya.

Tuan Pengerusi, saya ucapkan banyak terima kasih di-atas kebenaran Tuan Pengerusi membenarkan saya berchakap atas soal bahasa ini dalam Kementerian Commerce dan Industry. Dan pada akhir-nya saya mengambil kesempatan juga hendak menguchapkan sadikit dalam soal² yang lain² ia-itu mengenai soal² yang berkait dengan pelanchong. Saya mengambil kesempatan menguchapkan sa-tinggi² tahniah dan terima kasih di-atas pelancharan jabatan ini melalui pengarah dan pegawai²-nya. Apa yang saya shorkan supaya Jabatan Pelanchong ini di-luaskan lagi sa-hingga ka-luar² negeri menerusi Pejabat² Kedutaan dan Pejabat² Pesurohjaya Perniagaan di-negeri² luar. Hanya dengan ada-nya galakan² ini yang lebih luas maka akan lebih tertarik hati lagi pelanchong² daripada luar negeri hendak datang melawat di-Malaysia kita ini. Dan disamping itu juga saya berharap supaya Pejabat Pelanchongan ini di-tambah lagi beberapa pegawai² seranta supaya lebih kemas lagi, supaya lebih meluas lagi dan begitu juga saya berseru Kementerian ini memberi bantuan dengan sa-penoh²-nya kepada Persatuan² Pelanchong yang di-tubuhkan dalam tiap² buah negeri, sama ada di-Malaysia Barat atau Timor supaya gerakan pelanchongan itu akan lebih maju lagi bagi masa yang ka-hadapan.

Tuan Abdul Karim bin Abu (Melaka Selatan): Tuan Pengerusi, saya suka mengambil bahagian dalam perbahathan berhubung dengan Kementerian Perusahaan dan Perdagangan.

Mr Chairman: Berapa minit agaknya? Sebab saya hendak tutup dan

supaya Menteri menjawab pada petang ini juga.

Tuan Abdul Karim bin Abu: Dalam 10 minit.

Mr Chairman: Saya tengok-lah betul 10 minit.

Tuan Abdul Karim bin Abu: Harus tidak sampai.

Mr Chairman: Bagus.

Tuan Abdul Karim bin Abu: Tuan Pengerusi, saya suka-lah salah sa-orang daripada pehak Kerajaan memberi sokongan yang penoh kepada Kementerian ini. Pada pendapat saya estimate yang ada di-Kementerian ini tidak menchukopi kerana pejabat² Pesurohjaya di-Luar Negeri, saya berpendapat, patut-lah di-berikan pekerja² dan pegawai² yang ada di-sana pendapatan yang lumayan kerana di-situ mereka itu akan menjadi alat penerangan berhubung dengan perdagangan kita di-luar negeri. Bukan sahaja Pejabat² di-luar negeri tetapi pejabat di-Kementerian ini juga bagi pehak kakitangan-nya, sa-tahu saya-lah kerana saya ada hubungan dengan perniagaan, bekerja bersungguh² kerana hendak meninggikan, menambah ekonomi negara ini.

Tuan Pengerusi, dalam pada itu saya menyokong rakan saya yang telah berchakap dari dahulu patut-lah Kementerian ini dapat mengadakan sa-orang Menteri Muda untuk membantu Menteri kita, yang sa-tahu saya selalu pergi ka-luar negeri kerana urusan dagangan dan lain² yang berhubung dengan perdagangan. Kalau boleh biar-lah dapat orang Melayu menjadi sa-orang Menteri Muda, kerana dapat-lah mereka belajar dalam hal perdagangan. Tuan Pengerusi, saya berchakap ini berkenaan dengan S. 13 muka 119.

Yang kedua, S. 13 muka 121, Bahagian Kemajuan dan Perusahaan. Tuan Pengerusi, saya telah menerima sapuchok surat. Pada pendapat saya, surat ini patut-lah mendapat perhatian daripada Menteri yang berkenaan dan telah pun di-suarakan oleh sa-tengah²

rakan saya tadi, berhubung dengan Filem Product Malaysia Bersatu, yang baru² ini di-tubuhkan di-Petaling Jaya, Kuala Lumpur.

Persatuan ini telah membuat rayuan dengan menerangkan hasrat dan tujuan persatuan ini yang telah di-tandatangan, L. Krishnan—Naib Pengerusi-nya, Salleh Ghani—Setia-usaha-nya, dan P. Ramlee—Bendahari-nya, minta supaya Kementerian Perdagangan yang memegang tampok, berhubung dengan perusahaan ini, supaya dapat memberikan peluang, seperti apa yang di-katakan, saya bachakan salah satu ayat di-dalam surat-nya :

“Sa-lama ini perusahaan filem tempatan ada-lah di-monopoli oleh dua buah sharikat filem, ia-itu sharikat Cathay Kris Filem Production dan Sharikat Malay Filem Production, yang di-punyai oleh Shaw Brothers Limited.

Sharikat² yang tersebut pula mempunyai beratus² panggong wayang gambar di-seluruh Malaysia. Di-samping itu pula sharikat² tadi telah membuat dan mengeluarkan filem² Melayu dari sa-masa ka-satu masa dengan tak putus²-nya, dengan ini bererti segala pengeluaran filem dan perusahaan filem Melayu tempatan ada-lah sa-ratus peratus di-perbuat oleh kedua² sharikat yang tersebut. Kerana dasar monopoli yang di-nyatakan itu, maka terbatas sa-kali peluang bagi penguasa² dan pengeluaran² filem bebas, untuk perfileman. Pernah juga sharikat² filem bebas yang chuba munchul, tetapi hanya sa-kerat jalan sahaja telah tenggelam, yang tak mungkin timbul lagi.

Sebab utama kegagalan itu, ia-lah kerana tak ada panggong² wayang gambar yang dapat menayangkan filem² tersebut, mahu pun di-bandar², di-pekan² apa lagi di-bandar yang besar. Kerana panggong² yang di-seluruh Malaysia semua-nya di-monopoli oleh dua buah sharikat yang di-nyatakan di-atas tadi dan menjadi dasar-nya pula untuk menayangkan filem² yang di-buat di-usahakan oleh mereka sendiri.”

Tuan Pengerusi, kalau saya bachakan, panjang, tetapi tujuan surat ini, mengapa masa pemerintahan British, orang British boleh kontrol? Filem dia di-tayangkan di-dalam negeri kita ini dan masa Jepun, filem Jepun di-tayangkan dalam negeri ini. Tetapi kita sudah merdeka, maka filem daripada luar negeri, seperti yang di-terangkan oleh sahabat saya tadi yang banyak di-tayangkan dalam negeri ini. Pada hal perusahaan² filem buatan tempatan maseh banyak. Banyak, tetapi yang

sayang-nya, oleh sebab monopoli dua sharikat besar ini-lah filem² tempatan tidak ada tempat di-panggong² wayang. Jadi, saya berharap sangat² pada Menteri yang berkenaan, supaya dapat dan barangkali Yang Berhormat Menteri telah menerima rayuan ini, supaya dapat menimbangkan bukan sahaja di-panggong² wayang dapat di-tayangkan, tetapi di-talivishen juga, pehak filem ini sanggup menayangkan gambar² dia dengan harga yang murah, tidak seperti apa yang berlaku pada hari ini. Jadi, Tuan Pengerusi, kalau kita menitek beratkan perusahaan anak negeri, rasa saya kemajuan negeri kita ini tentu-lah akan bertambah dan lebih maju daripada yang telah sudah. Saya berharap jangan-lah pengusahaan filem daripada luar negeri yang banyak dibawa ka-dalam negeri ini akan terus berjalan seperti yang ada pada hari ini. Ini-lah maksud rayuan dari pehak yang menghantarkan surat itu. Apa yang telah saya katakan tadi, supaya mendapat timbangan yang sa-benar² timbangan daripada Menteri yang berkenaan.

Tuan Pengerusi, akhir-nya, saya juga menyampaikan rayuan ra'ayat berhubung dengan kenaikan hanya barang², terutama sa-kali di-kampong² yang tidak ada kena mengena dengan kenaikan chukai yang ada pada hari ini. Saya mengeshorkan kepada Menteri yang berkenaan ia-itu segala barang² yang di-beli hari² ini kalau dapat diminta, tiap² kedai itu di-taruhkan list harga barang² itu. Rasa saya tidak keberatan Menteri kita memerentahkan kepada seluruh pekedai² di-tanah ayer kita ini. Ini sangat mustahak, Tuan Pengerusi.

Dato' Abdullah bin Abdulrahman:
Rises.

Mr Chairman: Berapa minit hendak berchakap.

Dato' Abdullah bin Abdulrahman:
Lima minit.

Mr Chairman: Kalau lima minit, saya benarkan supaya dapat Menteri jawab.

Dato' Abdullah bin Abdulrahman (Kuala Trengganu Selatan): Mr Chairman, Sir, I refer to Head S. 13, Trade Division on page 123. I agree with what had been spoken by my friend, the Honourable Member for Melaka Selatan about the sudden increase of prices of rice, sugar and flour. Now, it is common knowledge that this increase in these important foodstuffs has caused a lot of concern and worries among the many people in this country especially among those in the rural areas.

Mr Speaker, Sir, I had a check on the relevant laws, that is the Control of Supplies Act, 1961 and the Supplies Regulations, 1965, and I feel that this Act and Regulations are a bit loose and out of date. I would, therefore, urge the Government to overhaul this Act and these Regulations, so as to ensure that the shopkeepers cannot fool around with the prices of these primary foodstuffs.

Now, Mr Chairman, Sir, under the present law, it is not easy to detect offenders and, even if they are arrested, it is not easy to sustain conviction in Court against them for lack of evidence and what not. Now, if there are going to be amendments introduced into the relevant law and regulations, I would urge that these amendments should be patterned or framed in such a way that these offenders can be more easily detected and that they can be more easily convicted in Court.

Now, Mr Chairman, Sir, it is not easy to rely too much on the co-operation of the members of the public who are the consumers in this respect. I would also say that under the present law if the shopkeepers persist on making the prices of these important foodstuffs unstable, there is nothing much we the members of the public and Government can do. And, if I remember correctly, under the present law, it is only the offender who is dealing in rice and sugar can be arrested and not those dealing in other foodstuffs such as sugar and others. It is my fervent hope, that when these laws are overhauled and the necessary amendments introduced the prices of

sugar, rice and flour will be stable in this country.

Next, I refer to Head S. 13, Industrial Development Division on page 121. I wish to urge the Ministry concerned to encourage as many industrialists as possible to go to the East Coast States to open up industries there. It is hoped that in this way we can balance up the economic position between the East Coast States and the West Coast States. In this way too, it is hoped that the Ministry can help open up industries in those States.

Dr Lim Swee Aun: Mr Chairman, Sir, I am very glad that practically every Member who stood up, and spoke on this Ministry of mine, has said that he would have liked to have seen a greater apportionment of funds to my Ministry. Perhaps, it is the only Ministry that receives the smallest amount of money from the Government but earns the largest amount for the Government.

The burning topic has been the increase in prices of commodities particularly, of essential commodities which are being used in everyday life. Sir, my Ministry is fully alive to this problem. That was why we set aside funds last year to encourage the establishment of the Consumers Associations throughout the country. Unfortunately, Sir, our consumers have not been particularly keen, except for a small group in Selangor who has set up the Consumers Association in Selangor, which had done very good work to do some degree of market research and giving information to its members in an effort to curb this increase in prices of essential commodities. We had hoped that Consumers Associations would be formed throughout the country. In fact, Sir, my Ministry has written to every State Government, including the District Officers, to encourage Consumer Associations to be formed in every District, but, unfortunately, Sir, the response from the consumers themselves, whose interests we are trying to protect, have not come forward to strengthen their position *vis-à-vis* the exploiters and traders. That was why, I had to set up another Committee,

an Advisory Committee, on how to attack this problem of rising prices in the commodities. As I have replied in this House, this Committee has been charged with the task of finding both short-term and long-term solutions to this problem which could mean the introduction of Price Control or even a legislation, but as I said, Sir, I would not like to anticipate what the recommendations of this Committee are, and I would ask the House to be patient and wait for its recommendations. If its recommendations are feasible and practicable, the Government will no doubt put them into force. Sir, it is agreed that the present laws are not suitably geared for the control of prices but on the other hand, we must decide whether we want a free market economy or a controlled economy—this is pretty essential. If we insist on having price control, then we must be prepared to go the whole hog of even rationing of supplies; otherwise there might be and there possibly will be, encouragement of blackmarketing and the person who has the most money will be able to get the goods and the poor person does not get the goods although there is a law on price control, which means that the question of rationing will have to come in. Sir, these are the things that will have to be considered before we clinch to this major exercise of price control. If Honourable Members would have looked around they would have seen that there have been several newly independent countries that had adopted price control and that recently some of these countries have given up price control and gone back to the free market economy because of better service and a lower price to the consumer.

Sir, the other interesting topic, which many Members have touched on, is the question of tourism and the desire to expand the activities of tourism in this country. My Ministry is fully alive to this, and a Working Committee has been set up of Government officials, under the chairmanship of my Permanent Secretary, including members from commerce itself, from the private sector, and it is working out a plan on how to

increase tourism in this country; and in the preliminary stage, that I have looked through, I gather that it will require many more times the amount of money that has been allocated for tourism so far. I hope, when that comes through, all Honourable Members will back me and get me that amount of money so as to be able to run tourist promotion more effectively.

Sir, some Honourable Members have also touched on industrialisation and the need to use more local materials. Sir, I would say that practically every pioneer factory or every factory, that has been given pioneer status, has as one of its conditions that it must use as much as possible the local raw materials if it is technically and economically feasible—there is already that condition. So, this question of the jute factory in Mak Mandin using local materials would be put into force when we grow jute, and there are already pilot schemes going on into the possibility of growing jute on a large scale.

Sir, coming to several individual Members, the Honourable Member from Sarawak asked me to see if I can find ways and means to improve the world prices of rubber and sago flour. Sir, I think these are matters beyond my control, but certainly at every International Conference, where this is brought up, not only Malaysia but other developing countries like Malaysia have always fought for greater stability and a rising trend for the prices of primary commodities that we export.

The other matter which has been raised by many Members is the question of offices of our Trade Commissioners all over the countries. Although there are fifteen countries named in this Head S. 13, under my Ministry—these are only provisions—only seven of them have been filled, and we will still have another exercise to recruit new Trade Commissioners and we have already looked into the question of trying to set up Trade Commissions in both East and West Africa and also one in the Middle East.

The Honourable Member for Kampar brought up this question of Standards

Institute, and he suggested that we should set up a Department for Food and Drugs. This Standards Institution, when fully manned will have several Technical Committees, dealing with the different divisions of industry—i.e., dealing with food and drugs, dealing with metals and dealing with textiles, etc.—which will then work out what should be the standards for the different manufactured goods within those groups and once this has been worked out and accepted, they will then be considered as the Malaysian Standards. As regards the question of enforcement and inspection of all imported goods, that is another side of the picture which will have to be looked into.

The Honourable Member for Seberang Utara suggested that there should be a rise in the guaranteed minimum price of padi. I want him to understand that the guaranteed minimum price of padi is not fixed by me or by my Ministry, but is agreed upon by the Cabinet and, before the guaranteed minimum price is fixed, we have to bring into consideration the economic factors having relation to such a price. We must realise that it is very nice to increase the income of the padi planters, so that with an increased purchasing power, there can be a better market for manufactured goods, but we also have to weigh the other side of the picture that if, by increasing the guaranteed minimum price of padi, the price of rice goes up, then the cost of living as a whole will also increase; and then the cost of labour and the cost of other goods will automatically follow. Sir, I would like to explain to the Members of the House that the guaranteed minimum price is the guaranteed minimum and not the maximum price, which means that Government will be the last buyer, if the grower cannot find the market, at a price above \$16 or so, this guarantees the minimum. It does not mean that is the maximum price. Today we have heard in this House many Members have said that today's price of padi is about \$17.50 per pikul, which is \$1.50 above the guaranteed minimum price.

It is very nice for the Honourable Member for Seberang Utara to say that

we should try not to import so many goods but use more and more of our local goods. That has my full support, but we also have to realise that unless we have the production capacity, we should not restrict the import of the goods that we still require, otherwise it would cause increase in cost to the consumer.

The Honourable Members for Sabak Bernam and Perlis Utara have spoken on the question of the use of the National language on sign-boards, and I fully agree with them that we should encourage the greater use of the National language on sign-boards. The question is the method. As long as we persuade and encourage, I think people will agree, but if we use compulsion then, perhaps, we might find a counter reaction, and I fully agree that we should use as much as possible the National language on sign-boards.

The Honourable Member for Batu read out a letter from feed millers saying that there is a shortage of rice bran and wheat bran and that therefore we should stop the exports of wheat bran from this country. That letter is not correct factually; because we have now two flour mills, which produce more than 40,000 tons of wheat bran, which is more than enough for the total consumption of this country for animal feed. Unfortunately, our feed millers are not buying wheat bran, because they argue that the price is a bit high—they prefer to import oil extracted rice bran abroad rather than use the locally produced wheat bran. It is because wheat bran, which contains oil, cannot be kept for long and therefore gets rancid and that is why this wheat bran has to be exported, otherwise it would be a big loss to the factory, and any big loss would naturally be absorbed in the price of flour. That is why it has to be exported, not because there is a shortage in this country, but because there is no market in this country.

The Honourable Member for Batu also said about this question of the Government of the United States of America introducing quotas for textiles. This is in the middle of negotiation,

and I think it would not be correct for me to comment on it, but we would hope, that the Government of the United States of America would be liberal in its treatment of Malaysian manufactures.

The Honourable Member for Muar Utara raised the point about the Re-planting Fund "B", saying that in this year, 1967, the smallholder is not allowed to plant crops other than rubber. This is not correct. Any smallholder, who has been given permission to replant, can replant rubber or any other approved crops. The thing is that he must get approval from the Rubber Replanting Board.

I have to inform him too that there will be factories making bicycles and scooters in this country.

I think I have replied to all questions.

Question put, and agreed to.

The sum of \$5,069,965 for Head S. 13 agreed to stand part of the Schedule.

House resumes.

Mr (Deputy) Speaker: Ahli² Yang Berhormat, saya mema'alumkan Jawatan-kuasa Rang Undang Perbekalan tahun 1967 telah sampai kepada Kepala 13 bagi jadual dalam Rang Undang² ini. Jawatan-kuasa bersidang pada hari esok.

Meshuarat ini akan di-tanggohkan hingga pukul 9.30 pagi esok.

Adjourned at 6.30 p.m.